નકલી કિતાબો ખરીદનાં પહેલાં કાદરી કુંપનીની રજીસ્ટર્ડ
થયલી કિતાબો **બીલીમોરાથી** મંગાવવાનું
ધ્યાનમાં રાખવું.

ઝીંદા કરામાત

—:ઉર્ફે:—

ખંઝી-નયે અમલીયાત.

—બનાવનાર, તથા છપાવી પ્રગટ કરનાર—

મીર સૈયદઅલી કાદરી બીલીમોરીઆ.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું ઠેકાણું—દેગડી સ્ટ્રીટ—**બીલીમોરા.**

આવૃતિ ત્રીજી. સને ૧૩૪[illegible] હીજરી.
સને ૧૯૨૨. નકલ ૨૦૦૦.

સુરત ચૌટાના પુલપર [illegible]કી પાસે આવેલા શંકર પ્રીંટીંગ
પ્રેસમાં નારાયણરાવ લક્ષ્મણરાવ નીકમે છાપ્યું.

કીંમત રૂ. ૦-૧૨-૦.

તીસરા-એડીશન.

દીબાચા

ઝીંદા કરામાત,

ઉર્ફ

ખઝીનએ અમલીયાત.

સાહેબો, યે અમલીયાતકી કિતાબ મેંને ઇસલીયે છપવાઇ, કે ઇસસે પેહલે મેરી બહોતસી કિતાબોંકો પબ-લીકને બડી કદ્ર, ઔર ઈજ્જતકી નિગાહસે દેખા હે. ઔર હજારોં શાયેકીન, મેરી તાઝા તસનીફકી ખરીદારીકે હમેશા મુંતેઝર બને રેહતે હેં.

પેહલે અયસે અમલીયાત, ઔર ઉસકે ભેદ, ઉસતાદ અપને શાગીરદોંકો બડી ખીદમતકે બાદ બતલાયા કરતે થે. આજ-કલ હરએક ઇલ્મકી કિતાબેં બાઝારસે ખરીદ કરકે, હર શખ્સ અપને ઘર બયઠકે સીખનેકા આદી હો-ગયા હે. ઇસલીયે અકસર કિતાબ બનાને-વાલે ખુદકે ફાયદે-કે લીયે ઇધર ઉધરસે નકલ કરકે કિતાબ છપવા દેતે હેં, ઔર

અસલી બાતકા પતા નહીં લગાતે હેં. જીસસે પરહને-વાલેકો ફાયદે-કે બદલે નુકસાન હોતા હે. ઇસલીયે ઇસ ઇલ્મકી, ઓર કિતાબોંકી તરફસે લોગોંમેં એતેબાર (યકીન) ઉઠ ગયા હે. લેકીન મેંને બહોતસી કલમી ઓર છપી હુઇ કિતાબોંસે તહકીક કરકે, ઓર બહોત લોગોંકી ખુશામદેં ઓર ખીદમત કરકે, જો ચીઝેં હાસિલ કી હેં, વોહ આપ સાહેબોંકે પેશે નઝર કીયા હું. ઓર અમલીયાતકે કવાએદભી લીખ્ખે ગયે હેં, કે જીસસે આમીલકો કામયાબી હોવે, ઓર લોગ અપના શૌક પુરા કર સકેં. યે કિતાબકી સબ નકલેં ખલાસ હો-જાનેસે તીસરી મરતબે છપવાઇ હેં.

યે કિતાબ મેંને બડી મેહનત, ઓર તજવીજસે જમા કરકે લીખ્ખી હે. અગર ઇસસે કીસીકો ફાયેદા પહોંચે, તો મુજકો દુઆયે ખયેરસે યાદ કરે. ઓર ઇસમેં કીસી જગા ખતા નઝર આવે, તો મુજકો મોઆફ કરે. કયું કે ખતા હરએક ઇનસાનસે હોતી હે.

આખીર સબસે અર્ઝ કરતા હું, કે એક વક્ત ઇસ કિતાબ-મેંસે ઝુરૂર તજરૂબા કરેં, કયું કે બગૈર આજમાઇશકે કુછ હાસીલ નહોગા. લેકીન બેજા ફાયેદા ન-ઉઠાવે.

મુ૦ બીલીમોરા, | રાકીમ દુઆગો.
ઢેગડી-સ્ટ્રીટ. | મીર સૈયદઅલી કાદરી.

ઝીંદા કરામાત

ઉર્ફ

ખઝી-નયે અમલીયાત.

બિસ્મીલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

બાઅદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે હર ઇલ્મ ઔર ફનમેં ઉસ્તાદકી ઝુરૂરત હે, બ-ગયેર ઉસ્તાદકે હરગીઝ મુબ-તદી બહરા-યાબ નહીં હો-સકતા. ખુસુસન ઇલમે અમલી-યાતમેં તો વાજીબ હે, કે જબ ઇસકે સીખનેકા કોઇ કસ્દ કરે. તો અવ્વલ કીસી ઉસ્તાદે કામીલસે તરીકે આમાલકે સીખે. ઔર ઇજાઝત હાસીલ કરે. જીસ તરેહસે મુરશીદ ઇરશાદ ફરમાતે હેં, ઉસી તરેહસે કરે. જરા ફરક નહો. ઔર યે યકીન રખ્ખે, કે જો મુરશીદને ફરમાયા હે, વોહ સહી હે. તો અપને દીલમેં જરા શક ન-લાવે, ઔર ઉસકો-હી બરહક સમઝે, તબ ઉસમેં ઝુરૂર ફાયેદા કામીલ હોગા. ઔર ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકી મેહનત બરબાદ નહોગી, ઔર અગર બે-ઇજાઝત, ઔર સાહેબે અમલકી તલકીન બ-ગયેર, કોઇ

અમલ કીયા જાવે, તો કુછ ફાયેદા ન-હોગા. ઇસી સબબસે ના-વાકીફ આદમી અમલ પઢકર રજઅતમેં (ફીટકારમેં) ગીરફ્તાર હો-જાતે હેં, ઔર દીવાનોંકી તરેહ કુચા બ-કુચા મારે મારે ફીરતે હેં, ફીર કોઇ ઇલાજ કારગર નહીં હોતા હે.

તાસીરાતે અસમાયે ઇલાહી હક હેં, બાઝે મુનકેરીન તાસીરાતે અસમાયે હુસના, ઔર આયાતે કુરઆની વ-ગયરાસે, ઇનકાર કરતે હેં. ઔર ઉસકો ફેઅલે અબસ (નીકમ્મા) સમજતે હેં, ઔર કેહતે હેં, કે ઇનમેં કુછભી તાસીર નહીં. ઇસકે પઢનેસે કયા હોગા, હમકો તો ખુદા પર તવક્કુલ હે. ઔર ઇન બાતોંસે ઇઝહારે તવક્કુલ કરતે હેં, રાહે હકકો છોડકર ગુમરાહ હો-ગયે હેં. તરેહ તરેહકી અપની જાહીલાના તકરીરેં મીલાતે હેં. ઉન ગુમરાહોંકો ખુદાયે તઆલા રાહે રાસ્ત દીખાવે મુનકીરોંકે કુફ્ર તોડનેકો તાસીરાતકે સુબુતમેં ચંદ દલીલેં લીખખી જાતી હેં.

હક તઆલા અપને કલામે પાકમેં ઇરશાદ ફરમાતા હે, કે "**વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને મા-હોવા "શીફા-ઉન.**" યાને "હમ ઉતારતે હેં કુરઆનમેંસે, જીસસે લોગ શીફા પાવેં." ઔર હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે "**મલ-લમ યસ-તશફે બિલ-કુરઆને ફલા શીફાઆ-હુલ્લાહ.**" યાને જો કોઇ શીફા ન-ઢુંઢે કુર-

આનસે, પસ નહીં શીફા દેગા ઉસકો અલ્લાહ. યાને ફીર કીસી ચીઝસે ઉસકો શીફા ન-હોગી.

અસહાબે કીરામ, ઓર અવલીયાયે ઉઝઝામને આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં પઢકર, અકસર બીમારોં, વ-ગયરા પર દમ કરતે થે, ઓર ઉલમાને ઇસ બારેમેં બહોત કુછ લીખ્ખા હે. ઓર મશાયેખે ઉમ્મતે મોહંમદીયોંને આયાતે કુરઆનીસે સદહા કીસમકે અમલીયાત, મુકર્રર કીયે હેં. ઉનકી ઝકાત દેનેકે તરીકે અપને મુરીદોંકો તાઅલીમ ફરમાયે હેં. તો અયસે અમરે ઝાહીરસે ઇનકાર કરના નાદાનીકા કામ હે. હર સાહીબે અકલ, ઇસસે માહીર હે. કે ખાલીક જલ્લ શા-નહુ ને, કોઇ ચીઝ અયસી મખલુક નહીં કી, કે જીસમેં કુછ તાસીર નહો. અસમાયે ઇલાહી, ઓર આયાતે કુરઆની, ઓર દુઆયેં, કે જો પાક હેં, ઉનમેં તાસીરેં ઝુરૂર હેં, ઓર નફા, ઓર નુકસાન, બ-અયને મુશાહીદા હોતે હેં. ઓર કયામત તક યે સીલસીલા જારી રહેગા.

હર અમરમેં તરકીબકો બડા દખલ હે, બ-ગયેર તરકીબકે કોઈ ચીઝ મોયસ્સર નહીં હોતી, મલસન અતીબ્બાને મરઝોંકે લીયે નુસખે બતા દીયે. ઓર ઉસકે ઇસ્તેમાલ કરનેકી તરકીબ, ઓર વક્ત બતા દીયે, ઉસ તરકીબકે સાથ ઇસ્તેમાલ કરનેસે મુફીદ હોતે હેં. અગર કુછભી ઉસસે ખીલાફ

હુવા, તો કુછકા કુછ હો–ગયા. એગર કોઇ શખ્સ ના–વાકીફ બ–ગયેર પેહુછાને મરઝકે, દવાકી તાસીરાત દેખકર કોઇ નુસખા, બીલા સોચકે લીખ દેવે, તો ઉસકે ઇસ્તીમાલસે સીવાયે નુકસાનકે ફાયેદા ન–હોગા. મસલ મશહુર હે; કે "નીમ હકીમ ખત-રયે જાન. ઓર નીમ મુલ્લા ખત-રયે ઇમાન." કોઈ મકાન, યા કપડા, યા ખાના, બિદુન તરકીબકે તૈયાર નહીં હો–સકતા, અયસાહી અમલ પઢનેમેં ઓર તાવીજ લીખનેમેં તરકીબ, ઓર વક્ત મુકર્રર હેં. ઇસલીયે સુફી–યોંને અમલીયાતમેં વક્ત, પરહેઝ, ઓર સબ તરકીબેં બતા–દીં, કે જીસસે અમલ કરને–વાલેકી મેહનત બરબાદ નહો. જબ તરકીબે ખાસ· કે સાથ જો અમલ, યા તાવીજ કીયા જાયેગા, તો ઝુરૂર ઉસકી તાસીર હોગી. ઓર અગર યે કહા જાયે, કે હમને અમલ પઢે, ઓર તાવીજ લીખ્ખે; લેકીન કુછભી તાસીર ન–હુઇ, તો ઇસમેં અપનાહી કુસુર હે. ના–વાકીફ લોગ બદ એતેકાદ હોકર તાઅને કરતે હેં. અગરચે ખુદા-વંદ તઆલાને સબ ઉમુરાતકો, કે જો હુયે હેં, ઓર હોંગે, ઉનકો લોહે તકદીરમેં લીખ દીયે હેં, મગર યેહભી હુકમ ફરમાયા, કે "ઉદ–ઉની અસ–તજીબ લકુમ" યાને મુજકો પુકારો, કે પહોચું તુમ્હારી પુકારકો, આકીલ કો ચાહીયે, કે તકદીરકે લીખે હુયે પર ગાફીલ ન–રહે, અપને મતલબકો દરગાહે ઈલાહીમેં અર્ઝ કરતા રહે, યકીન

કરના ચાહીયે, કે દુઆ હો. યા દવા, બ-ગયેર હુકમે ઈલા
હીકે અસર ઉસકા ઝાહીર નહીં હોતા. ચુનાંચે કલામે
પાકમેં આયા હે, કે "લા ત-ત હર રકો જર-રતુન
ઇલ્લા બે-ઈજ-નીલ્લાહ." યાને, નહીં હીલતા કોઇ
જરરા, મગર સાથ હુકમ અલ્લાહ-કે, કભી કીસીકો એક દવાસે
ફાયેદા હોતા હે, ઓર કભી ઉસસે નુકસાનભી હોતા હે.
નફા ઓર નુકસાન ખુદા-કે ઇખત્યારમેં હે. કીસીકો ઉસમેં
દખલ નહીં, અગર દુઆ, ઓર દવાકી તાસીર, ઝાહીર ન
હો, તો ખ્યાલ કરના ચાહીયે, કે મરઝીયે ઇલાહી યુંહી થી,
ઓર ઇસીમેં બેહતરી હે. કયુંકે ઇનસાન બહોતસે કામોકો
અપને લીયે નેક, યાને અછછા જાનતા હે, ઓર હકીકતમેં વોહ
ઉસકે હકમેં બુરે હોતે હેં. ઓર જીનકો વોહ બુરા જાનતા હે,
વોહ ખુદાયે અલીમકે ઇલમમેં ઉસકે લીયે અછછે હેં. જયસા કે,
અલ્લાહ તઆલાને કલામેં પાકમેં ફરમાયા હે, "વ અસા
અન તકે-રહુ શય-અન, વ હોવા ખય-રૂલ લકુમ
અન તોહીબ્બુ શય-અંવ, વહોવા શર રૂલ લકુમ."
યાને વોહ શાયદ તુમકો બુરી લગે, એક ચીઝ, ઓર
બેહતર હો, તુમકો, ઓર શાયદ તુમકો ખુશ લગે. એક
ચીઝ. ઓર વોહ બુરી હો તુમકો. મશાયેખોંને ચિલ્લોંમેં
બયઠના ઈખત્યાર કીયા હે. ઓર તસવ્વુફકી કિતાબોંમેં
ચિલ્લા-કશી, ઓર ગોશા-નશીનીકે અકસર ફવાયેદ લીખખે
હેં. ઓર ઉસસે અહદા તરેહકે ભેદ, ઝાહીરી ઓર બાતીની

માઅલુમ હોતે હૈં. હમારે અરબાબે તરીકતને ઉસકો ઇખત્યાર કીયા હે, ઔર હજારોં ફવાયેદ હાસીલ કીયે હૈં.

બાબ પહેલા-અમલીયાતકે ચંદ કવાએદ.

આમીલ, યાને અમલ કરને-વાલેકો લાઝીમ હે, કે પા-બંદે સુમ, ઔર સલાત રહે. યાને નમાઝ પઢે, ઔર રોઝે રખ્ખે. તાકે નફસે અમ્મારા જેર હો. ઔર કુવ્વતે (હયવાની) બહામીયા દબી રહે. ઔર અપને મજહબકે મોવાફીક, યાદે ઈલાહીમેં મશગુલ રહે. કે જીસસે તબીઅત હર વક્ત, નેક ખ્યાલકી તરફ મુતવજ્જા રહે.

અકલે હલાલ, ઔર સીદકે મકાલ, યાને હલાલ ખાવે, ઔર સચ બોલે, હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે ફરમાયા હઝરત રસુલે કરીમ સલ. ને કે, પાક કરો ખાના અપના, તાકે દુઆ તુમ્હારી બહોત જલ્દ, અલ્લાહ તઆલા, અપની રહમતસે કુબુલ ફરમાવે, ઔર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અગર એક લુકમા હરામકી રોજીસે કીસીકે પેટમેં જાતા હે, તો ચાલીસ રોજ તક, ઉસકી દુઆ કુબુલ નહીં હોતી. ઔર દીલમેં સીયાહી આ-જાતી હે, આમીલકો વાજીબ હે, કે લુકમા હરામકા ન-ખાયે. હરામકા લુકમા ખાનેસે સુસ્તી

પયદા હોતી હે, ઓર નીંદ ગાલીબ હોતી હે. ઓર જબ નીંદ ગાલીબ રહી, તો અમલમેં ખામી આયેગી, ઓર મેહનત બરબાદ હોગી.

ઝુટ બોલનેસે પરહેઝ કરે, જો કોઈ ઝુટ બોલતા હે, ઉસકી ઝબાનસે તાસીર જાતી રેહતી હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ સદકા દેના બેહતર હે, કયું-કે મોહતાજોંકા ખુશ હોના, ખુદાકી ખુશનુદીકા બાએસ હે. ઓર રહમતે ઇલાહી, જોશ કરતી હે. ઓર સદકા દેને વાલા, અલ્લાહકા પ્યારા હો-જાતા હે.

અમલ શુરૂ કરનેકે અવ્વલ તર્ક કરના (છોડદેના) હયવાનાતે જલાલી, વ જમાલીકા ઝુરૂર હે. જલાલી યે હેં. ગોસ્ત, મછલી, અંડા, વ-ગયરા. ઓર જમાલી યે હેં, દુધ, દહીં, મખ્ખન; ઘી, વ-ગયરા. ઓર મકરૂહાત યે હેં. જયસે લસ્સન, પ્યાજ, હીંગ, યા જો ચીઝ બદબુ-દાર હો, ઓર ડકારભી જીસસે બદબુ-દાર આવે, કયુંકે મલાયેકાકો ઇસસે નીહાયત નફરત હે. હદીસે શરીફમેં વારીદ હે, કે ફરમાયા, હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને કે, જો કોઇ ચીઝ બદબુ-દાર ખાવે, વોહ હમારી મસજીદમેં હાઝીર ન-હોવે. કે ઉસકી બદબુસે મલા-યેકાકો અઝીયત હોતી હે. જબ કોઇ શખ્સ, અમલ પઢને બયેઠતા હે, તો મોવક્કિલ ઉસકે ઝાહીર હોતે હેં. અગર ઉસકે મોંહસે પઢતે વકત બદબુ નીકલેગી, તો મોવક્કિલ

નીહાયત પરેશાન હોકર બદ-દુઆ કરેંગે; તો આમીલકો ફાયદેકે બદલે નુકસાન હોગા, પસ અયસે અમલોંમેં સીર્ફ મુંગકી દાલ, ઓર ખુશ્ક રોટી, ખાના પડતી હે. ઓર બાઝ અમલોંમેં જવકી રોટી. સીર્ફ નમક ડાલકર, ખાની પડતી હે. ઓર બાઝ અમલોંમેં તો યહાં-તક પા-બંદી હોતી હે, કે અપને હાથસે રોટી પકાની પડતી હે. ઓર વોહભી બા-વુઝુ પકાની પડતી હે.

આમીલકો ચાહીયે, કે હમેશા પાક, ઓર સાફ રહે. ઓર જબ અમલ પઢે; યા તાવીજ લીખ્ખે, તો ગુસલ કર લેવે, યા વુઝુ કર લેવે, બ-ગયેર ઉસકે કભી અમલકા પઢના શુરૂ ન-કરે. ઓર ખ્યાલ રખ્ખે; કે હમેશા કપડે પાક, ઓર સાફ રહેં, કપડોંકી પાકી બાતીનકી પાકી કરતી હે.

જબ અમલ પઢનેકા કસ્દ કરે,તો અવ્વલ ગોશા-નશીનીકો ઈખત્યાર કરે. ઓર અવ્વામ ઔરતેં, ઓર લડકોંસે અલગ રહે, તનહાઈ જગામેં અમલ પઢનેસે બહોત તાસીર હોતી હે, ઓર જીસ મકાનમેં બયઠે, વોહ જગા પાક ઓર સાફ હો. ઓર ખુશબુસે વોહ મકાન મેહકા રહે, ઓર મુસલ્લે યા ચટાઈ પર બયઠે, અગર ઝમીન પર બ-ગયેર ચટાઈકે બયઠે, તો બેહતર હે, કયું-કે ઇસમેં આજીઝી સાબીત હોતી હે. ઓર આજીઝી ખુદાકી જનાબમેં બહોત પસંદ હે, બયેઠનેકી જગામેં અંધેરા હો,તો બેહતર હે. અમલ પઢતે વક્ત કિબલેકી

તરફ મોંહ કરકે નમાઝકે કાઅદેમેં જીસ તરેહ બયઠતે હેં, ઇસ તરેહ દો-ઝાનું હોકે બયઠે.

અમલીયાતમેં વક્ત ઓર જગાકા તાઅલ્લુક બહોત ઝુરૂરી હે, યાને જીસ જગા પર, પેહલે દીન વઝીફા શરૂ કરે, ઉસી જગા પર મુદત પુરી હોતે તક પઢા કરે. ઓર પેહલે દીન જીસ વક્ત પઢના શુરૂ કરે. ઉસી વક્ત પર હરરોજ પઢા કરે. ઓર જીસ મુસલ્લે ઓર ચટાઇ પર, યા જગા પર પેહલે રોજ પઢે, ઉસી-પર આખીર તક પઢે. અયસા ન કરે, કે આજ ઘરમેં અમલ પઢા, તો કલ દરિયા-કે કીનારે પર ચલા ગયા, પરસું કીસી બાગમેં, યા ઉસસે અગલે રોજ, કીસી મયદાનમેં યા અગર આજ સુબોહકો પઢા, તો કલ શામકે વક્ત પઢા. અયસા પઢનેસે અમલ દુરૂસ્ત નહીં હોતા હે. બાઝ ચીલ્લોંમેં જહાં રાતકો અમલ પઢના પડતા હે, વહીં સોના પડતા હે, અયસે અમલ, અપને ઘરકે કીસી પાકીઝા હુજરેમેં કરના ચાહીયે.

જબ તક ચીલ્લા, ફતેહ ન-હો, કુલ પરહેઝોંકી પા-બંદી લાઝીમ હે, નશાદાર શયકા હરગીઝ હરગીઝ ઇસ્તીમાલ ન-કરે. મસલન ભંગ; ચરસ, ગાંજા, મદક, ચંડુ; અફયુન, શરાબ, વ-ગયરા. ઇન ચીઝોંકે સીવાયે, ફેઅલે બદસે-ભી પરહેઝ કરે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, ઔરતસે સોહબત કરનાભી બંદ રખ્ખે. ચીલ્લા પુરા હોનેકે બાદભી અમલકો હર

રોજ બીલા-નાગા એક દફા પઢ લેના ઝુરૂર હે. તાકે વીર્દ ઓર દઓરસે અમલ પર પુરા કબ્ઝા હાસીલ રહે. ઓર ઉસકી તાસીર ઘટને ન-પાવે. કયું-કે વીર્દ છોડ દેનેસે અમલકી તાસીરમેં નુકસ આનેકા અંદેશા હુવા કરતા હે.

અમલ પઢતે વક્ત, મતલુબકા ખ્યાલ, યાને તસવ્વુર ઓર અપની મુરાદકા ખ્યાલ, પેશે નઝર રખ્ખે. જબ-તક મતલબ હાસીલ ન-હો, તબ તક અપના ભેદ કીસીકો ન-કહે.

બાઝે અમલોંમેં બુખુર, યાને ખુશબુ-ભી જલાની પડતી હે. પસ તસખીર, ઓર હુબકે લીયે સંદલે સુફેદ, સંદલે સુખ, ઇલાયચી સુફેદ, કાપુર, ઉદ, અગર, ઇતરીયાત; ખુશબુકી બત્તી, યા ધુપ, વ-ગયરા. ઓર કપડોંકો મોઅત્તર કરના હો, તો કીસી સુફેદ રંગકા ઇતર લગાવે, મસલન મોતીયા, ચમેલી, મોલસરી, કેવડા, કરના, ઓર સંદલે સુફેદ વ-ગયરા. ઓર બાઝોંમેં પોશાક કી પા-બંદી લાઝીમ હુવા કરતી હે. હુબ (મોહબ્બત) ઓર તસખીરકે લીયે, સુફેદ પોશાક, યા કેસરી, યા જાફરાની, રંગકી પોશાક પેહને, તસખીર (હુબ) યાને કીસીકો અપના તાબેદાર બનાના, બાઝ અમલોંમેં સીર્ફ એકહી ચાદર ઓઢની પડતી હે. ઓર વોહ એક લંબી ચાદર લેકર આધી તલે બાંધે, યાને નાફકે નીચે ઓર આધી ઉપર ઓઢે, મગર સર ખુલ્લા રેહને દેવે.

તસખીર, યા મોહબ્બત, યા હુબ, કા નકશ (તાવીજ) લીખ

નેકે લીયે, શાખે અનારે શીરીનકી કલમ બનાવે, ઓર જાફરાન યા કાજલકી સીયાહી બનાકર, ઉસમેં પાનીકે ઇવઝ, ગુલાબ યા અરકે કેવડા ડાલકર ખુશબુ–દાર કરલે. અયસી સીયાહી કે લીખ્ખે હુયે તાવીજ, "અમુમન યાતો દરીયામેં ડાલે જાતે હેં, યા હવામેં ઉડાયે જાતે હેં, યા પીલાયે જાતે હેં. યા ફતીલે બનાકર જલાયેભી જાતે હેં. ઓર બાઝે અમલોંમેં એક પાકીઝા રીકાબીમેં પાકીઝા રેત ભરકે, ઓર શાખે અનારે શીરીનસે નકશ લીખકર મીટાતે જાતે હેં. યાને પેહલે એક નકશ લીખ્ખા, ફીર ઉસે મીટા દીયા. ઓર ફીર દુસરા નકશ લીખ્ખા, ઓર ઉસેભી મીટા દીયા. ફીર તીસરા લીખ્ખા, ફીર ઉસેભી મીટા દીયા. અલા હાજલ કીયાસ, ઇસ તરેહ લીખતે ઓર મીટાતે જાતે હેં. હત્તાકે ઉસકી ગીનતી પુરી હો–જાતી હે. અયસે નકશ, અમુમન, યાને ખાસ કરકે સુબોહકે વક્ત સુરજ નીકલનેકે પેહલે શુરૂ કીયે જાતે હેં. ઓર સબસે બેહતર જગા અયસે કામકે લીયે, દરીયાકા પાકીઝા કીનારા હે.

હુબકે યાને મોહબ્બતકે લીયે, જો અમલ શુરૂ કરે, તો જીન દીનોંમેં ચાંદ બઢતા હો, ઉન દીનોમેં શુરૂ કરે, યાને પેહલે, યા દુસરે હફતેમેં શુરૂ કરે, ઓર ઈસ કામકે લીયે નીચે લીખ્ખે હુયે દીન, ઓર વક્ત, અછછે ગીને જાતે હેં. પીર, બુધ; જુમઆ. વકતે સુબોહ, ઓર શામ, ઓર રાત. ઓર અકસર અયસે અમલ, યા દુસરે અમલનવચંદી

જુમેરાત યાને જીસરોજ જુમેરાતભી હો, ઓર ઉસી દીન ચાંદરાતભી હો, ઉસકો નવચંદી જુમેરાત કેહતે હેં, ઉસ રોજ અમલકો શુરૂ કરના બેહતર હે. અગર અયસા મૌકા ન-બને, તો જુમેરાતસે શુરૂ કરે. બહોતસે અમલ, ઇશાકી નમાઝ બાદ શુરૂ કીયે જાતે હેં.

જો અમલ જીન્નીયાત, યા હમઝાદકી દાઅવતકે હુવા કરતે હેં. ઉનમેં અપને ગીર્દ હીસાર (કુંડલ) કરના પડતા હે યાને અપને ગીર્દ કુંડલ, ખેંચના પડતા હે. વર ન ખૌફ હોતા હે. ક્યું-કે જીન, યા મોવક્કિલ, સદમા પહોંચાવેં. ઇસલીયે હીસાર કરના ઝુરૂર હે. હીસાર કરનેકા તરીકા યે હે. સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર કુલહો-વલ્લાહ, ઓર આ-ય-તુલ કુરસી, યે તીનોં તીન તીન બાર પરહ-કર, છુરી પર દમ કરકે, અપને ગીર્દ લકીરકા કુંડલ બનાલે, મગર વોહ ઇસ તરકીબસે કુંડલ ખેંચે, કે દોનો સીરે આપસમેં મીલ જાવેં. ઓર રાસતેમેં કહીં હલકા યાને કુંડલ બિલકુલ ટુટને ન-પાવે. બલકે અયસા કીયા કરતે હેં, કે દોનોં સીરોંકે મીલનેકે મુકામ પર, છુરીકો ગાડ દીયા કરતે હેં, ઓર બાઝે નહીંભી ગાડતે, છુરીકો અપને પાસ રખ લેતે હેં. ઓર બાઝે સીધે હાથકી અંગુશ્તે શહાદત પર દમ કરકે, ઉસસે હલકા ખેંચતે હેં. અંગુઠેકે પાસ વાલી ઉંગલીકો અંગુશ્તે શહાદત કેહતે હેં. હલકેકે અંદર બાઝે પાકીઝા કપડા, યા મુસલ્લા

બીછાકર બયઠતે હેં, બાઝે લકડેકી ચોકી, રખકર ઉસ–પર બયઠતે હેં. બાઝે હલકેકે અંદર છુરી ઓર પાનીકા ભરા હુવા લોટા રખ–લેતે હેં. અલ–ગરઝ, યે સબ બાતેં ઉસતાદકે બતાને પર મુન–હસર હે. ઇજાઝત દેને–વાલા જીસ તરેહસે બતાયે, ઉસી તરેહ અમલ કરના ચાહીયે. છુરી ઓર છડી, ઓર પાનીકા લોટા, યે તીનોં ચીઝેં અપને પાસ હલકેકે અંદર ઝુરૂર રખ્ખે,લોટા ઇસલીયે, કે અગર પ્યાસ લગે, યા વુઝુ ટુટ જાયે, તો ફૌરન વુઝુ કરલે, ઓર છડી ઇસલીયે, કે જંગલકા કોઇ જાનવર, મીસલે સાંપ, બીછછુ, યા ગીડર, વ–ગયરા, આ જાવે, તો છડીસે ઉસકો હઠાવે. ઓર છુરી ઇસલીયે રખ્ખે, કે ઉસસે જીન, ઓર બલીયાત, જોર કરને નહીં પાતે, ઓર અલગ રેહતે હેં.

નકશકે અંદર તાલીબ, ઓર ઉસકી માંકા નામ લીખ્ખે, ફીર મતલુબકા લીખ્ખે. અગર ઇસસે ઉલટા લીખ્ખેગા, તો તાસીરભી ઉલટી હોગી. ઓર બાઝે અમલીયાતમેં તાલીબ ઓર મતલુબ, દોનોંકી વાલીદાકા નામભી લીખના પડતા હે. અગર ઉસકી વાલીદાકા નામ માઅલુમ નહો, તો ઉસકી જગા અમ્મા હવ્વાકા નામ લીખ દેવે.

આમીલકો ચાહીયે, કે જબ અમલકી થોડી તાસીર ઝાહીર હો, તો અમલકો હરગીઝ ન–છોડે. બરાબર પઢતા રહે. અગર બીલકુલ અસર ઝાહીર નહો, તબભી અમલ તરક નકરે.

અકસર અયસા હોતા હે, કે બ-સબબ, બે-એહતીયાતી, યા કોસી અમરકી ગફલતસે, અમલમેં નુકસાન આ-જાતા હે. ઓર જબ તક પુરી પુરી સબ, શરતેં અદા નહોં, તો કુછ અસર જાહીર નહીં હોતા." મગર યે મેહનતભી બરબાદ નહીં હોગી. બલકે તાસીરે અમલમેં કુવ્વત ઝીયાદા હોગી. આમીલકો લાઝીમ હે, કે સાબીત કદમ રહે. અગર વોહ એક ચીલ્લેમેં કામ-યાબ નહો, તો દુસરા ચીલ્લા શુરૂ કરે. હરગીઝ ના ઉમ્મીદ ન-હોવે.

કોસી સાહેબે ઇજાઝતસે ઈજાઝત લેકર, અમલ પરહે. યુંહી સુની હુઇ બાતકો લે-દોડના, ઓર ઉસ-પર અમલ કરના અછછા નહીં હોતા, બલકે નુકસાન હોતા હે.

અમલીયાતમેં ચંદ ખુલાસોંકી ઝુરૂરત હે. કયું-કે અકસર લોગ ઉસમેં ના-વાકીફ હેં, વોહ જેલમેં લીખ્ખે જાતે હેં.

આ-ય-તુલ કુરસી, યે હે. "અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હૂ, અલ હયુલ કૈયુમ, લા તા-ખુઝુહો સિ-ન-તુંવ વલા નોમ, લહુ માફીસ સમા-વાતે વમા-ફીલ અરદે, મન-ઝલ લઝી યશ-ફઓ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇજ-નેહ. યાઅ-લમો મા-બયના અયદી-હીમ વમા ખલ-ફહૂમ, વલા યોહઇ તુના બે-શય-ઇમ મીન ઈલ-મીહી ઈલ્લા બે-માશાઆ, વસેઆ કુરસીયો હુસ સમા-વાતે વલ અરદે, વલા ય-ઉ-દોહુ હીફ-ઝોહોમા, વહો-વલ અલી-ઉલ અઝીમ.

નાદે અલી–યે હે.–નાદે અલી–યન મઝ–હરલ અજા-યેબ, તજેદ–હો અવ–નન લકા ફીન નવાયેબ, કુલ્લો હમ-મીન, વ–ગમ્મીન,સયન–જલી બે–બુબુ વતેકા યા મોહંમદ,વબે વિલા–યતેકા, યા અલી, યા અલી, યા અલી, અદ–રેક–ની.

દુરૂદ શરીફ, યે હે–અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા સૈયેદેના મોહં–મદીંવ, વ અલા આલે સૈયેદેના મોહં–મદીંવ, વ–બારેક વ–સલ્લીમ.

ચાર કુલ–યાને સુરયે, કુલ યા ઐયો–હલ કાફે–રૂન, ઓર સુરયે ઇખલાસ. યાને કુલ હો–વલ્લાહો અહદ, ઓર મઉ–જતેન, યાને સુરયે (ફલક) કુલ આઉઝો બે–રબ્બીલ ફલક, ઓર સુરયે (નાસ) કુલ આઉઝો બે–રબ્બીન નાસ. યે ચાર સુરતોકો, ચાર કુલ કેહતે હેં.

હફતેકે સાત દીન હેં, ઉનકે નામ, અરબી, ફારસી,

અરબી નામ.	ફારસી નામ	ઉરદુ નામ.
૧ યોમુલ–અહદ.	યક–શંબા.	ઈતવાર.
૨ યોમુલ–ઇસનેન.	દો–શંબા.	પીર.
૩ યોમુસ–સલાસા.	સે–શંબા.	મંગલ
૪ યોમુલ–અરબા.	ચહાર–શંબા.	બુધ.
૫ યોમુલ–ખમીસ.	પંજ–શંબા.	જુમેરાત.
૬ યોમુલ–જુમઆ.	આદિના, યા જુમઆ.	જુમઆ.
૭ યોમુસ–સીબતા.	હફતા.	સનીચર.

બાબ દુસરા—હુબ, યાને મોહબ્બતકે અમલીયાત.

૧—કોઇ શખ્સ, કીસીકો અપને ઇશ્કમેં આશીક, ઓર દીવાના બનાના ચાહે, તો શબે જુમેઆકો ઉરૂજ માહમેં યાને શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. હર રોજ ચારસો મરતબે પઢે. ઓર પઢતે વક્ત અવ્વલસે આખીર તક, મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ગોયા સામને મોજુદ હે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક ઇશાકી નમાઝકે બાદ, એક પાક જગા પર દો—ઝાનું બયેઠકે પઢે. ઓરત, વ—ચયરા, ચીઝોંકા પરહેઝ રખ્ખે. નિયત હરામકી ન—રખ્ખે, અમલ યે હે.—

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ—ઇલાહી બે—હકકે જીબ્રઇલ, વ મીકાઇલ, વ ઇસરાફીલ, વ તવરેતે મુસા, વ ઇંજીલે ઇસા, વ ફુરકાને મોહમ—મદર રસુલુલ્લાહ. સલ લલ્લાહો અ—લય—હે વ સલ્લમ.

૨—જો કોઇ ચાલીસ દીન તક, હરરોજ બાદ નમાઝે પંજ-ગાના કે સુ—રયે યાસીન, દો એક્કોસ—બાર, સુફેદ મીરચકે ઉપર પઢકે જલાવે, તો મતલુબ અગર સો કોસકે ઉપર હોગા, તોભી બહોત જલ્દ હાઝીર હોગા. જલાતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે, ઓર ઉસકા નામ લેકર જલાવે.

૩–જો કોઇ ચાહે, કે ફુલાન શખ્સ, આશીક ફુલાન શખ્સકા હો. તો સાત કીલેં લોહેકી એક ઉંગલીકે બરાબર લંબી લાવે, ઓર હરએક કીલ–પર એકબાર સુરયે યાસીનકો, બનિયતે મોહબ્બત, પઢકર દમ કરે, ઓર કહે, કે “સોપ્તમ દીલો–જાન ફુલાન બીન ફુલાન, બ–મોહબ્બતે ફુલાન બીન ફુલાન” ઓર બજાયે ફુલાનકે નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર કીલોંકો ચુલ્હેમેં ગાડે. ઓર આગ જલાવે, જબ કીલેં ગરમ હોંગી, તો વોહ મતલુબ દીવાના હોકર હાઝીર હોગા. લેકીન પેહલે સુરયે યાસીનકો અમલમેં લાના ચાહીયે. તબ યે અમલ કારગર હોગા.

૪–જો કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબ-તીલા કરે, તો ઇસ આયતકો આયતે મોહબ્બત કેહતે હેં. (૧૪૦૦) ચવદાસો, મરતબે શબકો (રાતકો) પઢે, ઓર શીરીની ઓર મેવા, યા જો ચીઝ, કે મતલુબકો પસંદ હો, ઉસપર દમ કરે, ઓર વોહ ચીઝ જીસકો ખીલાયેગા, તો બેશક વોહ આશીક હો–જાયેગા. દુસરી તરકીબ યે હે,–કે ઇસ આયત કો, હર રોજ ચાલીસ મરતબે શીરીની, યા ઓર કીસી ચીઝ પર દમ કરે, ઓર જીસકો ખીલાયેગા, તો તરેહ તરેહકે ફાયદે ઉઠાયેગા, વોહ આયત યે હે.

યોહીબ્બુ નહુમ ક–હુબ્બીલ્લાહ, વલ લજીના આ–મનુ અ–શદ્દો હુબ્બન લીલ્લાહ.

૫—અગર કોઇ ચાહે, કે કીસી શખ્સકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો ચાહીયે, કે સુરયે યાસીનકો સાત રોજ તક, હર રોજ સાત મરતબે પઢકર, શીરીની પર દમ કીયા કરે, ઓર સાતવેં રોજ વોહ શીરીની જીસ કીસીકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા ખીલાને-વાલેસે મોહબ્બત કરેગા.

૬—અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરે, તો નવ-ચંદ્રી જુમેરાતસે યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર હર રોજ ઇશાકી નમાઝકે બાદ. ૧૦૧, વક્ત યે અમલ પઢે.

અલ્લા હુમ-મજ અલની, મહબુ-બન ફી કલબી, બ-હકકે યા બુદ્દુહુ, યા બુદ્દુહુ, યા બુદ્દુહુ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા ઇસમ પઢે, ઉસકે અવ્વલ, ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ૧૧ યા ૨૧ દીનમેં મતલબ હાસીલ હોગા. પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર માહીકા કરે. ઓર હરામ ચીઝોંસે બચે.

૭—અમલ શમસી—ઇસ અમલકે કમા લેનેસે આમીલ બા-રોઅબ હો-જાતા હે. ઓર ઉસકે ચેહરેસે હયબત ઝાહીર હોતી હે. અગર કીસી મજલીસમેં ચલા જાવે, તો સબ-પર ઉસકા રોઅબ છા-જાતા હે. ઓર સબ હાઝીરીન ઉસકી ઇજ્જત કરને લગતે હેં. ઓર ઉસકી આંખેં જલાલસે અયસી ભરી હુઇ હોતી હેં, કે કીસીકો ઉસકી તરફ નઝર ઉઠાકર, દેખનેકી હીમ્મત નહીં પડતી, અમલ ઇસ તરેહસે

કરે, યાને સુબોહકી નમાઝકે અવ્વલ, એક ઘંટા-ભર પેહલે મશરિક યાને પુરબકી તરફ મોંહ કરકે બયેઠ-જાવે. દો-ઝાનું બયઠે, યા ચોકડી મારકર બયઠે, ઓર સુરજકી ટીકીયાકા તસવ્વુર યાને ખ્યાલ બાંધકર બયઠે. આધે ઘંટેકે બાદ અમલ ખતમ કરે. ઇસી તરેહ હર રોજ કીયા કરે. જબ ઇસ કદર તસવ્વુર હો-જાવે, કે હુજરેકે અંદર, ગોયા સુરજકી ટીકીયા નઝર આને લગે, તબ અમલ દુરૂસ્ત જાને. ઓર ફીર ઉસ તસવ્વુરકો ઇસ હદ તક પહોંચાવે. યાને ઇસ કદર પુખતા કરે, કે જબ જરાસા તસવ્વુર કીયા, કે ફૌરન સુરજકી ટીકીયા નમુદાર હુઇ. અગર ઇસકો રોજ ઝીયાદા પુખતા કરેગા, તો અંધેરેમેં તસવ્વુરકે સુરજસે ચાંદના હો-જાયેગા. અલ-ગરઝ ઇસ કદર પક્કા કરનેકે બાદ અમલ-પર હાવી હોગા. ફીર જીસ મજલીસમેં જાવેગા. બા-રોઅબ હોગા. અગરચે યે અમલ પુખતા હો-જાવે, તોભી લાઝીમ હે, કે હર રોજ, યા તીસરે રોજ, ઇસકા વીર્દ ઝુરૂર રખખે એક ગોશેમેં બયેઠકે પરહે, વોહ ઇસમ યે હે.

યા નુર, યા જુલ-જલાલે વલ ઇકરામ.

ઇસમ મજકુરકો આધે ઘંટે તક પઢા કરે. યે ઇસમ જલાલી હે. ઇસલીયે ઇસમેં પરહેઝ તરકે હયવાનાત ઝુરૂર કરે. યાને લહસન, પ્યાજ, હીંગ, ઓર અંડે, મછલી, ગોશ્ત, દુધ, દહી, મખ્ખન, છાછ વ-ગયરા, કા પરહેઝ રખખે, સીર્ફ દાલ

રોટી ખાવે, ઓર બા-વુઝુ રહે. અગર બદ પરહેઝી કરેગા, તો નુકસાન હોગા. ઓર પરહેઝ ચીલ્લા પુરા હોને તક કાયેમ રખ્ખે.

૮-જો કોઇ જુમેરાતકે રોજ ઇશાકે વક્ત ગુસલ કરકે પાક ઓર નયા લિબાસ પેહને, ઓર ખુશબુ લગાવે. ઓર ગ્યારા સો મરતબે દુરૂદ-શરીફ પઢકર, પેડોંકે ઉપર દમ કરે, પસ વોહ પેડોં-મેંસે જીસકો ખીલાવે, તો ખાને-વાલા ખીલાને-વાલેકે સાથ મોહુબ્બત કરેગા.

૯-કોઇ શખ્સ ખાહ કીતનેહી ફાસીલે પર હો, ઓર વોહ બિલકુલ અજ-નબી હો, તોભી અપની તરફ રૂજુ હોગા, ઓર મોહુબ્બત કરેગા. જીસકા જીસમ બે-કાબુ હોકર, આમીલકી તરફ ખીંચેગા. રૂહાની જીસમ પર, અસર હોનેસે, ઉસકા ખાકી જીસમ, બે-હોશ હોવેગા. વોહ અમલ યે હે.

મહબુબકા નામ એક પાક ઓર સાફ કાગજ પર લીખકર, ઉસકો અપને બાયેં ઘુટને પર રખકર, ઉસ નામકો ગઓરસે દેખતા રહે. ઓર અપને દીલસે ઉસ શખ્સકી શકલકા ધ્યાન જમાવે. ઓર ઉસ ખ્યાલી સુરતકે મોંહ પર, ફુંક મારતા જાવે. યાને "લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ." પઢકર ફુંક મારતા જાવે. કભી આંખ બંધ કરલીયા કરે, મગર ઉસકા તસવ્વુર ન-છોડે. ઓર બરાબર નામ લેલે-કર ફુંક મારતા રહે. ફીર સુરયે ઇખલાસ, યાને કુલ હો-વલ્લાહકી સારી સુરત

પડે. લેકીન શકલકા ધ્યાન જરાભી અપને દીલસે ન હટને પાવે. જબ ચંદ રોજ બાદ કાગજ પર, નામકે બદલે ઉસકી તસવીર નઝર આને લગે, તબ ઓર જોરસે ઉસકે મોંહ પર પુંક મારે. યાને, લા ઈલાહા ઈલ લલ્લાહ, પઢકર પુંક મારે. ઓર અપની ખાહીશકો જોરસે ઝાહીર કરે, યે અમલભી રોજાના બોલા-નાગાહ, કીસી પાક ખીલવતકે કમરેમેં રાતકે પેહલે પેહરમેં કીયા કરે. જબકે મહબુબ-કોભી દીન ભરકે કામસે ફારીગ સમજે.

યે તાકત જબ એક દફા હાસીલ હો-જાવે, તો ફીર હમેશાકે લીયે અમલ પક્કા હો-જાયેગા. ખુસુસન કમ-જોર ઔરતેં, યા બચ્ચોં પર, ઝીયાદા અસર હાલ સકતા હે. ઓર જો લોગ, ઈસકે બુરે મતલબકે વાસતે કામમેં લાતે-હેં. વોહ આખીર જલીલ ઓર ખાર હોતે-હેં. લેકીન અચ્છે મતલબકે લીયે કરના મુબાહ હે.

૧૦—યે અમલ કીસીકે તાબે કરનેકે લીયે, બહોત પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, કુલ-હો. વલ્લાહો અહદ, અલા હુબ્બીહી, યા જીબ્રઈલો, અલ્લા-હુસ સ-મ-દ, અલા હુબ્બીહી. યા મીકા-ઈલો, લમ યલીદ વ-લમ યુલદ, અલા હુબ્બીહી. યા ઇસરા-ફીલો, વ-લમ યકુલ-લહુ કોફો વન અહદ, અલા હુબ્બીહી. યા ઈઝરા-ઈલો, બ-હકકે યા

બુદ્દુહ, લીલ મુસબ-બસતે, મીન બુતુ-હાલીન ગુકાત. અલ્લાહો ઇઝ-ઝતેક.

ઇસ અમલકો બ-રોઝે ચહાર-શંબા, યાને બુધકે રોજ, ફજરકી નમાઝકે બાદ, સુરજ તુલુ (ઉગે) હુવે બાદ, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે પઢે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ ૨૧ મરતબે પઢે. ઓર અમલ પઢતે વક્ત નામ મતલુબકા ઓર હાજત દીલમેં રખ્ખે. બાં-વુઝુ પઢે, ઓર ૨૧ રોજ તક અમલ પઢે પરહેજ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે.

૧૧-હુબકે વાસતે યે અમલ પુર તાસીર હે. અમલ યે હે.

યા મુકલ્લેબ-બુલ કુલુબ, કલ્લેબ કલ-બીહી. (ફુલાન બીનતે ફુલાન) ઇલૈયા બ-હકકે યા બુદ્દુહ, યા બુદ્દુહ, યા બુદ્દુહ.

ઇસ અમલકો ૧૭ રોજ તક, ઇશાકી નમાઝકે બાદ ૩૩૧૩ મરતબે પઢે. અવ્વલ ઓર આખીરમેં દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર ફુલાનકી જાયે પર, ઉસ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. પરહેજ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. ઓર હરામ કામોંસે બચે.

૧૨-અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા, ઓર ફરમાં-બરદાર કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં ઇતવારકે દીન બાદ બાઝ ઇશાકી નમાઝકે, પાકીઝા કપડે (લીબાસ) પેહને ઓર બા-વુઝુ કિબલે-રૂ દો-ઝાનુ બયેઠકે અમલ શુરૂ કરે. પઢતે વક્ત ખુશબુદાર તેલકા ચિરાગ કોરે કાડીયેમેં સુલગા-કર

બઢે, ઓર અપને પાસ લોહેકી સાત સુઇયાં, ઓર સવા પાવ-સેર કાલી મીરચ રખખે. ઓર પઢતે વક્ત ખુશબુભી જલાતા જાવે. અવ્વલ દુરૂદ શરીફ, ગ્યારા બાર પઢકર, હર મીરચ પર, નીચે લીખ્ખા હુવા ઇસમ, ઓર સુરયે ફાતેહા, યાને અલ હમ્દકી સુરતકો ગ્યારા ગ્યારા મરતબે પઢકર, હરએક દાને પર દમ કરે. ઓર હર દાનેકો સુઇસે છેદે, ઓર ઉસ દાને-કો બત્તીકી લવ-પર જલાવે. દાનેમેં છેદ કરતે વક્ત ઓર બત્તીપર જલાતે વક્ત અપના મતલુબ દસ્ત બસ્તા હાઝીર હે. ઓર મીરચમેં છેદ કરતે વક્ત ઇશ્કકા તીર મતલુબકે કલે-જેમેં ચુભતા હે. ઓર જલાનેકે વક્ત મતલુબ, ઇશ્કકી આગમેં જલ રહા હે અયસા તસવ્વુર યાને ખ્યાલ કામીલ હોના ચાહીયે. હર રોજ ૪૧ દાને જલાને ચાહીયે. પેહલે રોજ ગ્યારા ગ્યારા મરતબે હર દાને પર પઢકર દમ કરે, ઓર દુસરે રોજ પંધરા પંધરા મરતબે હર દાને પર, ઓર તીસરે રોજ તેઇસ તેઇસ બાર, ઓર પાંચવેં રોજ સત્તાઇસ બાર હર દાને પર, ઇસ તરેહસે હર રોજ, ચાર ચાર બાર બઢાતા જાવે, ઓર સતરા રોજ તક, અમલ કરે. તો કામ-યાબ હોગા. લેકીન મતલુબકા ધ્યાન, અમલ પઢતે વક્ત બરાબર હોગા, તો કારગર હોગા. વોહ અમલ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા યા મુસખ્ખેરો, મન ફીસ-સમા-વાતે વલ અરદે મુસખ-ખેરા. અલ્લા હુમ્મા અલકે ઇશકી, ફી

કલમે (ફુલાન બીનતે ફુલાન) બ-હકકે બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-હમદો લીલ્લાહે રબ્બીલ આ-લ-મીન, અર રહમા નીર રહીમ, માલેકે યવ-મીદ-દીન, ઇયાકા નાઅ-બુદો વ-ઇયાકા નસ્ત-ઇન, એહદે-નસ સીરા-તલ મુસ્ત-કીમ, સીરા-તલ લઝીના, અન અમતા અ-લય-હીમ ગય-રીલ મગ-દુબે અલય-હીમ, વલદ દાલ્લીન. આમીન.

ઉપર જો અમલ લીખખા હે, વોહ ઇસમ પરહે. મગર જહાં (ફુલાન બીનતે ફુલાન) લીખખા હે. વહાં ઔરતકે લીયે હો, તો ઉસ ઔરતકા, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ઓર અગર મરદકે વાસતે હો, તો ઉસ મરદકા, ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોને તક, પરહેઝ, ગોશ્ત મછછીકા, ઓર ઝીના, ઓર બુરે ફેઅલોંકા રખખે. ઓર હલાલ રોઝીમેં સે ખાવે. કે ઉસસે તાસીર બહોત જલદ હોતી હે.

૧૩-મોહબ્બતકે વાસ્તે યે અમલ કરે, તો જીસકે વાસ્તે કરે, વોહ ઉસપર મેહરબાન હોવે. યાને "બિસમીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ." કો ૭૮૬ મરતબે બા-વુઝુ પઢકર, પાની પર યા ઓર કીસી ચીઝ પર દમ કરે. ઓર વોહ પાની ઉસકો પીનેકો દેવે, ઓર અગર કોઈ દુસરી ચીઝ હોવે, તો ઉસકો ખાનેકો દેવે, તો મેહરબાન હોવે.

૧૫-મોહબ્બતકે લીયે ઇસ અમલકો, ઇસ તરકીબસે પરહે. યાને ૪૦ ચાલીસ દાને ચનેકે લાવે. ઓર અમલકો

એકસો મરતબે પરહ-કર, ઉન ચનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર આગમેં ડાલ દેવે. પરહતે વક્ત મોંહમેં શીરીની રખ લેવે. અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીરે-રહમા નીર રહીમ, ઈજા ઝુલઝે લતીલ અરદો, ઝીલ ઝા-લહા, વ ઝુલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, કહબો બદન, વ જમી જવા-રેહ (પુલાન બીન પુલાન) વ અખ્ર-જતીલ અરદો અસકા-લહા, વ કાલલ ઇન-સાનો મા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલાન બીન પુલાન) યવમા ઈજીન તોહદ-દેસો અખબા-રહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલાન બીન પુલાન) બે-અન્ના રબ્બકા અવહા-લહા, ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન. જમી જવા-રેહ (પુલાન બીન પુલાન) યવમા ઇજીન યસ-દુરૂન નાસો, અસતા તલ લે ય-રવ આમા-લહુમ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન. જમી જવા-રેહ (પુલાન બીન પુલાન) ફમંય યાઅ-મલ મિસ-કાલા જર રતીન ખય-રઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલાન બીન પુલાન) વ-મંઇ યાઅ-મલ મિસ-કાલા જર રતીન શર રઈ યરાહ. ઝીલ-ઝેલુ ઝીલ-ઝાલન શદીદન, જમી જવા-રેહ (પુલાન બીન પુલાન.)

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે. વોહ બા-વુઝુ, મગરેબકી નમાઝકે બાદ, ૧૦૦ મરતબે પરહ કર, ચનોં પર દમ

કરકે આગમેં જલાવે. ઔર જહાં (ફુલાન બીન ફુલાન) લીખ્ખા હે, વહાં ઉસકા ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ૩ તીન દીન તક પરહે. અગર ઇસ મુદ્દતમેં કુછ તાસીર નઝર ન-આવે, તો સાત રોજ તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે, ઔર જીતને રોજ અમલ કરે, ઉતને રોજ પરહેઝ ગોશ્ત, ઔર મછલીકા રખ્ખે. ઔર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે

૧૫-વાસ્તે મોહબ્બતકે, ઉરૂજ માહમેં, યાને શુરૂ મહીનેમેં પેહલી જુમેરાતકો, ૨૧ એક્કીસ દાને કાલી મીરચકે લાવે, ઔર હર દાને પર, એક્કીસ એક્કીસ મરતબે, ઇસ દુઆકો પરહે. ઔર હર મરતબે, નામ મતલુબકા ઉસકી માંકે નામકે સાથ લેવે. ઔર ફીર ઉન મીરચીઓકો આગ પર જલાવે, ઇસી તરેહ સાત દીન તક અમલ કરે, તો મત-લુબ દીવાના-વાર હાઝીર હોગા. વોહ દુઆ યે હે.

યા મુકલ્લે-બલ કુલુબે વલ અબ-સાર, યા ખાલે-કુલ લયલે વન-નહાર. કલ્લેબો કલ-બહુ (ફુલાન બીન ફુલાન) ઇલૈયા.

યે અમલ મગરેબકી નમાઝ બાદ પરહે. ઔર પરહેઝ ગોશ્ત, ઔર મછલીકા રખ્ખે. (ફુલાન બીન ફુલાન) કી જગા ઉસકા ઔર ઉસકી માંકા, નામ લેવે.

૧૬-નમાઝે મોહબ્બત-ઇસ નમાઝકો નમાઝે મોહબ્બત કેહતે હેં. ઔર જો કોઇ વાસ્તે મોહબ્બતકે પરહેગા, તો

કામ-યાબ હોગા. દો રકઆત નમાઝ પરહે, નિયત નમાઝકી યે હે.

નિયત-નવય-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલા-તલ મોહબ્બતે, મુ-ત-વજ જેહન, ઈલા જેહ-તીલ કાઆ-બતીશ શરી-ફ્તે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખી હુઇ નિયત કરકે, દો રકઆત નમાઝ પરહે. પેહલી રકઆતમેં, સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, વ ઇન-નહુ લે-હુબ્બીલ ખયરે લ-શદીદ, એક સો એક બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સલામુન કવ-લમ મીર રબ્બીલ રહીમ, એકસો એક બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે, દો-ઝાનું બયેઠકે (૪૦) ચાલીસ દાને પર, સાત સાત બાર ઈસ કલમેકો પરહ-કર, આગમેં જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા ઓર ઉસકી માંકા લેતા જાવે. વોહ કલમા યે હે

લા ઇલાહા ઇલ લલ્લા, સોખ્તમ દીલે (ફુલાન બીન ફુલાન) મોહંમદુર રસુલુલ્લા, બે કરા-રશ કરદમ (ફુલાન બીન ફુલાન.)

તરકીબ યે હે, કે શુરૂ મહીનેકી પેહલી જુમેરાતકો યે અમલ શુરૂ કરે. ઓર ૧૪ રોજ તક પરહે. ઓર ઇશાકી નમાઝ બાદ અમલ કરે. અમલ કરનેકી ખબર કીસીકો ન કરે. પરહેઝ સીવાયે નમક, ઓર રોટીકે ઓર ચીઝ ન-ખાવે. ઓર જહાં (ફુલાન બીન ફુલાન) લીખ્ખા હે. વહાં મતલુબ ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૧૭–અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબતીલા કરના ચાહે, તો શુરૂ માહમેં શબે જુમઆસે શુરૂ કરે, ઔર સાત રોજ તક અમલ કરે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહાકી ખાઇ, ઇલ લલ્લાકા કોટ, હઝરત અલીકી ચોકી, રસુ–લુલ્લાહકી દુહાઇ, યા બડે પીર દસ્ત-ગીર, ફુલા-નકો ખેંચ–લા મેરે તીર.

ઉપર જો અમલ લીખ્ખા હે ઇસકો નદી, યા તાલાબમેં ઘુટનોં બરાબર પાનીમેં ખડા હોકર, ૧૦૧ બાર પરહે. ઔર પરહતે વક્ત, ખુખુર સીલગાતા રહે. ઔર ફુલાનકી જગા મતલુબ, ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે. અમલ પુરા હોવે ઇતને રોજ ગોશ્ત, ઔર મછલીકા પરહેઝ રખ્ખે.

૧૮–અગર કીસીકો અપને ઉપર મુબતીલા કરના મંઝુર હો, તો ઇસ ઇસમકો કંદ (ગુડ) યા મીસરી પર, ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે. ઔર ઉસકો ખીલાવે, તો ફરેફ્તા હોવે, બા–વુઝુ પરહે. ઔર પરહતે વક્ત લોબાન, યા અગર-બત્તી જલાવે. વોહ ઇસમ યે હે.

બિસ–મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા રહ–માનો, યા રહીમ, બે–રહ–મતેકા યા અર હમુર રાહે–મીન.

અવ્વલ ઔર આખીર, દુરૂદ શરીફ, તીન, યા પાંચ યા સાત, મરતબે પરહે. યે અમલ, બાદ અઝ નમાઝે

સુબોહ, યા ઇશાકી નમાઝ બાદ કરે. નેક કામકે લીયે કરે, બુરે કામકે લીયે હરગીઝ ન-કરે.

૧૯-અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીકો અપની મોહબ્બતમેં દીવાના કરે, તો ચાહીયે, કે ઇસ સુરયે મોઅઝ-ઝમકો ઉપર શક્કરકે દમ કરકે ખીલાવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. અગર ઉસકો અપને હાથસે ખીલા ન સકે, તો કીડીયોંકો ખીલાવે. વોહ સુરયે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

અલમ-તરા કયફા, બસ્તમ ખાઓ ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) ફઆલા રબ્બોકા બે-અસહા-બીલ ફીલ, અલમ યજ-અલ કય-દહુમ, બસ્તમ ખાઓ ખુર (ફુલાન બીન ફુલાન) ફી તદલી-લીવ, વ અર સલા અલય-હીમ, તય-રન અબા-બીલ, તરમી-હીમ બે હીજા-રતીમ, મીન સીજ્જી-લીન ફ-જાઆ-લહુમ કાઆસ-ફીમ માકુલ, બસ્તમ ખાઓ આ-રામ (ફુલાન બીન ફુલાન.)

ફુલાન બીન ફુલાનકી જગા, ઉસકા ઓર ઉસકી માંકા નામ લેવે. ૧૦૧ મરતબે પરહકે દમ કરે.

૨૦-અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમે મુબતીલા કરના ચાહે, તો યે અમલ એક ચીલ્લે તક કરે. ઓર શુરૂ માહ યાને ચાંદરાતસે શુરૂ કરે. રાતકો ગુસલ કરે, ઓર અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ, ૨૧ મરતબે પરહે. ઓર ૪૧ દાને કાલી મીરચકે લેવે. ઓર હર મીરચકે ઉપર, નીચે

ડીખ્યા હુવા અમલ તીન તીન મરતબે પરહકે મીરચીયોં પર દમ કરે. ઔર ઉસી જગે આગમેં જલાવે ઇનશા-અલ્લાહ, હક્તે અશરેમેં ઉસકી અસર હોગી. વોહ ઇસમ યે હૈ.

લા-ઈલાહા અયેસ. ઇલ-લલા અન મલાયેસ, મોહમ મદર રસુલુલ્લાહ, સુઝ બીન પુલાનેકો યયેન નદેસ, યયેન નદેસ.

(પુલાન) કી જગા ઉસકા, ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઔર મછલીકા રખ્ખે. હરામ કામોંસે દુર રહે.

૨૧-અગર કોઇ શખ્સ કીસી પર આશીક હોવે, ઔર હરગીઝ ઉસસે મુલાકાત ન-હોતી હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ ઇસમે આઝમકો સુબોહકે વક્ત, ઔર શામકે વક્ત. યાને સુબોહકી ઔર મગરેબકી નમાઝકે બાદ, ૧૦૧ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઔર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઔર પઢતે વક્ત મતલુબકા દ્યાન અયસા રખ્ખે, કે ગોયા વોહ અપને રૂબરૂ ખડા હૈ. ઔર અમલ તમામ હોતે તક અપની આંખેં બંદ રખ્ખે. અગર ખુદા ચાહે, તો એક હફતેમેં બેશક માશુક ઉસકે તરફ રૂજુ કરેગા. ઔર લાઝીમ હૈ, કે બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે ઔર ગોશ્ત, ઔર મછલીકા પરહેઝ કરે. અગર ઇસ અમલકી પુરી ઝકાત અદા કરે તો મુનાસીબ હૈ. યાને સવા

લાખ મરતબે ઈસ અમલકો પઢે, તો ઈસકા આમીલ હો જાયેગા. ઔર ફીર જબ ઝુરૂરત હો, તો તીન રોજ તક, ઈસ અમલકો ઉપર લીખ્ખી હુઈ શરતાં મુજબ કરે, તો ઈનશા અલ્લાહ, મતલબ હાસીલ હોગા. યે અમલ શુરૂ માહમેં જુમેરાતસે શુરૂ કરે. વોહ ઈસમ યે હે.

અલ હલીમો.

૨૨–વાસ્તે મોહબ્બત, ઔર ઈખલાસ પયદા કરને ઈનસાનકે, ઔર મર્દ ઔર ઔરતકે દરમ્યાન, અગર આઝુર્દગી હો–ગઈ હો, ઔર હરગીઝ એક દુસરેકે તરફ વોહ રૂજુ ન–કરે, તો ચાહીયે, કે પ્યાલા પાક, ઔર સાફ લેવે. ઔર ઉસમેં શરબત તૈયાર કરે, ઔર ઉસ શરબતમેં ગુલાબ ઔર કેવડાભી ડાલે. લેકીન લાઝીમ હે, કે જુમેરાતકે રોજ, શરબત તૈયાર કરે. ઔર અસરકી નમાઝકે બાદ, કિબલેકી તરફ બયેઠકે, આંખે અપની બંદ કરકે, તસવ્વુર યાને ખ્યાલ મતલુબકા કરે, ઔર ૧૪૦૦ મરતબે, ઈસ ઈસમે અઝ–ઝમકો પરહે. વોહ ઈસમ યે હે.

યા વદુદો.

જબ ૧૪૦૦ ચઉદા સો મરતબે, ઈસ ઈસમકો પુરા પરહે, તો બાદ પરહનેકે, શરબત બનાકે શરબતકે પ્યાલે–પર દમ કરે. ઔર ન્યાઝ યાને ફાતેહા મોવક્કિલકે નામકી દેવે. ઔર વોહ શરબતકો ખુદ પીવે. અવ્વલ ઔર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઈનશા–અલ્લાહ, ઉસી રોજ મતલબ

હાસીલ હોગા. લેકીન હરગીઝ મતલુબકે તરફ નઝર ઉઠાકે ન-દેખે, ઓર ઉસસે બાત ન-કરે, ઓર અમલ પુરા કરે. ઇસી તરેહસે યે અમલ તીન રોજ, યા સાત રોજ તક કરે. તો મતલુબ ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. અમલ જીતને રોજ તક પરહે, ઉતને રોજ તક, પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. ઓર બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે.

૨૩–અગર કોઇ ચાહે, કે કીસીસે તાઅલ્લુકે દોસ્તી, યા મોહબ્બત હોવે. તો ચાહીયે, કે શુરૂ મહીનેમેં જુમેરાત, યા જુમઆકે રોજસે ઇસ અમલકો કરે. ઇસ તરતીબ સે કે, ઇશાકી નમાઝ બાદ, કિબ્લેકી તરફ મોંહ કરકે, દો ઝાનું બયઠે. ઓર અપની આંખેં બંદ કરકે. ગ્યારા મરતબે આ-ય-તુલ-કુરસી પરહે. બાદ ૧૦૧૦, એક હજાર, ઓર દસ મરતબે ઇસ ઇસમે મોઅઝ-ઝમકો પરહે, ઓર મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. કે ગોયા વોહ અપને સામને હાથ બાંધે હુયે ખડા હે. જબ ઇસમ પુરા હો-જાવે, તો જીસકા ધ્યાન રખકે પઢતા હો. ઉસકે સામને વોહ ખડા હે. અયસા ખ્યાલ દીલમેં કરકે ઉસકે સીને પર દમ કરે. ઓર અપને દીલમેં ઇશારા કરે, કે મેરા તાબેદાર હો-જા. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇસી તરેહ પંધરા રોજ તક પરહે. અગર મુમકીન હોવે, તો કોઇ ચીઝકે ઉપર દમ કરકે, વોહ ચીઝ મતલુબ તક પહોંચાવે, કે વોહ ઉસ ચીઝકો ખાવે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ફરમાં-બરદાર હોગા,

અગર ઇસ ઇસમકી ઝકાત દેનાં મંઝુર હો, તો ચાલીસ રોજ તક પરહે. ઔર હર રોજ હજાર હજાર મરતબે પરહે. લેકીન ચીલ્લા પુરા હોતે તક, પરહેઝ ઝુરૂર રખખે. યે અમલ હુબકા (મોહબ્બતકા) ખુદકે લીયે, યા દુસરોંકે લીયે કરે, તો હરકોઇ સુરતસે કામ આતા હે. યાને હર ચીઝકે ઉપર દમ કરકે ખાનેકે વાસતે દેવે, તો ઉસકા અસર ઝીયાદા હોગા. ઔર જબ ચીલ્લા પુરા હોવે, તો શરબતકે ઉપર દમ કરકે, ફાતેહા હઝરત મોહંમદ સલ, કે નામકી દેવે. ઔર ખુદ યાને આમીલ, વોહ શરબતકો પીવે. ઔર યે અમલકા વઝીફા હમેશા રખખે. યાને હર રોજ ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. તાકે અમલ અપને ઇખત્યારમેં રહે. વોહ અમલ યે હે.

યા મુકલ્લેબ-બુલ કુલુબ, કલ્લેબ કલ્બ-બીહી (ફુલાન બીન ફુલાન) ઇલૈયા.

અગર મર્દકે વાસતે પરહે, તો કલ્બ-બીહી ઇલૈયા, પરહે. ઔર અગર ઔરતકે વાસતે અમલ પરહે. તો કલ્બ-બેહા ઇલૈયા પરહે. ઔર (ફુલાન બીન ફુલાન) કી જગા, મતલુબકા ઔર ઉસકી માંકા નામ લેવે.

૨૪—અગર કીસીકો અપને ઇશ્કમેં મુબ-તીલા કરના ચાહે, તો ઇતવાર-કે રોજ, યા મંગલકે રોજ, હરકોઇ સુરતસે મુમકીન હો, ઇસ તરેહસે, સુબાહકે બાદ, યાને સુરજ નીકલને-કે બાદ, દોનોં હાથકે નાખુન, ઔર દોનોં

પાઉંડકે નાખુન મતલુબકે, કોઈભી તરકીબસે પયદા કરે, યા તો કીસી હજ્જામકી માઅરેફત, યા ઓર કીસીસે મંગવાવે, ઓર ઉસી વક્ત, લોબાન, વ-ગયરા, ખુશબુ જલાવે. ઓર નામ મતલુબકા, ઓર ઉસકી માંકા, ઓર અપના ઓર અપની માંકા નામ લેકર, સુ-રયે, અલ-કારેઆ, કો સાત મરતબે પરહકે. ઉન નાખુનોંકે ઉપર દમ કરે. ઓર પાક કપડેમેં બાંધકર મીસ્લ તાવીજકે, અપને સીધે હાથકે બાઝુ-પર બાંધે, ઇનશા-અલ્લાહ, મતલુબ મુતીઅ, ઓર ફરમાં-બરદાર હોગા. લેકીન લાયેક હે, કે હરામ ફેઅલ ન-કરે. કયું-કે અગર મતલુબસે સોહબત કરેગા, તો બાદ સોહબત-કે વોહ દુશ્મન હો-જાયેગા.

૨૫-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપને ઇશ્કમેં બે-કરાર કરે. તો ઇસ ઇસમકો ૧૦૧ મરતબે, ઇતવાર-કે રોજ પઢકર, શીરીનીકે ઉપર દમ કરે. ઓર મતલુબકો ખીલાવે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, મતલુબ આશીક, ઓર બે-કરાર હોગા. વોહ ઇસમ યે હે.

ફ-સુબહા-નલ લજી, બે-યદેહી મલકુતો, કુલ્લે શય-ઇન વ ઇલય-હે. તુર જઉન. વલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બીલ્લા-હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

૨૬-અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર, યા દોસ્ત બનાવે, તો ઇસ આયતે શરીફકો હર રોજ એક હજાર

મસ્તબે પરહ-કર, ઉપર શીરીનીકે, યા ઉપર પુલોંકે દમ કરે. ઓર જીસકે સાથ દોસ્તી કરના મંઝુર હો, ઉસકો વોહ શીરીની ખીલાવે. ઓર અગર પુલ પર દમ કરે. તો વોહ પુલ ઉસકો સુંઘાવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઉસકા ફરમાં-બરદાર હોગા. યે અમલ જુમેરાત-કે રોજ કરે. વોહ આયતે શરીફ યે હે.

વલ્લા-હુલ મુસ્ત-આનો અલા મા-તસે-ફુન. યા રફીકો, યા શફીકો, નજજેની, મીન કુલ્લે દય-કીન.

બાબ તીસરા-કઝાયે હાજાત, ઓર હુસુલે મુરાદકે અમલીયાત.

૨૭-જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે. તો ઇસ અમલકો ઇશાકે વક્ત, હર રોજ ૭૦ બાર પઢે. ચાલીસ રોજ તક બા-વુઝુ પઢે. વોહ અમલ યે હે.

યા હેયો, યા કૈયુમ, બ-હકકે લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહા-નકાં, ઇન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલે-મીન.

અમલ મજકુર પઢનેકે અવ્વલ, યા આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પઢે. ઓર જબ ઇસમ પુરા હોવે તબ જનાબે બારીયેં અપના મતલબ ઝાહીર કરે. ચીલ્લા પુરા હોતે તક, બુરે ફેઅલોંસે દુર રહે. યાને ઝીના, શરાબ

જુવા, ચોરી, વ-ગયરા, બુરે ફેઅલોંસે, અપનેકો બચાવે. ઔર ગોસ્ત, ઔર મછલીસે પરહેઝ કરે.

૨૮–હઝરત શાહ અહેલુલ્લા રહ, ને રિસાલે ચાર બાબમેં લીખ્ખા હે, કે જો અમલ હુસુલે હર મતલબમેં, જલાલી હો યા જમાલી. હુકમમેં યાને આસીયતમેં કીબ્રીયતે અહમરકે હે. ઇસકો ઇસ્મે આઝમ શુમાર કીયા હે. વોહ અમલ યે હે.

લા ઇલાહા ઇલ્લા અનતા સુબહાન-નકા, ઇન્ની કુનતો મીનઝ ઝાલે-મીન.

હઝરત રસુલે કરીમ સલ, ને ફરમાયા હે, કે યે દુઆ જુનનુન અલે, કી હે, મછલીકે પેટમેં ફરમાઇ થી. જો કોઇ મુસલમાન જીસ મતલબકે વાસ્તે ઇસ આયતે શરીફકો પઢેગા, ઔર દુઆ કરેગા, તો કુબુલ હોગી. ઔર યે દુઆ નીહાયત મુજર્રીબ ઔર કમાલ સરીઉલ અસર હે. જીસ અમરમેં ચાહે, ઇસ આયતસે દુઆ કરે. ઔર લીખ્ખા હે, કે હઝરત ઇમામ જાઅફર સાદીક રદી, ને ફરમાયા હે. કે જો કોઇ ઇસ આયતકે વસીલેસે જો કુછ દુઆ કરે, વોહ કુબુલ હોગી. મુજકો તાઅજ્જુબ આતા હે. ઉસ શખ્સકે વાસ્તે, કે વોહ દુઆ-કરે, ઔર કુબુલ ન-હો! ઔર તરીકે ઇસકે ખતમકે બહોત હેં. લેકીન આસાન તર દો તરીકે હેં. એક યે હે, કે બારા દીન તક, વાસ્તે હાસીલ હોને મતલબકે, હર રોઝ ઇશાકી નમાઝકે બાદ, બા-વુઝુ બારા હઝાર બાર પઢે. ઔર અવ્વલ ઔર આખીર, દુરૂદ શરીફ ગ્યારા ગ્યારા બરતબે

પઢે. દુસરા તરીકા યે હે, કે એક લાખ ઓર પચીસ હજાર બાર પઢે. યાને હર રોજ ૩૩૨૫, સવાતીન હજાર મરતબે અમલ પઢે. ઓર ચીલ્લા પુરા હોતે તક, લાઝીમ હે, કે પરહેજ ગોશ્ત ઓર મછલીકા રખ્ખે. અમલ પઢતે વક્ત મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર અમલ ગીનતી મુજબ પઢે. બાદ સીજદેમેં જનાબે-બારીસે દુઆ માંગે.

૨૯—જીસ કીસીકો કોઈ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઓર હર રકઆતમેં સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) કે બાદ, સુરયે ઈખલાસ (કુલહો વલ્લાહ) તીન બાર પઢે. ઓર બાદ સલામકે એક હજાર બાર ઇસ અમલકો પરહે. તો હાજત બર આવે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ્-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા બદી-ઉલ અજા-યેબે બિલ ખયેર, યા બદીઓ.

૩૦—જબ કીસીકો કોઈ મુશકીલ પેશ આવે, તો પાક ઝમીં-પર ખડે હોકર, ચાર રકઆતકી નિયત નફીલકી બાંધે. ઓર હર રકઆતમેં, સુરયે ફાતેહા (અલ હમ્દ) ૪૧ બાર પઢકર, ફીર કોઈ ઓર સુરત પઢે. ઓર સલામકે બાદ, સીજદેમેં જાકર ૪૧ બાર, યા કરીમો, યા રહમાનો, યા રહીમો. કહે. ઓર ફીર અપના બાયાં રૂખસારા (ગાલ) જમીન પર રખ્ખે. ઓર ૪૧ એકતાલીસ, બાર વ અન-લીલ્લ કુલ્લુહો લીલ હૈઈલ કૈયુમ. કહે. બાદ ઉસકે અપના દાહના

(સીધા) ફ્રુમસાશ જમીન પર રખ્ખે. ઓર ૪૧ મરતબે, યા હૈયો, યા કૈયુમ. કહે. ફોર્ હાજત ખુલાસે માંગે. ઓર નીહાયત આજીઝી કરે, તો ઉસકી મુશ્કીલ આસાન હોવે.

૩૧–જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો બાદ નમાઝે સુબ્હકે, હર રોજ ૧૦૦૦ એક હજાર મરતબે કીબલા–રૂ બયેઠ–કર, બા–વુઝુ અમલ પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મુરાદ હાસીલ હોગી, વોહ અમલ યે હૈ.

જુમઆકે રોજ—યા લા–ઇલાહા ઇલ્લા–હુ.

શંબા, યાને સનીચરકે રોજ—યા રહમાનો, યા રહીમો.

ઇતવારકે રોજ—યા વાહેદો, યા અ–હ–દો.

પીરકે રોજ—યા સ–મ–દો, યા ફરદો.

મંગલકે રોજ—યા હૈયો, યા કૈયુમ.

બુધકે રોજ—યા હન્નાનો, યા મન્નાન.

જુમેરાતકે રોજ—યા જલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ઉપર લીખ્ખા હુવા અમલ, ૭, સાત રોજ તક પરહે. ઓર પરહતે વક્ત અપને મતલુબકા ધ્યાન રખ્ખે. ઓર અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદે શરીફ તીન તીન, યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે. ઓર એક હજાર મરતબે અમલકો પરહે બાદ સીજદા કરકે જનાબે બારીમેં દુઆ માંગે. તો ઇનશા–અલ્લાહ, ઉસકી દુઆ કબુલ હોગી સાત રોજ તક પરહેઝ, ગોરત, ઓર મછલીસે રખ્ખે. કે જીસસે તાસીર અમલકી ઝાઇલ હોગી. ઓર બુરે ફેઅલોંસે અપનેકો બચાવે.

'કેમ હેઉ—ર' નકુલ જબ કીસીકો કોઈ કીસમકી હાજત પેશ આવે. તો દો રકઆત નમાઝ, ઇશાકી નમાઝકે બાદ પરહે. ઉસ નમાઝકી નિયત ઇસ તરેહસે પરહે.

નિયત=નવય—તો અન ઓસલ્લેહા તસબીહા, ફાતે—મઝ ઝહરા—યે, બીન્તે હઝરત મહી—અલીલ કુબરા, વ—લિદ બતીન, વ કુર બતીન, ઇલલ્લાહે તઆલા, મુત—વજ જેહન, ઇલા જેહતીલ કાબ—બતીશ શરી—ફતે, અલ્લાહો અકબર.

ઉપર લીખ્ખી હુઇ નિયત પરહ—કર, રકઆત બાંધે. પેહલી ઓર દુસરી રકઆતમેં સુ—રયે અલ—હમ્દકે બાદ, તીન તીન મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, પરહે. ઓર સલામકે બાદ, તીન બાર, અલ્લાહો અકબર, કહે. ઓર ૩૩ તેંતીસ મરતબે સુબહા—નલ્લાહ, ઓર ૩૩ બાર, અલ—હમ્દો લીલ્લાહ. ઓર ૩૪ બાર, અલ્લાહો અકબર, પરહે. ઓર ફીર સીજદેમેં ૧૦૦ એક સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા, ફાતે—મતા અગેસ—ની, પરહે. ફીર મુસલ્લે પર સીધા ગાલ રખકર, ઓર ફીર બાયાં ગાલ રખકર, સો સો બાર, યા મવલાયા, વ મવલા ફાતે—મતા, અગેસ—ની. પરહે. ફીર હાથ ઉઠાકર ખુદાસે દુઆ કરે. તો ઇનશા અલ્લાહ, હાજત બર આવે.

૩૩—મનકુલ હે, કે જબ કીસીકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો શબે જુમઆકો, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં, સુરયે અલ—હમ્દકે બાદ, કુલ—યા ઐયોહલ

કાફેરૂનકી સુરત પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હુમ્દકે બાદ, સુરયે ઈખલાસ, યાને કુલ-હો વલ્લાહકી સુરત. દસ મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે, સીજદેમેં દસ મરતબે, યે આયત પરહે. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના આ-તયના ફીદ-દુન્યા, હ-સ-નતંવ, વ-ફીલ આખે-રતે હ-સ-નતંવ, વકેના અઝા-બન નાર.

ફીર દસ મરતબે, યા, ગીયા-સલ મુસ તગી-સીન. અગેસ-ની, પરહે, ઓર ફીર અપની હાજત-કે લીયે દુઆ કરે, ફીર હજાર મરતબે, યા રબ્બા, કેહકર સીજદેસે આપના સર ઉઠાવે. ખુદાયે તઆલા હાજત બર લાવેગી.

૩૪-મનકુલ હે, કે. જબ કીસીકો, કોઈ હાજત સખ્ત પેશ આવે તો, સાત રોજ તક, હર રોજ બાદ નમાઝે પંજગાના કે, ૧૦૦, એક સો મરતબે, ઈસ દુઆકો પરહે, તો બેશક ખુદાવંદ કરીમ, હાજત ઉસકી બર લાવે. વોહ દુઆ યે હે.

હા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલ્લાહ, યા ફરદો, યા વીતરો, યા રહીમો, યા વારેસો, યા વાહેદો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, યા લમ-યલીદ, વ-લમ યુલદ, વ-લમ યકુલ લહુ કોફે।-વન અહદ.

ઉપર લીખ્ખી હુઈ દુઆ સાત રોજ પરહે. જુમેરાત-સે શુરૂ કરે.

૩૫—જબ કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇશાકી નમાઝ બાદ, કીબલા—રૂ બયેઠ—કર, બા—વુઝુ ખુલ્લે સરસે સો મરતબે, અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા, મોહમ-મદે, **નીન—નબીઇલ ઉમ્મી** ઔર ૭૮૬ બાર, **બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** ફીર સો મરતબે. **અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહંમદે, નીન—નબીઇલ ઉમ્મી.** પરહ-કર, એક હજાર ઔર ચારસો બાર, યા વહ—હાબ, પરહે. ફીર બયેઠ કર, એક હજાર બાર, યા રહ્મ, પરહે ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજ તક પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઔર મછછીકા કરે.

૩૬—અગર કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જીસ વક્ત નમાઝે ફરઝસે ફારીગ હો, તો ઉસી તરેહ બયઠા રહે. ઔર અપના પાઉં મુસલ્લેસે હરગીઝ ન ફીરાવે. ઔર કીસીસે બાત હરગીઝ ન-કરે. ઔર ૧૦૦ એક સો મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે ઔર દુઆ જનાબે બારીસે માંગે. એક હફ્તે તક યે અમલ કરે. તો હાજત પુરી હોગી અગ્ગરચે ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ, તીન, યા પાંચ પાંચ મરતબે પરહે. પરહેઝ ગોશ્ત, ઔર મછલીકા રખ્ખે. વોહ અમલ યે હે,

લા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલ્લા બિલ્લા—હીલ અલીઇલ અઝીમ. યા કાયેમો, યા દાયેમો, યા હૈયો, યા કૈયુમ,

યા કુરદો, યા વિતરો, યા અ-હ-દો, યા સ-મ-દો, વ-સલ લલ્લાહો અલા મોહંમદીન વકદે હા-જતી.

૩૭-મનકુલ છે, કે જીસકો કોઇ હાજત પેશ આવે, તો ચાહીયે, કે બુધ, ઓર જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ યે તીન રોજ રોઝે રખખે. ઓર જુમઆકે રોજ, ગુસલ કરકે મસજીદમેં જાવે, ઓર જો કુછ મુમકીન હો-સકે, વોહ સદકા દેવે. ઓર જુમઆકી નમાઝ બાદ, કીબલા-રૂ બયેઠ-કર, યે દુઆ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ-અલોકા, બે-ઇસમેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. હો-વલ લઝી લા-ઈલાહા ઇલ્લા-હુ આલે-મુલ ગયબે, વશ-શહા-દતે, હોવર રહમા-નુર રહીમ. અસ-અલોકા બે-ઇસ-મેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લાહો લા-ઇલાહા ઇલ્લા-હુ, અલ હૈયુલ કૈયુમ. લા તા-ખુઝુ-હો, સી-ન-તુંવ વલા નોમ. લહુ મા-ફીસ સમા-વાતે, વ મા-ફીલ અરદે, મન-જલ લઝી યશ-ફુઓ ઇન-દહુ ઇલ્લા બે-ઇજ-નેહ, યા-અ-લમો મા બયના અયદી-હીમ, વમા ખલ-ફહુમ, વ અસ-અલોકા બે ઇસ-મેકા, બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ-લઝી અન-તલ વુજુહો, લીલ હૈયલ કૈયુમ, વ ખશે-અત લહુલ અસ-વાત, વ વજે-લતીલ કુલુબો મન ખશ-યતેહ, અન તોસલ્લી, અલા આલે મોહંમદીન, વ અન તકદી હા-જતી,

ઇસ દુઆકો પરહ-કર, અપની હાજતકા નામ લેવે, કે પુલાન મેરા મતલબ બર આવે, ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી હાજત બર આવેગી.

૩૮—હરકોઇ હાજતકે વાસતે યે અમલ કરે, તો મુરાદ હાસીલ હોગી. અવ્વલ વ આખીર, દુરૂદ શરીફ ૧૨૫ મરતબે પરહે. વોહ અમલ યે હે.

યા રબ્બા.

ઉપર લીખખે હુયે અમલકો, બાદ અઝ નમાઝે ઇશાકે, બા-વુઝુ એક હજાર ઓર એક મરતબે કિબલેકે તરફ મોંહ કરકે ખડા હોકર, દોનોં હાથ સરસે ઉંચે કરકે, સીધે હાથમેં તસબીહ લેવે, ઓર દોનોં હાથ ઉંચે કરકે ઓર કૂયલા-કર, મસજીદ, યા કીસી કોઇ ઓર જગા, કે જહાં સરપર સાયા નહો. અયસી જગા ખડે હોકર, તીન દીન તક અમલ પરહે. યે અમલા શુરૂ માહમેં બુધ, જુમેરાત, ઓર જુમઆકે રોજ પરહે. ઓર તીન દીન તક રોઝા રખખે. ઓર પરહેઝ ગોશ્ત ઓર મછછીકા રખખે.

૩૯—અગર કીસીકો કોઇ હાજત સખ્ત પેશ આવે, તો જુમઆકી રાતકો ઇશાકી નમાઝકે બાદ, સાત મરતબે સુરયે યાસીન, પરહે, ઓર સવાબ ઉસકા ઉન સુલતાનોંકી અરવાહોંકો બખશે, દુસરી જુમઆ નહોને પાવે, કે કામ ઉસકા ઇનશા-અલ્લાહ બન આવે. નામ ઉન સુલતાનોં—કે યે હેં: સુલતાન બા-યઝીદ બોસતામી, સુલતાન મોહંમદ સબાબત,

સુલતાન ઇસમાઇલ સામાની, સુલતાન સંજર રાઝી, સુલતાન ઇબ્રાહીમ અદહમ, સુલતાન મોહંમદ ગીઝનવી. યે સાત સુલતાનોંકી અરવાહોંકો, સવાબ બખ્શ દેવે. બાદ દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઔર બાદ સલામકે સીજદેમેં, અલ્લાહ તઆલાકી જનાબમેં દુઆ કરે, તો ઉસકી દુઆ ઝુરૂર મકબુલ હોગી. યે અમલ શુરૂ માહમેં કરે, અગર સાત રોજ તક યે અમલ કરેગા. તો મુનાસીબ હોગા.

બાબ ચોથા—રોજી રોઝગારમેં તરક્કી હોના, ઔર મુફલીસીકા દુર હોના.

૪૦—અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં ઝીયાદતી હોવે, ઔર તંગ-દસ્તી દુર હોવે, તો નીચે લીખખે હુયે ઇસ-મકો સુબ્હકી નમાઝકે બાદ, બા-વુઝુ હર રોજ ૧૦૧ મરતબા પરહા કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, ઇસકી મુફલીસી દુર હોગી. ઇસ અમલમેં પરહેઝ નહીં હે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ, યા ફત-તાહ, યા વહ-હાબ, યા કાદેરો, યા રઝઝાકો, યા ગની, યા અઝીઝો, બે-રહ-મતેકા યા અર હમુર રાહે-મીન.

૪૧—વાસ્તે ઝીયાદા હોને રીઝકકે. હર રોજ સુબોહકી યા ઇશાકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો ૫૦૦ પાનસો મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, ગ્યારા ગ્યારા મરતબે, દુરૂદ શરીફ પરહે. ઈસ અમલકા વીર્દ હમેશા કાયેમ રખનેસે, તંગ દસ્તી, ઇનશા—અલ્લાહ દુર હોગી વોહ અમલ યે હે.

યા રઝઝાકો.

૪૨—જબ કોઇ શખ્સ કીસી સબબસે મોહતાજ હો-જાવે, તો સુબોહકી ઓર મગરેબકી નમાઝકે બાદ, ઇસ ઇસમકો બા-વુઝુ કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે, દો—જાનું બયેઠકે એકસો એ.ક્રીસ મરતબે પરહે. ઇસ અમલકા વીર્દ જારી રખનેસે ઇનશા—અલ્લાહ, મોહતાજી દુર હોગી. વોહ અમલ યે હે. ઇસમેં પરહેઝ નહીં હે.

યા લતીફો. એકસો એ.ક્રીસ મરતબે પરહે. બાદ અલ્લાહો લતી—ફુન બે-ઇબા—દીહી, યરઝોકો મઈ યશાઓ વ—હો વલ કવી—ઉલ અઝીઝ. ઇસ આયતે શરીફ—કોભી ૧૧૯ મરતબે પરહે.

૪૩—જો કોઇ શખ્સ મુફલીસ હોવે, તો શબે—બરાત-કો, યાને માહે શાઅબાનકી ૧૪ વીં રાતકો, ઇશાકી નમાઝ કે બાદ, એક હજાર બાર, યા રઝઝાકો. પરહે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ઉસકી મોહતાજી દુર હોગી.

૪૩—જીસકો મુશ્કીલી હોવે, તો સુબોહકી નમાઝકે બાદ કીબલા—રૂ બયેઠકે, બા—વુઝુ જુમઆકે રોજ, યા બાસે તો, એક હજાર ઔર એક મરતબે પરહે. તો ઇનશા—અલ્લાહ, ઉસકી તંગ-દસ્તી દુર હોગી. ઔર બેહતર હે, કે હમેશા ઇસ અમલકા વીર્દ હર રોજ રખ્ખે. ઇસમેં કોસી તરેહકા પરહેજ નહીં હે.

૪૪—જો કોઇ શખ્સ વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે, ઇસ આયતકો હર રોજ, બાદ અઝ નમાઝે સુબોહકે, કીબલા—રૂ બયેઠકે, બા—વુઝુ, ૧૦૦૧ એક હજાર ઔર એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા—અલ્લાહ, ઉસકે રોઝગારમેં બરકત હોગી, વોહ આયત યે હે.

અલ્લાહો લતી—ફુન બે-ઇબા—દીહી યરઝોકો મઈં યશાઓ વહો—વલ કવી—ઉલ અઝીઝ.

૪૫—વાસતે દુર હોને મોહતાજી, ઔર તંગ—દસ્તીકે ઇસ અમલકો કરે, તો મુશ્કીલી દુર હોગી. વોહ અમલ ઇસ તરેહ કરે, યાને આફતાબ તુલુ હુયે બાદ, ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ; અલ—હમ્દકે, સુરયે વશ—શમ્સ પરહે. ઔર દુસરી રકઆતમેં બાદ અલ—હમ્દકે સુરયે વલ-લયેલ, પરહે. ઔર તીસરીમેં, સુરયે વઝ—ઝોહા ઔર ચૌથીમેં, સુરયે અલમ-નશરહ, પરહે. ઔર સલામ ફેરે, બાદ દુરૂદ શરીફ, ૧૧ ગ્યારા મરતબે પરહે. બાદ ૧૧ મરતબે ઇજા-જાઆ નસરૂલ્લાહકી સુરત પરહે ઔર ઉસકે

બાદ ૫૦૦ પાનસો મરતબે, યા બાસેતો, પરહે. ફીર સીજદા કરે, ઓર હાથ મિયલ દુઆ માંગનેકે, ફયલાયે, ઓર યે દુઆ પંધરા બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે. યા બાસેતુલ્લા-હુલ્લ લજી, યબ-સોતુર રીઝકે લે-મઈ યશાઓ બે-ગયરે હીસાબ. પરહે. ઓર સર સીજદેસે ઉઠાકર, ૧૧, ગ્યારા બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઈસ અમલકો ચાલીસ ૪૦, રોજ તક કરે, ઓર અમલકો શુરૂ માહમેં પેહલી જુમેરાતસે શુરૂ કરે, ઓર પરહેજ ગોસ્ત, ઓર મછછીકા રખ્ખે.

૪૬-નકલ હે, કે એક શખ્સ, આં હઝરત સલ, કી ખીદમતમેં હાઝીર હુવા. ઓર અર્ઝ કીયા, કે યા હઝરત, મેં મોહતાજ રેહતા હું, ઓર અહલો અયાલ કસરતસે રખતા હું, કુછ ફરમાઇયે, કે ફાકા-કશી દુર હો. આં હઝરત સલ, ને ફરમાયા, કે જા, ઓર ચાલીસ રોજ તક, સુબોહકે વક્ત, દો રકઆત નમાઝ પરહ-કર, બારા મરતબે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ, ઓર બારા મરતબે, મુઝપર દુરૂદ ભેજ. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઓર સો મરતબે યે આયત પઢ. વોહ આયત યે હે. વ-મઈ યત તકીલ્લાહા યજ-અલ-લહુ. મખ્રજંવ વયરઝોક-હો, મીન હયસો લા-યહ-તસીબ, વ મઈ ય-ત વક-કેલ અ-લલ્લાહે ફ-હોવા હસ-બોહુ, ઈન નલ્લાહા બાલે-ગુલ અમ-રીહી, કદ-જાઆ-લલ્લાહો લે-કુલ્લે શય-ઈન કદરા.

યે આયત ૫૭. ઓર આસમાનકી તરફ દમ કર, ઈસ કદર તુજકો માલ મીલેગા, કે તેરે હીસાબસે બાહેર હોગા. ઉસ શખ્સને અયસાહી કીયા. બાદ ચાલીસ ૪૦ રોજકે, વોહ બહોત માલદાર હો-ગયા.

૪૭-વાસતે તંગી ઓર મુફલીસી દુર હોનેકે લીયે, યે અમલ કરે, યાને બાદ નમાઝે જુમઆકે, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ. તીન બાર, ઓર યા રહમાનો, હજાર બાર. ઓર યા રઝઝાકો, હજાર બાર, ઓર યા વહહાબો, હજાર બાર, ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે કુલહો વલ્લાહ; તીન બાર, ઓર યા રહીમો, એક હજાર બાર, પરહે. ઓર બાદ સલામકે તીનસો બાર દુરૂદ શરીફ પરહે. ખુદાયે તઆલા ઉસકો ગયેબસે રોઝી અતા કરેગા.

૪૮-અગર કોઈ ચાહે, કે ઉસકે રોઝગારમેં બરકત હોવે, ઓર તંગી, ઓર મોહતાજી દુર હોવે. તો ચાહીયે કે, બાદ હર નમાઝકે, ઈસ આયતકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે. ખુદાવંદ તાઆલા રોઝીમેં કુશાદગી કરેગા. વોહ આયત યે હે.

ઈન-નલ્લાહા હોવર રઝઝાકો, જુલ કુવ્વતીલ મતીન.

૪૯-વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે ચાહીયે, કે જુમ-આકી શબકો, પાકીઝા ઓર સાફ જગામેં તનહા કીબલા-રૂ બયૈઠ કર, બા-વુઝુ એક હજાર મરતબે ઈસમ પરહે. અવ્વલ

ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, રોઝગારમેં બરકત હોગી. વોહ અમલ યે હે.

અલ મોઅતી હો-વલ્લા,

૫૦-અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકી તંગી દુર હોવે. ઓર રોઝી કુશાદા હોવે, તો ચાહીયે, કે ચાલીસ રોજ તક, નદીકે કીનારે પર જાવે, ઓર વહાં જાકર હર રોજ તાજા ગુસલ કરે, ઓર ફીર કીબલા-રૂ બયેઠકે, બીસ હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઓર ગુસલ કરતે વક્ત, ઓર પઢતે વક્ત કીસીસે બાત ન-કરે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. યે અમલ સુબ્હકી નમાઝ બાદ કરે, ઓર હર નમાઝકે બાદ, એક હજાર મરતબે, અલ્લા હુસ સ-મ-દ, પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ રોઝી કુશાદા હોગી. ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછછીકા કરે.

૫૧-બોસ્તાને અબુલ-લેસમેં હે, કે વાસ્તે ઝીયાદા હોને બરકતે રોઝગારકે. જુમઆકી રાતકો અવ્વલ કુછ સદકા દેવે, બાદ ગો-શયે તનહાઇમેં કિબલા-રૂ, દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે અલ-હાકો સો બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે ૭૦ બાર, વ ઇન-દહુ મફાતી-હુલ ગયબે, લા યાઅ-લ-મોહા ઇલ્લા-હુ, વ યાઅ-લમો માફીલ બર્રે વલ બહરે, વમા તસ-કોત મીંવ વ-ર કતીન, ઇલ્લા યાઅ-લ-

મોહા વલા હઝબતીન, ફીલ અરદે, વલા રત-બીંવ વલા યાબે-સીન, ઇલ્લા ફી કિતાબીમ મુબીન. ઓર સાત બાર સુરયે ઇજા ઝુલઝે-લતીલ અરદો; ઓર ૭૦ બાર, યા ફ્તતાહો, યા વહ-હાબો પરહે. ઓર નમાઝ તમામ હુયે બાદ, સીજદેમેં દુઆ કરે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, રોઝ-ગારમેં બરકત હોગી.

૫૨-અગર કોઇ ચાહે, કે ઉસકી મોહતાજી દુર હોવે. તો હમેશા નમાઝે પંજ-ગાનાકે બાદ, ઇસ દુઆકો ૧૦૧ મરતબે પરહા કરે, તો હરગીઝ મોહતાજ ન-હોવે. ઓર સબ મુશકીલે ઉસકી આસાન હોવે. વોહ દુઆ યે હે.

યા લતીફો, યા લતીફો, ઉલ-તુફ બે હુત-ફેકા, યા હલીમો, યા કરીમો, યા ગફુરો.

૫૩-વાસતે ઝીયાદા હોને રીઝકકે, ઓર દુર હોને મુફલીસીકે, યે અમલ કરે. શુરૂ માહમેં પીરકે રોજસે શુરૂ કરે, ઓર અમલ પઢનેકે વક્ત લોબાન, ઓર ઉદ, ઓર સંદલ જલાવે. પઢતે વક્ત મોંહ પુરબકે તરફ કરકે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. હર રોજ ઇશાકી નમાઝ બાદ, યા સુબોહકી નમાઝ બાદ એક હજાર આઠસો સત્તર ૧૮૭૦ મરતબે પરહે. એક યા દો હફતેમેં ઇનશા-અલ્લાહ, મુરાદ બર આયેગી, વોહ ઇસમે મોઅઝ-ઝમ યે હે.

યા મુઇત-તેહ, ફતતેહ, બિલ-ખયેર.

૫૪—વાસતે દુર હોને તંગ—દસ્તી ઓર મોહતાજીકે, ઓર હર કામમેં સુહુલત ઓર આસાની હોનેકે લીયે. હરરોજ બાદ અઝ સુબોહકી નમાઝકે, ૧૦૫ મરતબે, ઓર મગરેબકી નમાઝ બાદ, ૧૦૧ મરતબે, કિબલેકી તરફ રૂખ કરકે બયઠે. ઓર બા—વુઝુ પરહે. ઇનશા—અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં ઉસકી તંગ—દસ્તી દુર હોગી. અગર હર રોજ વીર્દકી તઓર પર પરહે, તો કીસી તરેહકા પરહેઝ નહીં હે. વોહ ઇસમે મુબારક યે હે.

અર રહમાનો.

૫૫—અગર કીસીકો મોહતાજી બહોત સતાતી હો. ઓર રોઝગાર વ—ગયરાસે ગમગીન રેહતા હો, તો ઉસકો ચાહીયે કે, નીચે લીખ્ખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે તીન નામોંકો, ૩૧૨૦ તીન હજાર, ઓર એકસો બીસ મરતબે, દરમ્યાન અસર ઓર મગરેબકી નમાઝકે, હરરોજ કિબલા—રૂ બયેઠકે બીલા—નાગાહ, આસમાનકે સાયેમેં, યાને ખુલ્લી જગામેં, સર નંગા કરકે પરહે. યે અમલ ચાલીસ રોજ તક કરે. ઇનશા—અલ્લાહ, એક ચીલ્લેમેં માલદાર હો—જાયેગા. પરહેઝ ગોશ્ત, ઓર મછ્છીકા ઝુરૂર રખ્ખે. કીબલેકે તરફ મોંહ કરકે બા—વુઝુ પરહે. યે અમલ હરકોઇ મતલબકે લીયે કરે, તો ઇનશા—અલ્લાહ, ઉસકા મકસુદ હાસીલ હોગા. વોહ અસમાયે બારે તઆલા યે હેં.

યા અલ્લાહ. યા રહમાનો, યા રહીમો.

૫૬—વાસ્તે દુર હોને મુફલીસીકે, ઓર હાસીલ હોને

હર કામકે, યે અમલ કરે. યાને નીચે લીખખે હુયે, ખુદાયે તઆલાકે દો મુબારક નામ, યા અઝીઝો, યા લતીફો. યે દોનોં એક સીફત રખતે હેં, પેહલા ઇસમ જલાલી હે. ઓર દુસરા જમાલી હે. પસ દોનોં ઈસમોંકો બારા હજાર મરતબે, સુબેહકી નમાઝ બાદ, યા મગરેબકી નમાઝ બાદ, હર રોજ સર નંગા કરકે, કીબલેકી તરફ મોંહ કરકે બા-વુઝુ એક પાક ચાદર ગરદનમેં ડાલકે, સાથ આજીઝીકે પરહે. ઓર ખતમ હુયે બાદ, જનાબે બારીમેં રોતા હુવા દુઆ માંગે-તો ઇનશા-અલ્લાહ, બારા રોજકે અરસેમેં, દીની ઓર દુન્યવી મતાલીબ હાસીલ હોગે. અગર એકહી જલસા યાને બેઠકમેં યે દોનોં ઇસમોંકો, શામસે સુબહો તક, યા દુસરી શામ તક, નંગે સર તનહા ઓર પાક જગામેં, આસમાનકે સાયેમેં, યાને મકાનમેં નહીં. લેકીન ખુલ્લી જગામેં બયેઠકે પરહે. તો બે-શક ઉસી રોજ મતલબ ઉસકા બર આયેગા. લેકીન એક લાખ, ઓર પચીસ હજાર મરતબે, એકહી બેઠકમેં પરહના ચાહીયે. ઓર ઉપર લીખી હુઈ શરતોં મુજબ, ૧૨, બારા રોજ તક અમલ કરે. તો પરહેઝ ઓરત ઓર મછછીકા ઝુરૂર કરે. પરહતે વક્ત કીસીકે સાથ ગુફતગુ યાને બાત ન-કરે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહન-કર અમલ પરહે. ઓર પઢતે વક્ત કપડોંમેં ખુશબુ લગાવે, ઓર ખુશબુ-દાર ચીઝેં, જીસકે લોબાન વ-ગયરા જલાવે.

બાબ પાંચવાં-દુશ્મનકી બરબાદી, ઔર હલાકી

૫૭-અગર કોઈ ચાહે, કે દુશમન તબાહ ઓર ખરાબ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે આખીર મહીનેમેં યે અમલ શુરૂ કરે, ઓર મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે. ગ્યારા રોજ તક પરહે, દો-પહેરકે વક્ત કબ્રસ્તાનમેં જાવે, ઓર દરમ્યાન દો પુરાની કબરોંકે બયેઠકે, ઇસ અમલકો પાનસો મરતબે પરહે. ઓર બાદ ખતમ હોનેકે દુઆ માંગે, કે ફુલાન બીન ફુલાન, તબાહ હોવે. વોહ અમલ યે હે, યાને "સુરયે તબ્બત-યદા" કો, પાનસો મરતબે પરહે.

૫૮-જબ કોઈ શખ્સ નાહક સતાતા હો, યા ઇજા દેતા હો, તો ખત્મે બિસ-મીલ્લા, કો ઇસ તરેહ પર કરે, કે બાદ નમાઝે ઝોહરકે, બિસ-મીલ્લા, કો ૭૮૬ મરતબે પરહ-કર, બાદ ખતમકે, યે દુઆ ૭૦ બાર પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ, અલ-લહુ, અ-ન-તીલ વુજુહો, વ ખ-શ-અત લહુલ અસ-વાત, વ જલ-લત મિન-હુલ કુલુબ, અન તોસલ્લી, વ તોસલ્લેમે, અલ્લા સૈયદેના મોહમદીન, વ આલીહી, વ સહ-બીહી, વ અન તાક-હીઝા હા-જતી, ફી હલાકે (ફુલાન બીન ફુલાન) યા

કાહેરો, યા કહ્હારો, યા કાદેરો, યા મુક-તદેરો, યા મુન તકીમો, યા અલ્લાહ, યા અલ્લાહ.

ઓર બજાયે ફુલાનકે નામ ઉસ શખ્સકા લેવે, ઓર યે ખત્મ ગ્યારા રોજ તક પરહે, તો ઝાલીમકે હાથસે હક તઆલા નજાત દેગા. યે અમલ આખીર માહમેં (સે-શંબા) યાને મંગલકે રોજસે શુરૂ કરે.

૫૯—દુશ્મનકી તબાહી, ઓર હલાકી કરના મંઝુર હો, તો મંગલકે રોજ દો-પહેરકો, સર નંગા કરકે ગુસલ કરે, ઓર તનહા બયઠે. ઓર મોંહ દક્ષનકી તરફ કરકે એકતાલીસ દાને રાઈકે અપને આગે રખ્ખે. ઓર હર દાને પર એકતાલીસ બાર, સુરયે કૌસર, યાને ઇન્ના આતય-ના પરહ-કર દમ કરે. ઓર હોવલ અબતર, કે બાદ નામ ઉસ શખ્સકા ઓર ઉસકી માંકા લેવે. ઇસ તરેહ તમામ દાનોં-પર દમ કરકે, વોહ દાને કીસી શખ્સકે હાથસે, દુશ્મનકે ઘરમેં ડલવા દેવે. યા ખુદ ડાલે. યે અમલ સાત રોજ તક કરે. અગર સાત રોજમેં, અસર ન-હોવે. તો ચઉદા રોજ તક અમલ કરે. અગર ચઉદા રોજમેં પુરા અસર ન-હોવે. તો એક્કીસ રોજ તક કરે.

૬૦—દુશ્મનકો બરબાદ કરનેકે લીયે, યે અમલ કરે, આખીર મહીનેમેં, ઇતવાર, યા મંગલકે રોજ, દો-પહેરકો રાઇ, સરસોં, ઓર પુરાની કબરકી ખાક, ઓર મીટ્ટી, ચૌ-રાહેકી, યાને જહાં ચાર રાસ્તે મીલતે હોં, ઉસ રાસ્તેકી

મીટ્ટી લાવે, ઓર હરએક પર, સાત સાત મરતબે સુરયે તબ્બત-યદા, બગેર બિસમીલ્લાકે પરહે, ઓર દમ કરે. ઓર દુશ્મનકા નામ લેતા જાવે. ઓર યે ચાર ચીઝોંકો દુશ્મનકે મકાનમેં ડાલ દેવે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, વોહ મકાન વયરાના હો-જાયેગા.

૬૧-વાસ્તે તબાહ, ઓર હલાક કરને દુશ્મનકે, યે અમલ કરે, યાને મંગલ-કે રોજ, સાત મસજીદોંકી ખાક, એક પુડીયામેં એખીટ્ટી કરકે લાવે, ઓર આધી રાતકો ગુસલ કરે, ઓર બસ્તીમેસે બાહેર કીસી શહીદકી કબરકે પાસ જાવે, ઓર વહાં હઝરત સલ, કે નામકી ફતેહા પરહે. ઓર બાદ ફાતેહાકે, દુગાના નમાઝે નફીલ, વાસ્તે તબાહી દુશ્મનકે, યા દરમ્યાન દો આદમીયોં મેં, જુદાઈ હોનેકી નિયતસે પરહે. પહેલી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના આતય-ના ગ્યારા મરતબે પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે ઇન્ના અન-ઝલના, ગ્યારા મરતબે પરહે. ઓર સુરયે ઇન્ના આતય-ના પુરી કરકે, હોવલ અબતર, કે બાદ દુશ્મનકા નામ લેવે, અગર દો આદમીયોંકે દરમ્યાન દુશ્મની કરાના મંઝુર હો, તો ઉનકા નામ લેવે. બાદ સલામકે કબરકે પાસ જાકર, ખડા હોકે, ૭૦૭ સાતસો સાત મરતબે, યે કલમા પરહે. વોહ યે હે.

લા ઈલ્લાહ, લગાવે ઈલ-લલ્લાહ, સુલગાવે મોહંમદ રસુ-લુલ્લાહ. (પુલાનેસે પુલાનેકો, યા પુલાનેકો.) જલાવે, જલાવે, જલાવે.

જહાં પુલાન લીખખા હે. વહાં ઉસકા નામ લેવે. યે કલમા પરહે બાદ, મસજીદકી ખાકકે ઉપર દમ કરે, બાદ દોનો હાથ કબર પર મારે. ઓર કહે, કે પુલાનેકો તબાહ કરો, યા ફુલાનેસે પુલાનેકો જુદા કરો. તો તુમહારી ફાતેહા કરૂંગા. બાદ ઉસ ખાકકી સાત પુડીયાં બનાવે. ઓર અપને ઘર લાવે, સુબોહકો એક પુડીયા કીસીકે હાથસે, યા ખુદ કે હાથસે દુશ્મનકે ઘરમેં ડાલે, ઇસ તરેહ હર રોજ એક એક પુડીયા ડાલતા જાવે. ઓર દો-પહેરકો દુશ્મનકે ઘર તરફ મોંહ કરકે, ઉપર લીખખા હુવા કલમા ૧૦૧ મરતબે પરહ કર પુંકે. ઇનશા-અલ્લાહ, દુશ્મન તબાહ હોબા.

બાબ છટ્ટા-હાકીમ, ઓર ઝાલીમકા મહેરબાન હોના.

૬૨—અગર કોઈ અમીર, યા હાકીમ, કીસીકે ઉપર નારાઝ યા ખફા હુવા હો, યા કીસીકો શેહર બહર કર દીયા હો. તો ચાહીયે, કે શુરૂ માહમેં જુમેરાતકે રોજ રોઝા રખખે. ઓર

ગુસલ કરકે કપડે પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર રોઝા ઈફ્તાર કીયે બાદ, તનહા બયેઠ-કર બુખુરાત જલાવે. ઓર થોડે ચાંવલ, ઓર દુધ પકાયે હુયે, અપને સામને રખ્ખે. ઓર ઉસમેંસે તીન રિકાબીયાં બનાવે. પહેલી રિકાબી પર, આદમ મોવક્કિલકે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર દુસરી રીકાબી પર હઝરત અલ, કે નામકી ફાતેહા" દેવે. ઓર તીસરી રિકાબી પર, બીબી ફાતીમા રદી, કે નામકી ફાતેહા દેવે. ઓર બારા-સો મરતબે, અસમાયે ઈલાહીકો પરહે. ઓર કોઈ ચીઝ ગયેર હયવાની, યાને રોટી. ઓર નમક, ખા-કર સો રહે. ઓર દુધ ચાંવલકી, દો રીકાબીયાં મસજીદમેં ભેજ દેવે ઓર એક રીકાબી, કે જીસપર, બીબી ફાતીમા રદી, કી ફાતેહા દી હો. વોહ રીકાબીકે દુધ, ચાંવલ, લકડીયોં-કો ખીલાવે. પસ સુબેહકો ઉસકી મુરાદ બર આયેગી. અગર એક રોજમેં મકસુદ બર ન-આવે, તો દુસરે રોજ બગેર ચાંવલ પકાનેકે રોઝા રખ્ખે. ઓર પેહલે રોજ જીસ તરેહ પરહા થા, ઈસી તરેહ વઝીફા પરહે. ઓર બારા રોજ તક બગેર ચાંવલ પકાનેકે સીર્ફ રોઝા રખકે અમલ કરે. ઈનશા અલ્લાહ, અમીર યા હાકીમ, યા ઓર, જીસકે લીયે પરહે. વોહ મેહરબાન હોવે. વોહ અમલ યે હે.

યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા અલી, યા વલી, યા ગની, યા ગની.

ઉપર લીખખા હુવા અમલ ૧૨, બારા રોજ પરહે. તો ઉતને રોજ પરહેઝ તરકે હુયવા–નાત કરે.

૬૩–વાસ્તે મેહરબાન કરને હાકીમકે, યે અમલ તીન રોજ તક કરે. હર રોજ તાઝા ગુસલ કરે, ઔર ૧૦૦૦, હજાર દાને ગીહુંકે લેવે, ઔર ઉસકો ધો–ડાલે. ઔર હરએક દાને પર એક એક મરતબે પરહે. ઔર દમ કરે, વોહ ઇસમ યે હે.

'યા રહમાનો કુલ્લે શય–ઇન, વ રાહે–મહુ, યા રહમાનો,' ઉપર લીખખા હુવા અમલ, બા–વુઝુ પરહે. અવ્વલ ઔર આખીર તીન તીન મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઔર એક કોરા મીટ્ટીકા બરતન લેવે, ઉસમેં વોહ ગીહુંકે દાને ડાલતા જાવે, ઔર ઉસપર નયા સરપોશ બાંધે. ઔર અંદર પાક પાની ડાલકે ભેશ દેવે. ઔર વયરાન કુંવેમેં વોહ બરતન કે જીસમેં ગીહું ડાલે હો વોહ, ઔર ઉસપર સરપોશ બાંધકર, ડાલ દેવે, ઇસ તરેહ તીન રોજ તક અમલ કરે. પઢતે વકત, જીસ અમીર, યા હાકીમકે લીયે પરહે, ઉસકી સુરતકા ખ્યાલ દીલમેં રખ્ખે.

૬૪–અગર કોઇ, ઝાલીમ હાકીમકે ખૌફસે ડરતા હોવે તો ચાહીયે, કે જુમેરાતકે રોજ, સુબોહકી નમાઝકે બાદ, થોડા રોગન, યાને તેલ ખુશબુ–દાર લેવે. ઔર ઉસમેં ઇતર થોડા મીલાવે. ઔર ઇન આયતોંકો, ચાલીસ મરતબે પરહ કર ઉસપર દમ કરે. અવ્વલ ઔર આખીર દુરૂદ શરીફ,

તીન તીન મરતબે પરહે. ઇસ તરેહ જુમઆકે રોજ તક, યાને સાત રોજ તક પરહ-કર, તેલકે ઉપર દમ કરે. ઓર ઉસ તેલ-મેંસે થોડા લેકર, અપને મોંહ-પર મલકર, હાકીમકે સામને જાવે, તો વોહ હાકીમ મેહરબાનીસે પેશ આયેગા, યે અમલ સાત રોજ તક કરે. ઓર પરહેઝ ઓરત, ઓર મછલીકા રખ્ખે. વોહ આયતેં યે હેં.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. યા ઐયોહન નબીયો ઇન્ના અરસલ-નાકા શાહે-દંવ. વ મુબશ-શેરંવ વ નઝીરા, વ દાયે-યન ઇ-લલ્લાહે, બે-ઇઝ-નીહી, વ સિરા-જમ મુનીરા, વ બશ-શેરીલ મોઅમે-નીના, બે-અન્ના લહુમ મીનલ્લાહે ફ્દ-લન કબીરા, વલા તોતેઇલ કાફે-રીના, વલ મુના-ફેકીના, વ દાઆ આઝાહુમ, વ તવક્કલ અ-લલ્લાહ, વ કફા-બીલ્લાહે વકીલા.

૬૫-અગર કીસીકે ઉપર કોઇ બોહતાન દેવે, ઓર વોહ કામ ઉસને ન-કીયા હો, યા ઉસપર કોઇ મુકદ્દમા અદાલતમેં હાકીમકે સામને ચલતા હો, યા મીરાસ ઉસકી છીન લી-ગઇ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે મોઅઝ-ઝમાકો, ઉસ મોઆ-મીલે-કા, ફયસલા હોતે તક, હર રોજ એક હજાર મરતબે સુબોહકી નમાઝ બાદ, કિબલા-રૂ બયેઠ કર, બા-વુઝુ પરહે. વોહ આયત યે હે.

વ ઓફ્વ-વેદો અમરી ઇ-લલ્લાહ, ઇન-નલ્લાહા બસી-રૂન બિલ ઇબાદ.

ઉપર લીખખા હુવા અમલ, હર રોજ ૧૦૦૦, એક હજાર મરતબે પરહા કરે. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

બાબ સાતવાં—ભાગે હુવેકા, ઓર ગાયેબકા હાઝીર હોના.

૬૬—જબ કીસીકા કોઇ લડકા, યા અઝીઝ, યા દોસ્ત ગુમ હો-જાવે, ઓર યે ન માઅલુમ હોવે, કે વોહ કહાં હે? ઓર ઉસકે હાલસે આગાહી ન-હો, કે ઝીંદા હે, યા મુરદા, તો ચાહીયે, કે બાદ નમ ઝે ઇશાકે, એક હજાર ઓર એકસો મરતબે, (બસ-મીલ્લા હીર રહમાનીર રહીમ, કો પરહકે સો રહે. તો ઉસકો ખાબમેં દેખેગા. યા હાલ માઅલુમ હો-જાયેગા. અગર પેહલી રાતકો ખાબમેં નદેખે, તો દુસરી રાતકો ફીર પરહે. ઇસી તરહસે સાત રાતોં તક પરહે. ઔર વકત અમલ પરહનેકે પાક, ઓર સાફ લિબાસ પેહને. ઓર ખુશબુ જલાવે.

૬૭—અગર કોઇ શખ્સ ભાગ ગયા હો, ઓર આતા નહીં હો, તો હર રોજ ૧૧૯ મરતબે, યા હફીઝો, પરહે. ઓર યે આયત, ઇન તકો મીસ-કાલા હબ્બતીમ, મીન

બર હલીન, ફ-ત-ફુનો, ફી સખ-રતીન, અત્ર ફીસ-સમ-વાતે.અત્ર ફીલ્ર અરદે,યાતે બેહીલ્રા, ઈન-નદલ્રાહા-લતી-મુન ખબીર. ૧૧૯ મરતબે પરહે. બર વકત પઢનેકે ઉસકા તસવ્વુર કરે. એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક, યે અમલ કરે. પરહેજ કુછ નહીં હે.

૬૮—જો કોઈ શખ્સ ગાયેબ હો-જાવે, ઓર તલબ કરના ઉસકા મંઝુર હોવે, તો હર રોજ સુબ્હાહકી નમાઝમેં પેહલે દો રકઆત સુન્નત પરહે. બાદ કિબલા-રૂ બયેઠકે સુરયે ફાતેહા, યાને અલ-હમ્દકી સુરત. ૪૧ મરતબે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ, *તીન તીન મરતબે પરહે. પઢતે વકત ઉસકા ધ્યાન રખ્ખે. ફીર દો રકઆત ફરઝ પરહે. યે અમલ એક ચીલ્લા પુરા હોતે તક પરહે. ઈનશા-અલ્લાહ, ચંદ રોજમેં ગાયેબ હાઝીર હો-જાવેગા. પરહેઝ કુછ નહીં હે.

૬૯—જો કોઇ ચાહે, કે ગાયેબકો ખાબમેં દેખે, ઓર એહવાલ ઉસકા માઅલુમ કરે, યા કોઇ ઓર અપના મત-લબ દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો યે અમલ બ-તઓર ઈસ્તે-ખારાકે હે. સદક દીલસે કરે, અવ્વલ પાક ઓર સાફ કપડે પેહને. ઓર વુઝુ કરે. ઓર કિબલા-રૂ હોકર, દાહની કરવટ પર લેટે. ઓર સુરયે અલ-હમ્દ, ઓર સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર સુરયે વદ-દોહા, ઓર સુરયે વલ-લયેલ, ઓર સુરયે

અલમ નશ્‌રાહ, ઓર સુરયે વત-તીન, ઓર સુરયે ઇખલાસ.
યે સબ સુરતોંકો સાત સાત મરતબે પરહે. ઓર બાદ
ઉસકે દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની. ફી મનામી, (કજા વ કજા)
વજ-અલ લીન અમરી, ફ-ર જ'વ, વ મખ્રજન,
અરેની ફી મનામી મસ તહલલા બીહી; ઈજાબા દાઅ-
વતી. ઓર બજાયે 'કજા વ કજા,' કે આપના મતલબ કહે.
અગર પેહલી રાતમેં મુદ્દઆ માઅલુમ હો-જાયે, તો બેહતર
હે, વ ઇલ્લા સાત રાત તક, ઇસી તરેહ અમલ કરે. ઇનશા
અલ્લાહ, સાત રાતોંસે ઝીયાદા ન-પહેગા, કે હાલ ખુલ જાવેગા.

૭૦-ગાયેબકે હાઝીર હોનેકે લીયે, મગરેબકી નમાઝ
બાદ કિબલા-રૂ બયેઠકે, હર રોજ ગ્યારા સો મરતબે સુરયે
વદ-દોહા, કો પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દરૂદ શરીફ
તીન તીન મરતબે પરહે. ઓર પઢતે વક્ત ઉસકા તસવ્વુર
કરે. યે અમલ ૨૧ એકકીસ રોજ તક કરે, તો ઈનશા-અલ્લાહ
ગાયેબ હાઝીર હોગા. ઇસમેં કીસી કીસમકા પરહેઝ નહીં હે.

૭૧-અગર કોસી શખ્સકા ગુલામ, યા લોંડી, યા જાનવર
ભાગા હો, ઓર દરીયાફ્ત કરના ઉસકા ઉસકો મંઝુર હો,
કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર હફ્તેકે દીન ભાગા
હે, તો જાનીબે જુનુબ, યા દક્ષનકે તલાશ કરના ચાહીયે.

ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબ મશરીક યાને પુરબકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો. યા અગર મંગલકે દીન ભાગા હો તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીબે મગરીબ યાને પછમકે ફરાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીબે પછમકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો, તો તરફ દક્કનકે ઢુંડે.

૭૨—અગર કોઇ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, ઓર દર્યાફ્ત કરના ઉસકા મંઝુર હો, કે કીસ સીમ્તકો ભાગા હે. પસ અગર (સનીચર) હફતેકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે જુનુબ, યા, દક્કનકે તલાશ કરના ચાહીયે. ઓર અગર ઇતવારકે દીન ભાગા હે, તો જાનીબે મશરીક, યાને પુરબકે તલાશ કરે. અગર પીરકે દીન ભાગા હો, તો તરફ શીમાલ, યાને ઉત્તરકે ભાગા હે, ઓર અગર મંગલકે દીન ભાગા હો, તો તરફ મશરીકકે ગયા હે. ઓર અગર બુધકે રોજ ભાગા હો, તો જાનીબે મગરીબ, યાને પછમકે ફરાર હુવા હે. ઓર અગર જુમેરાતકે દીન ભાગ ગયા હો, તો જાનીબે પછમકે તલાશ કરના ચાહીયે ઓર અગર જુમઆકે દીન ભાગા હો. તો તરફ દખ્ખનકે ઢુંડે.

૭૩—અગર કોઇ બાહેર ચલા ગયા હો, ઓર ઉસકી ખબર નહીં મીલતી હો, તો એક કાગજ—પર, "બ—હકકે

શેખ ફરીદ શકર ગંજ." લીખકર કાગજકે પત્થરકે નીચે દબાવે, ઓર વોહ જબ આવે, તો ઉસ પત્થરકે બરાબર શીરીની તોલકર, ફાતેહા હઝરત ફરીદ શકર ગંજ રહ, કે નામકી દીલા-કર, શીરીની ગરીબ, ઓર મોહતાજોંકો બાંટ દેવે.

બાબ આઠવાં—કયેદસે નજાત પાના.

૭૩—અગર કોઇ શખ્સ કીસી ઝાલીમ, ઓર બદકારકે શહેરમેં, યા ગાઉંમેં ગીરફતાર હો—ગયા હો, ઓર વહાં—પર નજાતકા મીલના મુશ્કીલ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતકો કસરતસે (ઝીયાદા) પરહા કરે. ઓર અલ્લાહસે અપની રિહા-ઇકે લીયે દુઆ માંગે, તો ઇનશા—અલ્લાહ, ઝુરૂર ઉસકી રિહાઇ હોગી. વોહ આયત યે હે.

રબ્બના અખ્રેજ—ના, મીન હાજે—હીલ કરી—યતઝ ઝાલીમો અહ—લહા, વજ—અલ લના મીન લદુન—કા વલી—યન, વજ—અલ મીન લદુન—ના નસીરા.

૭૫—અગર કોઇ શખ્સ કહીં કયેદ હો—ગયા હો, તો ચાહીયે, કે વોહ હર રોજ ઇસ આયતે શરીફકો સુબોહ, ઓર શામ, બે—અદદ (બે ગીનતી) પરહા કરે, તો ઇનશા—અલ્લાહ, રિહાઇ પાયેગા. વોહ આયત યે હે.

લકદ જાઆ-કુમ રસુલુમ. મીન અન-ફેસેકુમ, અઝી-ઝુન અ-લય-હે મા અનીત-તુમ હુરી-સુન અ-લય-કુમ, બિલ મોઅમે-નીના રઉ-ફુર રહીમ. ફઈન તવલ-લવ, ફકુલ હસબી યલ્લાહો લા-ઈલાહા ઈલ્લા-હુ, અ-લય-હે તવક-કલતો વહોવા રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ.

૭૬-જે કોઈ શખ્સ, બે-ગુનાહ કયેદ હો-જાવે, તો અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહકે, સાત મરતબે ઈન આયતોંકો પરહ-કર, અપની ઉંગલીયોં-પર દમ કરે, ઈસી તરેહ હર રોજ પરહે. વોહ આયતેં યે હૈં.

બિસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ, વ-કફા બિલ્લાહે વલી-અંવ, વ-કફા બિલ્લાહે શહીદા, વ-કફા બિલ્લાહે અલી-મન, વ-કફા બિલ્લાહે હસીબા. વ-કફા બિલ્લાહે હાદી-યાન, વ-કફા બિલ્લાહે નસીરા.

૭૭-અગર કોઈ નાહક કયેદ હો-જાવે, તો વોહ હરરોજ એક હજાર મરતબે, યે કલેમાત પરહે, અગર હો-સકે, તો બે અદદ-પરહે. તો ઈનશા-અલ્લાહ, ઉસકી રિહાઈ હોગી.

યા ગયા-સલ મુસ-તગી-સીન, અગેસ-ની, વ-યા નાસેરલ મઝલુ-મીન, ઉનસોર-ની, બે ફઝ-લેક.

૭૮-જબ કોઈ કયેદ હો-જાવે, તો ઈસ આયતકા વીર્દ રખ્ખે, તો ઈનશા-અલ્લાહ, ઉસકા છુટકારા હો-જાયેગા, વોહ આયત યે હે.

ઇન્ના રબ્બી લતી-ફુન, લેમા-યશાઓ, ઇન-નહુ હોવલ અલી-મુલ હકીમ.

બાબ નઝ્વાં—જાદુ, ઓર આસેબ, ઓર નઝરકા દુર હોના.

૭૯-મુજરીબાતે દેરબી, મેં ઇસ તરેહ લીખખા હે, જબ જબ કીસીકો જીન, આઝાર દેતા હો, તો ઇન આયતોંકો તીન મરતબે પરહ-કર, પાની પર દમ કરે. ઓર ઉસકો પીલાવે. બા-વુઝુ પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે. વોહ આયતેં યેહ હેં.

ઇજ કાલા મુસુહો લે-અમીહે, યા અ-બ-તે, ઇન્ની રાઅય-તો અ-હ-દા-અ-શ-રા કવ-કબન, વશ-શમસા વલ- ક-મ-રા, રાઅય-તોહુમ, લીસાજે-દીન. યા માઆ-શરલ જીન્ને વલ ઇનસે, ઇનીસ તતાઅ-તુમ, અન તન-ફુજુ, મીન અકતા-રીસ સમા-વાતે વલ અરદે, ફન-ફુજુ, લા તન-ફુજુના ઇલ્લા બે-સુલતાન.

૮૦-અગર કીસીકો આસેબકા (બલાકા) ખલલ હો, તો સાત દાને, કાલી મીરચકે લેવે. ઓર મીરચકે હરએક દાને પર સાત મરતબે. સુરયે લે-ઇલાફે કુરેશીન, પરહ-કર દમ

કરે. ઔર ઉન મીરચીઓંકો પીસકર, જીસકો આસેબ હો, ઉસકી આંખોંમેં બ-તઔર સુરમેકે લગાવે, તો આસેબ દૂર હોગા.

૮૧—અગર કોઇ ચાહે, કે આસેબકો(બલાકો) હાઝીર કરે તો ચાહીયે, કે યે અઝીમત ચ્યારા બાર, પુલ પર દમ કરકે સુંઘાવે, પુલ કોઇભી ખુશબુ-દાર, યાને ચમેલી, વ-ગયરાકા હો. ઉસપર દમ કરે, ઔર એક પુલ ઉસ-પર મારે. તો ફૌરન આસેબ હાઝીર હોગા. ઇસ અઝીમતકો, અઝી-મતે સુલેમાની, કેહતે હેં. વોહ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અઝ-ઝમ-તો અલય-કુમ, ફ-ત-હુ-લકા, હુબીઓકા, હુબીઓકા અ-લી-મ, અ-લી-મ, સફ્—કન સ-ફૂ-કન. ઇલે-સન ઇલે-સન, બ-લ-સન. બ-લ-સન. તલે-સન તલે-સન, સુકન, કહ-લન કહ-લન, જલ-હલન, જલ-હલન, મહ-લન, મહ-લન, સંજીયન સંજીયન, શદી-યન, નબી-સન, નબી-સન, બે-હકકે ખાતીમે સુલય-માન, બીન દાઉદ, અલય-હુમુસ સલામ. ઓહ-દેરૂ, મીન અને-બીલ મશારેકે વલ મગારેબ. વ મીન અને-બીલ અય-મને વલ અય-સર. બે હકકે લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહો. મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ. વ બે-હકકે અરશીલ્લાહ. વ કુરસી.

૮૨—નઝરે બાદ, યાને નઝરકા લગના-સહી મુસલીમ, ઔર તહઝીર ફતેહુલ અઝીઝ, વ-ગયરામેં લીખા હે, કે

રસુલ સલ, ને ફરમાયા, કે નઝરકા હો-જાના ઠીક હે. ઔર કોઈ ચીઝ જબ તકદીર પર ગાલીબ હો-જાતી હે; તો નઝર ગાલીબ હે. યાને તાસીર ઉસકી નીહાયત કવી હે. જાનના ચાહીયે, કે નઝર એક કીસમકા ઝેહર હે. કે હક તઆલાને બાઝે આદમીયોં, ઔર ઉનકી આંખમેં ઇસકો રખ્ખા હે, જયસા કે, ખુદા પાકને બીછ્છુકે ડંક, ઔર સાંપકી ઝબાનમેં ઝેહર રખ્ખા હે. ઔર યે ન-જાને, કે ગયેર કોહી નઝર હોતી હે. ઔર અપનેકો નહીં લગતી. લેકીન કભી અપને-કીભી હો-જાતી હે. ઔર ઔર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો ચીઝ આંખમેં અછ્છી માઅલુમ હોવે, તો માશા અલ્લાહો લા કુવ્વત ઇલ્લા બિલ્લાહ, કહે. ઉસકી બરકતસે નઝરકા અસર ન-હોગા. કેફીયત ઇસકી બડી બડી કિતાબોંમેં લીખ્ખી હે. હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જો કોઈ શખ્સ નઝર લગાવે તો ફોરન નઝર લગાને વાલેકા મોંહ, ઔર દોનો હાથ, ઔર દોનો પાંવ, ઔર શરમ-ગાહ, એક બરતનમેં ધોનેકો કહે. ઔર ઉસ પાનીકો ઉસપર છીડક દેવે, કે જીસકો નઝર લગી હે. ખુદાકે હુકમસે જલ્દ અછ્છા હો-જાવે. યે અમલ મોઅતે-બર કિતાબોંમેં લીખ્ખા હે. ઔર હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે જબ તુમસે કોઈ ધુલાવે, તો ધોદો, યાને વાસ્તે દફા કરને નઝરકે તુમસે કોઈ દરખાસ્ત કરે, કે મોંહ વ-ગયરા ધોવે, તો ધો-દેના ચાહીયે. ઔર હરગીઝ ઉસકા બુરા માનના અબસ હે.

રિવાયત હે, કે હઝરત ઉસમાન રદી, ને એક ખુબસુરત લડકા દેખા, આપને ફરમાયા. કે ઉસકી હુડડીમેં કાલા ટીકા લગાદો, કે ઉસપર નઝર અસર ન-કરે. કાલા ટીકા લગાના લડકોંકો વાસતે દફા કરને નઝરકે, તીરમીજી શરીફસે સાબીત હે. પસ અબ ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે કાલા ટીકા લગાના બે-અસર નહીં હે.

હઝરત હસન બસરી રદી, ને ફરમાયા હે; કે જીસ શખસકો અપને ઉપર, યા અપને માલ વ-ગયરા પર, નઝર હો-જાનેકા ખોફ હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે કરીમાકો તીન મરતબે પરહ-કર, દમ કર લીયા કરે, વોહ આયતે કરીમા યેહે.

વ ઇન યકા-દુલ લજીના, ક-ફ-રૂ. લ-યુઝ લેકુ-નકા બે અબ-સારે-હીમ, લમ્મા સમે-ઉજ જીકરા, વ યકુ-લુના ઇન-નહુ લ-મજનુન.

૮૩-જાદુ, યા સહર-જબ કોઇ જાદુમેં ગીરફતાર હો જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે બાદ હર નમાઝકે, સુરયે, કુલ આ-ઉઝો બે-રબ્બીલ ફલકા ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ નાસ, પરહા કરે. તો બહોત જલ્દ અછ્છા હો-જાયેગા.

૮૪ વાસતે દુર હોને જાદુકે, એક કટોરેમે, યા પ્યાલેમેં પાક, ઓર સાફ પાની લેવે. ઓર ઉસ પાની પર દમ કરકે, જીસપર જાદુ કીયા ગયા હો; ઉસકો પીલાવે. તીન યા

સાત મરતબે પરહ-કર દમ કરે. વોહ અમલ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-અલ્લા હુમ્માં સલ્લે અલા મોહ-મદીન, વ અલા આલે મોહ-મદીન, વ-બારેક વ સલ્લીમ. બહુરી બહુરી બહુરી કેવાર, બજરી બાંધુ દસોં દવાર, બજરી આયે, બજરી જાયે, બજરી સબ જગા સમાયે, ટોના જાદુ સબ રદ હો-જાયે, જો ટોના જાદુ રદ ફીર-કર આયે, ઉલટ પલટ કર વહાંકા વહાં પર જાયે. જો જો કરે સો-સો મરે. બ-હક્કે લા-ઇલાહા ઇલ-લલ્લાહ, મોહમ મદુર રસુલુલ્લાહ. વ નોનઝ-ઝેલો મીનલ કુરઆને, મા-હોવા શીફાઉન વ રહ-મતુલ લીલ મોઅમે-નીન. વલા યઝી-દુઝ ઝાલેમીના ઇલ્લા ખસારા.

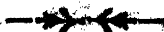
૮૫-વાસતે દુર કરને શયતાનકે. કે જો સતાતા હો. ઓર પથ્થર ફેંકતા હો, તો યે આયત પઢ્હે. વોહ આયત યે હે..

ઇન નહુમ યકી-દુના કય-દન, વ અકીદો કયદા. ફમહ હેલીલ કાફે-રીના, અમ-હીલ હુમ રોવય-દા.

ઉપર લીખણી હુઇ આયતકો, ચાર લોહેકી કીલોં-પર, હર કીલ પર, પચ્ચીસ મરતબે પરહ-કર દમ કરે. ઓર ઉન કીલોંકો ઘરકે ચારોં કોનોંમેં ગાડ દેવે.

બાબ દસવાં—ચોરકા પહે—છાનના.

૮૯—જીસ શખ્સકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર મંઝુર હો, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરે, તો દો શખ્સ, આમને સામને બયઠે. ઓર એક કોરી બધનીકો અપને સીધે હાથકે કલમેકી ઉંગલી, યાને અંગુઠેકે પાસકી (કલમેકી) ઉંગલીસે ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી ઉન દોનોંકે સામને બયેઠકે સુરયે યાસીન, કો મીનલ મુક્રમીન, તક પરહે. તીનોં આદમી નમાઝી ઓર પરહેઝ-ગાર હોના ચાહીયે. ઓર જીસ વક્ત યે અમલ કરે, ઉસ વક્ત બા-વુઝુ હોના ચાહીયે. ઓર ઉસ બધનીકે ઉપર ચાર બાઝુ પર, ચાર ફરીશતોંકે નામ લીખ્ખે. વોહ ફરીશતોંકે નામ યે હેં. યા જીબ્રઈલ, યા મીકાઇલ, યા ઈસરાફીલ, યા ઇઝ્રાઈલ. યે નામ લીખ્ખે બાદ, દો શખ્સ કલમેકી ઉંગલીયોંસે આમને સામને બયેઠકે બધનીકો ઉઠાવે. ઓર તીસરા આદમી, સુરયે યાસીન. પરહના શુરૂ કરે. ઓર જીસ શખ્સ કે ઉપર ચોરીકા શુબાહ હોવે. તો ઉસકા નામ એક કાગજકે ટુકડે પર લીખ-કર બધનીકે અંદર ડાલે. ઓર સુરયે યાસીન, મીનલ મુક્રમીન, તક પરહે. કાગજમેં જીસકા નામ લીખ્ખા હો, વોહ અગર ચોર હોગા, તો બધની ઝુરૂર ઘુમેગી. ઓર અગર ચોર ન-હોગા, તો બધની નહીં ઘુમેગી, ઈસ-તરેહસે

જીસકે જીસકે ઉપર શક હો. ઉસકા નામ લીખ-કર બધની-મેં ડાલે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે, જો ચોર હોગા, ઉસકે નામ પર બધની ફીરેગી. ઓર જો ચોર ન-હોગા તો બધની નહીં ફીરેગી.

યે અમલ, યા ઓર કોઇ અમલ ચોરકે લીયે કરે, ઓર ચોરસે વાકીફ હો-જાવે, તો ચાહીયે, કે ઉસકે ચુરાને પર, યકીને કામીલ ન-કરે. ઓર ઉસકો બદનામ ન-કરે, બલકે તદબીરસે પતા લગાવે. ઓર જબ બરાબર ઉસકા પતા ચલ જાવે, તબ ઉસકા ઈઝહાર કરે. કયુંકે અગર બ-ગયેર તલાશ કરનેકે, કીસી પર તોહમત લગાઈ જાયેગી, તો ખુદાકા ગુનેહ-ગાર હોગા. ઓર દુન્યવી મુશ્કીલેં, ઓર આફતોં-કા સામના હોગા. ઇસ-લીયે ખુબ હુશીયારીસે કામ કરે. ઓર અમલ કરને-વાલે આદમી પરહેઝ-ગાર, ઓર સમઝદાર લાયેક ઉમરવાલે હોંગે, તો નતીજા અચ્છા હોગા. કમ ઉમર ઓર નાદાનોંકો યે કામ નહીં હે.

૮૭-જીસ કીસીકી કોઇ ચીઝ ગુમ હો-જાવે, તો દો રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર પેહલી રકુઆતમેં સુરયે અલ-હુમ્મદકે બાદ, સુરયે વદ-દોહા પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે અલમ નશરાહ, પરહે. ઓર બાદ સલામકે, દોનો હાથ ઉઠા-કર, યે દુઆ પરહે. તો ઇનશા-અલ્લાહ, વોહ ચીઝકા પતા લગ જાયેગા. વોહ દુઆ યેહે,

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ્મ–મદીન, વ અલા આલે મોહમ્મ–મદીન, વ બારેક વસલ્લીમ. યા હાદીયલ મુદલ્લીન અર દદા અલા દા–કતી બે ઇઝ–ઝતેકા, વબે સુલતા–નેકા, ફઇન્નમા–હોવા મીન ફદલેકા, અતા–એકા.

૮૮–જીસ કીસીકી કોઇ ચીઝ, કહીં ગુમ હો–જાવે, તો ચાહીયે, કે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પરહે. હર રકઆતમેં સુરયે અલ–હમ્દકે બાદ, સુરયે કુધયા ઐયો–હલ કાફે–રૂન, ચાર ચાર મરતબે પરહે. ઓર બાદ સલામકે સીજદેમેં જાવે. ઓર ૧૧૩ મરતબે યે પરહે. અલ્લા હુમ્મા ઇજ્ની અસ અલોકા, બે–હકકે મોહમ્મ–મદીન, મોહીમ્મેકા, વ અસ–અલોકા, મોહમ્મદીન અબ–દેકા, અન તઝ–હેરલી મસરૂ–દની, ઓર ફીર તીન બાર, ઇન્ના લીલ્લાહે વ–ઇન્ના ઇ–લયહે રાજે–ઉન. કહે, ઓર સુરયે યાસીન પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, ગુમ–શુદા ચીઝ મીલ જાયેગી. ઓર ચોર માઅલુમ હો–જાયેગા.

૮૯–અગર કીસીકા માલ ચોરી ગયા હો, ઓર ઉસકા દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો દો રકઆત, નમાઝે નફીલ પરહે. ઓર બાદ સલામકે ઇસ ઇસમકો ૧૦૦ બાર પરહે. વોહ ઇસમ યે હે. યા બબીરો અબ–બેરની, પરહ–કર સો રહે. તો ઇનશા–અલ્લાહ. ઉસકો ખાબમેં ચોરીકા પતા માઅલુમ હોગા. યે નમાઝ ઇશાકી નમાઝ બાદ પરહે. કપડે

પાક ઓર સાફ પેહને. ઓર પાક ઓર સાફ બીસ્તર પર સોવે. અગર એક રોજમેં ઉસકો ખ્વાબમેં ચોર નઝર આવે, તો બેહતર હે. અગર એક રોજમેં કુછ નઝર ન-આવે, તો યે અમલ જીસ તરેહ પેહલે રોજ કીયા થા, ઈસી તરેહ તીન રોજ તક યે અમલ કરે.

૬૦—ચોરકો દર્યાફ્ત કરનેકી હીકમત=જીસ કીસીકા અસબાબ, યા માલ, ચોરી ગયા હો, ઓર ચોરકા દર્યાફ્ત કરના મંઝુર હો, તો જીન લોગોં પર, ચોરીકા ગુમાન હો, ઉન સબકો એક જગા જમા કરે. ફીર આમીલકો ચાહીયે, કે એક અલાહેદા મકાનમેં એક ગજ-ભર ઝમીન, મીટ્ટીસે લીપ કર, ઉસ જગામેં એક ખુંટી સાફ લકડેકી ગાડે. ઓર ઉસ ખુંટી પર, થોડીસી હીંગ લગા દેવે. બાદ આમીલ કુછ પરહતા હો, ઇસ તરેહ ઉસ મકાનસે બાહેર નીકલે, ઓર જહાં વોહ લોગ બયઠે હોં, વહાં આવે. તાકે લોગોંકો યકીન હો-જાવે, કે અમલ બરાબર કીયા ગયા હે. બાદ ઉન આદમીયોં-મેંસે હરએક આદમીકો અલાહેદા હુકમ દેવે, કે ઉસ મકાનમેં જાઓ, કે જહાં ખુંટી ગાડી હુઇ હે. ઓર ખુંટી પર, હરએક અપના અપના હાથ લગાવે. પસ જો શખ્સ ઉનમેંસે ચોર હોગા, ઉસકા હાથ ઉસ ખુંટી પર, ઝુરૂર ચીપક જાયેગા. યા કીસીકે હાથમેં કીસી કીસમકી બદબુ પયદા હો-જાયેગી. ઓર જો આદમી ઉસ મકાનમેં જાકર વાપીસ

આયે, ઉસકા હાથ સુંઘે. જીસ પર કીસીકે હાથમેં હીંગકી બુ ન-હોગી. વોહી ચોર હે. ક્યુંકે જો શખ્સ ચોર હોગા, તો વોહ મારે ખોફકે ઉસ ખુંટી પર હરગીઝ અપના હાથ નહીં લગાયેગા. ઓર જીસકે દીલમેં કુછ ખટકા નહીં હોગા, વોહ બીલા-ખૌફ હાથ લગાયેગા. જબ ખુંટી પર હીંગ લગાવે, તો કીસીકો ખબર ન-હોવે, ઈસ તરેહસે લગાવે, યે કામ બડી હુશીયારીસે કરે. ઓર અયસા આદમી યે અમલ કરે, કે જીસકો લોગ પરહેજ-ગાર, ઓર આમીલમેં શુમાર કરતે હોં. ઓર અગર અયસા આદમી કરેગા, તો ઈસ હીકમતસે ચોર જુરૂર પકડા જાયેગા.

૬૧—જો કોઈ ચાહે, કે ચોરકો દરયાફ્ત કરે, તો ચાહીયે, કે દીનકો સુબ્બાહકે વક્ત, એક તશ્તકે નીચે એક સફેદ મુર્ગકો રખ્ખે. ઓર સાત મરતબે, આય-તુલ કુરસી, પરહે. ઓર ઉસ તશ્ત પર હાથ રખ્ખે. જો કોઈ ચોર હોગા, તો મુર્ગ આવાઝ કરેગા.

બાબ ગ્યારવાં—આફતોંસે માલકો બચાના.

૬૨—નકલ હે, કે અબુ દાઉદ, રદી, અસહાબીને કીસીને કહા, કે તુમ્હારે ઘરમેં આગ લગી હે, ઓર જલ-ગયા હે,

અણુ દાઊદને કહા, કે મેરા ઘર હરગીઝ નહીં જલેગા. કયું કે યે દુઆ જબસે મેંને આં-હઝરત સલ, સે સુની હે, ઉસ રોજસે કભી નાગાહ નહીં કી હે. તો મેરા ઘર ફીર કયુંકર જલેગા. ગરઝકે ઉસ ઘરકો જો દેખા, તો ઉસકે અતરાફકે ઘર જલ ગયે થે. લેકીન ઉસકો નુકસાન ન-હુવા થા. વોહ દુઆ યેહે.

અલ્લા હુમ્મા અનતા રબ્બી, લા-ઇલાહા ઇલ્લા અનતા અલયહ—કા તવક્કલતો, વ અનતા રબ્બુલ અરશીલ કરીમ. મા યશા—ઉલ્લાહો કાના, વમા લમ યશાઓ લમ યકુન આ-લમો, અન-નલ્લાહા અલા કુલ્લે શય-ઇન ઇલમા, અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની આઉઝો બેકા, મીન શરરે નફસી, વ મીન શરરે કુલ્લે દાબ-બતીન, અનતા આખે-ઝુન બે-નાસી-યતેહા, ઇન્ના રબ્બી અલા સીરા-તીમ મુસ્તકીમ.

ઉપર લીખી હુઈ દુઆકો, હરરોજ પરહા કરે.

૯૩—જીસ કીસીકે પાસ માલ હોવે, ઓર ઉસકો ચોરોંકા ખૌફ હો, યા કોઇ ઉસ માલકે ઉપર નાહક દાઅવા કરે, યા માલ, યા ઇમલાક, યા બાગ, યા મકાન, યા હવેલી, કોઇ ઝાલીમ ઝુલ્મસે લે-લેના ચાહતા હો, તો ચાહીયે, કે ઇસ આયતે શરીફાકો ગ્યારા મરતબે, હર રોજ બાદ હર નમાઝકે પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે. તો હક તઆલા, ઉસ ઝાલીમસે રિહાઇ દેગા. ઓર મહફુઝ રહેગા. વોહ આયત યે હે.

માશા અલ્લાહો, લા કુવ્વતા ઈલ્લા બિલ્લા હીલ અલી-ઇલ અઝીમ.

૯૪—હઝરત ઇમામ જાઅફરે સાદીક રદી. સે મનકુલ હે, કે અગર કીસીકો અપને ખેતમેં ગલ્લા (અનાજ)બોના મંઝુર હો. તો ઉસમેં-સે એક મુઠી ભરકર, કિબલા-રૂ ખડા હોકર, યે કહે.

અ-ફ રાઅય-તુમ, મા-તોહ્રુ-ઝેનુના અઅ્ના અન-તુમ તઝ-રઉ નહુમ, અમ નહ્-નુઝ ઝારેઉન, બલીલ્લાહો તઆલા ઈલ્લા હૈ-ફુલાલીન, મોહંમદીવ, વજ-અલહો હુર સન મુબા-રકન, વર જોકના ફી-હીસ સલા-મતા, વલ આફી-યતા વસ-સુરૂરા વલ ગયે-ઝ.

ફીર વોહ મુઠી ભર, અનાજ પર દમ કરકે, ખેતમેં ડાલ દેવે. બાદ વોહ અનાજ ખેતમેં બોરે, તો બરકત હોગી.

બાબ બારહવાં-કરઝદારીસે છુટકારા પાના.

——(०)——

૯૫—જો કોઇ કરઝદાર હો-જાયે, તો અદાયે દેન-કે લીયે, હર જુમઅ્આ-કો સુબોહકી નમાઝકે બાદ, દીન ચઢેહે ચાર રકઆત નમાઝે નફીલ પઢે. ઔર હર રકઆતમેં,

આય-તુલ કુરસી, ઓર સુરયે કુલ-યા અૈયોહલ-કાફેરૂન, ઓર સુરયે કુલ-હો વલ્લાહ, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન નાસ, દસ બાર, પરહે. ઓર બાદ સલામકે, અસ-તગ-ફાર, ૭૦ બાર પરહે. ઇનશા અલ્લાહ, કરઝ-દારીસે આસાની હોગી.

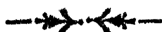
૯૬-વાસતે અદાયે કર્ઝકે, બાદ નમાઝે મગરેબ, કે અવ્વલ ઓર આખીર, સાત સાત બાર, દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, યે આયત પાનસો મરતબે પરહે. ઇનશા-અલ્લાહ, જલ્દ કરઝ અદા હોગા. વોહ આયત યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-હસબી-યલ્લાહો વ નેઅ-મલ વકીલ. નેઅ-મલ મવલા વ નેઅ-મન નસીર.

૯૭-જીસ કીસીકો કરઝ હો-ગયા હો, તો ચાહીયે, કે હમેશા ઇશાકી નમાઝ બાદ, જહાં વોહ સોતા હો, ઉસ જગે અપની દાઢીમેં કંઘી તીન મરતબે ફીરાવે, ઓર ઇસ દુઆકો એક મરતબે પરહે, તો ઇનશા-અલ્લાહ કર્ઝદારીસે છુટકારા હોગા. યે અમલ હર-રોજ કીયા કરે. વોહ દુઆ યે હે.

યા કદીમો, યા દામેયો, યા હૈયો, યા કૈયુમ, યા ફરદો, યા મન લમ-યલીદ વલમ યુલદ, વલમ યકુલ લહુ કોફો-વન અહદ, વ-સલ લલ્લાહો અલા અયરે ખલ-કીહી, સૈયદેના મોહંમદીન વ-આ-લીહી અજ-મઈન. અગ્ના હુમ્મા તુરસ-સમા-વાતે વલ અરદે, યા જલ જલાલે વલ ઇક-રામ

મનકુલ હૈ. કે અદાયે કર્જકે લીયે, ચહાર શંબા (બુધ) કે રોજ રોઝા રખખે, ઔર સુબ્હકી નમાઝકે બાદ, યા ઝોહરકી નમાઝકે બાદ, સુરયે ફાતેહા, યાને અલ-હમ્દકી સુરતકો ૧૪૦ મરતબે પરહે. ઔર હમેશા ઈસ અમલકો વીર્દ રખખે, તો ઈનશા-અલ્લાહ, કરઝ-દારીસે છુટેગા.

બાબ તેરહવાં-કામકા અંજામ, યાને નેક ઓર બદકા ગયેબસે ઝાહીર હોના.

ઈસ્તે-ખારાકે માએને ત-લ-બે ખેરીયત-કે હેં, અલ્લાહ તઆલાસે, ઔર ઈસકે સુબુતમેં બહોતસી રિવાયતે ઔર હદીસેં વારીદ હૈં. અઝાં-જુમલા યે હદીસ હે. **મા-ખાબા મનીસ તખારા, વલા ન-દ-મા મનીસ-તસારા,** યાને નુકસાન નહીં ઉઠાતા, જો શખ્સ, કે ઈસ્તે-ખારા કરતા હે, ઔર પશેમાન નહીં હોતા હે, જો કોઈ કે મશવેરા કરતા હે. ઔર બાઝ હદીસસે યે સુબુત હૈ, કે સઆદત બની આદમકી, રાઝી હોના સાથ મરઝીયે ઈલાહી-કે હે. આં-હઝરત સલ, સહા-બયે કિરામકો દુઆયે ઈસ્તે-ખારા તાઅલીમ ફરમાતે થે. મીસ્લ તાઅલીમ કરને સુરતે કુરઆને મજીદકે, ઔર રિવાયત હૈ. જામેઉલ ઉસુલમેં, કે હરગીઝ ઝીયાન-કાર ન-હોગા, વોહ

શખ્સ, કે જીસને ઇસ્તે-ખારા કીયા, ખુદાયે તઆલાસે. ઓર નદામત ન-ઉઠાયેગા, જીસને-કે મશવેરા કીયા, ઓર ન-હુવા ફકીર, કે જીસને મ્યાના-રૂઇ કી, મઇ-શતમેં. ઓર હઝરત અનસ રદી, સે રિવાયત હે, કે ફરમાયા ઉનકો રસુલે ખુદા સલ, ને કે. અય અનસ, જો કસ્દ કરે તુ, કીસી કામકા, પસ ઇસ્તે-ખારા કર, અલ્લાહ તઆલાસે. ઉસકે બીયે, ફીર દેખ કે, જો તેરે દીલમેં ઇલકા હો, ઉસપર જુરાત કર, કે વોહ બેહતર હે.

જનાબ હઝરત અલી રદી, ને ફરમાયા, કે જો કોઇ ઇરાદા કરે, કે ઉસકે બાબમેં હક તઆલા, ઉસકે ઇરાદેકો મુશાહીદા કરા-દે, તો ચાહીયે, કે વોહ કબલ અજ ખાબ, યાને ઇશાકી નમાઝ બાદ, છે રકઆત નમાઝે નફીલ. ઇસ તરેહ પરહે, કે પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર. ઓર દુસરીમેં વલ-લયલ, સાત બાર, ઓર તીસરીમેં વદ-દોહા, સાત બાર, ઓર ચોથીમેં અલમ-નશરાહ, સાત બાર, ઓર પાંચવીંમેંવ ત-તીન, સાત બાર. ઓર છટ્ટીમેં સુરયે ઇન્ના અન-ઝલ-ના, સાત બાર પરહે. પેહલે ચાર રકઆત પરહે. ઉસકે બાદ દો રકઆત પરહે. છે-રકઆત પરહે બાદ, કલમયે શરીફ ઓર દુરૂદ શરીફ પરહે. ઓર ફીર યે દુઆ પરહે. ઓર ઉસી મુસલ્લે પર આરામ કરે. વોહ દુઆ યે હે.

અલ્લા હુમ્મા રબ્બા મોહં-મમદીન, વ રબ્બા ઇબ્રાહીમા, વ મુસા, વ ઇસ-હાકા, વ યાઅ-કુબા, વ રબ્બા જીબ્ર-ઇલા, વ મીકાઇલા, વ ઇસરા-ફીલા, વ ઇઝરા-ઇલા, વ મુન-ઝેલ તવરાતે, વલ ઈંજીલે. વઝ-ઝબુરે. વલ ફુરકા નીલ-અઝીમ. અરેની મના-મીલ લય-લતા, મા અનતા તાઅ-લમો બીહી.

ચુનાંચે અગર વોહ શખ્સ ઉસી રાતમેં, ખાહ દુસરી, ખાહ તીસરી રાતમેં, અપના મતલબ દેખે, તો બેહતર, ઓર નહીં તો, સાત રાતોં તક અમલ કરે. એક શખ્સ,ઉસકે ખાબમે આયેગા, ઓર કહેગા, કે યે અમર ઇસ તરેહ, ઓર ઇસ તઓરસે હોગાં. કપડે પાક, ઓર સાફ પેહને. ઓર ખુશબુ અગર મોયસ્સર હોવે, તો લગાવે. ઓર જહાં નમાઝ પરહે ઉસી જગે મુસલ્લે પર સો-રહે.

જબ કોઈ મુશ્કીલ પેશ આવે, તો ઇસ્તે-ખારા કરના સુન્નત હે. ઓર જબ ઇસ્તે-ખારા કરના મંઝુર હો, તો પેહલે વુઝુ કરકે દુગાના નમાઝે નફીલ પરહે. પેહેલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દ, કે કુલ-યા ઐયોહલ-કાફેરૂન, પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્દકે બાદ, સુરયે કુલ-હો વલ્લાહ, પરહ-કર સલામ ફેરે. ફીર દુરદ પરહ-કર યે દુઆ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ની અસ-તખીરોકા, બે ઇલ-મેકા, વસ-તક દેરોકા, બે-કુદરતે-કા,વ અસ-અલોકા, મીન ફઝલે-કલ અઝીમ, ફ-ઇન્નકા તક-દેરો, વલા અક-દેરો વ તાઅ-લમો, વ અનતા

અહ્લા-મુલ ગુયુબ. અહ્લા-હુમ્મા ઇન કુનતા તાઅ-લમો, (અન્ના હાજલ અમરો) ખય-રૂન લી, ફી દીની, વ મઆશી વ આકે-બતે અમરી. અવ આએલા અમરી, વ આજે-લીહી ફઇ-દેરહો લી, વ યસ્સેરહો લી, સુમ્મા બારેક લી ફી-હે, વ-ઇન કુનતા તાઅ-લમો, અન્ના હાજલ અમરા સરરૂન લી ફી દીની, વં મઆશી, વ આકે-બતે અમરી, અવ આજેલે અમરી, વ આજે-લીહી, ફસરેફુ-હો અન્ની, વસરેફુ-ની અનહો. વ અકુ-દેર લીયલ ખયેર, હયસો કાના સુમ્મા અરદા બીહી.

ઉપરકી દુઆ પરહનેસે, જો અમર ઉસકે હકમે અચ્છા હોગા, વોહી ઉસકે દીલમેં આવેગા. ઓર બજાયે (અન્ના હાજલ અમરો) કે અપના જો કુછ મતલબ હો, બયાન કરે. યે અમલ બાદ ઇશાકી નમાઝકે કરે, તો બેહતર હે, કે ખાબમેં હાલ ખુલ જાવેગા. પાક બીસતર પર સો રહે.

—❦—

બાબ ચઉદવાં—મુરદોંકો ખાબમેં દેખના.

—❦—

ખાજા હસન બસરી રહ, સે મનકુલ હે, કે જો કોઈ ઇરાદા કરે, કે કીસી મુરદેકો ખાબમેં દેખે, તો વોહ ઇશાકી નમાઝ બાદ, ચાર રકઆત નફીલ પરહે, ઓર હર રકઆતમેં સુરયે અલ-હમ્મદકે બાદ, સુરયે, અલ-હાકો મુત

કા-સોરો, પરહે. અવ્વલ ઓર આખીર દુરૂદ શરીફ પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફુલાનન અલલ હા-લતીલ લતી, હોવા અલય-હા.

વોહ શખ્સ ઉસ મુરદેકો ઉસી શખકો ખાબમેં દેખેગા.

અલ્લામા સનવીને અપને મુજરરે બાલમેં લીખ્ખા હે, કે જો કોઇ ઇરાદા કરે, કે વોહ દેખે ખાબમેં કીસી અપને હબીબ, યા દોસ્તકો, કે વોહ ઝીંદા હે, યા મુરદા. યા અપને કીસી મતલબકો, કે જીસકી ઉમ્મીદ ખુદાસે રખતા હો, તો ચાહીયે કે, એક ખાલી મકાનમેં કે જહાં કોઈ દુસરા આદમી નહો, વહાં બયઠે. ઓર પાક સાફ કપડે પેહને. ઓર બા-વુઝુ હોકર, દો રકઆત નમાઝે નફીલ અદા કરે. પેહલી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વશ-શમ્સ, સાત બાર પરહે. ઓર દુસરી રકઆતમેં બાદ સુરયે અલ-હમ્દકે, સુરયે વલ-લયલ, સાત બાર પરહે. ઓર બાદ સલામકે દુરૂદ શરીફ કસરત-સે પરહે. ઓર પાક બીછાને-પર લેટ રહે. કે જો કુછ હોગા, વોહ માઅલુમ હો-જાયેગા.

જો શખ્સ ઇરાદા કરે, કે અપને ખાબમેં કીસી ગાયેબકો દેખે, ઓર યે માઅલુમ નહો, કે વોહ શખ્સ ઝીંદા હે, યા મુરદા, તો રાતકો સોતે વક્ત વુઝુ કરે. ઓર લીબાસ પાકીઝા પહેન-કર, ઓર બા-વુઝુ કિબલેકી તરફ મોંહ કર કે સીધે પેહલુ-પર લેટકર, સુરયે વશ-શમ્સ, ઓર વલ-લયલ, ઓર

વત્તીન, ઓર સુરયે કુલહો વલ્લાહ, હર એકકો સાત સાત બાર પરહે. ઓર ઉસકે બાદ, યે કલેમાત પરહે.

અલ્લા હુમ્મા અરેની, ફી મનામી (કજા વ કજા) વજ–અલ લી ફરજન, વ મુખ્ર–જન, વ અરેની ફી મનામી, મસ તદલ્લા બીહી, અલા હા-જતે દાઅવતી.

(કજા વ કજા) કી જગા-પર, અપના મતલબ કહે. અગર એક શબમેં હાલ માઅલુમ હુવા, તો બેહતર હે. નહીં તો સાત રાત તક, યે અમલ કરે. ઓર જીતને રોજ અમલ કરે ઉતને રોજ, ઔરતસે સોહબત ન–કરે.

બાબ પંધરવાં–બલાઓંસે મહફુઝ રેહના.

જબ કોઇ શખ્સ, અયસે મુકામે ખતર–નાકમેં હો, કે જહાં જાનકા ખૌફ હો, તો બાદ નમાઝે પંજ–ગાનાકે, આયતુલ કુરસી, ઓર સુરયે ઇખલાસ, યાને સુરયે કુલહો–વલ્લ હ, ઓર કુલ આઉઝો બે–રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે–રબ્બીન નાસ, ઔર ફ-ઇન ત-વલ્લવ ફકુલ હસબી–યલ્લાહો લા-ઇલ્લાહા ઇલ્લા-હુ, અલય હે તવક કલતો, વહોવા રબ્બુલ અરશીલ અઝીમ. ઓર આયાતે હીફઝ પરહે. વોહ યું હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. ફલ્લાહો ખયરૂન હાફીઝા, વહોવા અર હમુર રાહેમીન. વહો વલ કાહેરો ફવકા ઇબા હીહી, વ હુર સેલો અલય-કુમ હફિઝા. વ ઇન્ના રબ્બી અલા કુલ્લે શય-ઇન હફીઝ. વ ઇન્ના અલય-કુમલ-હાફેઝીન, વ હીફ-ઝન મીન કુલ્લે શયતા-નીમ મારીદ, વ હીફ-ઝન જાલેકા તકદી-રૂલ અઝી-ઝુલ અઝીમ. વ હફેઝ-નાહા મીન કુલ્લે શયતા-નીર રજીમ, વ-ઇન્ના નહનો નઝ-ઝલ નઝ-જીકરા, વ ઇન્ના લહુ લ-હાફેઝુન. લહુ મોઅક-કે-બાતુન મીન બયને યદય-હે, વ-મીન ખલ-ફીહી. યોહા-ફેઝુના મીન અમ-રીલ્લાહ, અલ્લાહો હફી-ઝુન અલીમ. વ અનતા અલય હીમ બે-વકીલ. ઇન કુલ્લો નફ-સીન લમ્મા અલય-હા હાફેઝ, બલ-હુવા કુરઆ નુમ મજી-દુન. ફી લવ-હીન મહ-ફુઝ.

ઇસ હીસારકો સોતે વક્ત ૩, તીન બાર પરહ-કર સો-રહે. તો તમામ બલીયાત-સે મહફુઝ રહે. વોહ હીસાર યે હે.

લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીજા બુન બયની વ બયના કુલ્લે મુકરે હીન મા કરાહ. લા ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, હીજા બુન બયની વ બયના કુલ્લે બલા-ઇન, વ આ-ફતીન, વ ફીતના. બે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

જબ કીસીકો દુશ્મન, યા દેવ, યા પરી, યા ખબીસ, યા સાંપ, યા ચોર, વ-ગયરાકા ડર હો, તો હીસાર ઉસકો કરના ઝુરૂર

હે, ગોયા દુશ્મનોંસે કિલઅેમેં મહફુઝ રહેગા, ચાહીયે કે બાદ નમાઝે ઈશાકે, સાત બાર, આયતુલ કુરસી પરહ-કર, અપને દોનોં હાથોં-પર દમ કરકે, ૩, તીન બાર, દસ્તક દેવે. યાને તાલી બજાવે.

એક હોસાર યે હે, કે ઈસકો સોતે વક્ત, સાત મરતબે પરહે, ઓર અગર હાકીમે જાબીર કે સામને જાવે, ઓર ઉસ-પર દમ કરે, તો ઉસકે ઝુલ્મસે બચેગા. વોહ યે હે.

લા ઈલાહા ઈલ લલ્લાહા, બર જાનશ, મોહમ્મદ મદુર રસુ-લુલ્લાહ, બર ઝબા-નશ, અસાયે કલી-મુલ્લા દર જીગ-રશ. દર દહા-નશ લુજામે મેહતર, સુલય-માન, અલય-હીસ સલામ.

હઝરત અલી રદી-સે રીવાયત હે, કે જબ કોઈ સફરમેં જાનેકા ઈરાદા કરે, ઓર રાહમેં કીસી તરેહકા ખોફ હો, તો જબ અપને ઘરસે નીકલે, તો અલ-હમ્દકી સુરત, તીન મરતબે પરહે. ઓર યે દુઆ પર હે. **અલ્લા હુમ્મા સલ્લેમ-ની વ સલ્લીમ, મા મ-ઈ, વહ-હેઝની વહ-હેઝ મા મ-ઈ, વ બલગ-ની, વ બ-લ-ગા, મા મ-ઈ,** ઓર ઈસકે બાદ સુરયે ઈન્ના અન-ઝલના, તીન મરતબે પરહે. તો જીધર જાવે, ઉધર અમનમેં રહે.

જો કોઈ સાત બાર, **અલ્લાહો હફીઝુન, અલ્લાહો હફીઝુન, કદીમુન, રબ્બી, હેયુલ, કૈયુમ, લા યનામો**

પરહે. તો સફરમેં જમી બલીયાત-સે મહફુઝ રહેગા.

વાસતે દુર હોને બલાકે, નીચે લીખ્ખે હુરે અશઆર હમેશા પરહે. વોહ યે હે.

શાહે મરદાં શેરે યઝદાં કુવ્વતે પરવર દીગાર,
લા-ફતા ઇલ્લા અલી, લા સયફા ઇલ્લા ઝુલ ફીકાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સાહેબે દુલદુલ સવાર,
હર બલાયે દુર બાશદ ઈં બ-ખાન હફતાદ બાર.
શાહે મન સુલતાને આલમ, સૈયદે અહમદ કબીર,
ખાતી-રમરા જમઆ કુન, યા ગવસે આઝમ દસ્તગીર.

બાબ સોલહવાં-સાંપ, બીછુ, ઓર દીવાને કુત્તેકા, ઝેહેર દુર હોના.

જીસકો કે સાંપને કાટા હો, તો ઇસ આયતકો સાત બાર, પાની પર દમ કરકે પીલાવે. ઓર પાંચ પયસે નજરે અલ્લાહ, મોહતાજકો દેવે. ઓર અગર ઇસી આયતકો મીટ્ટી પર ફુંક-કર, સાંપ પર મારે, તો અંધા હો-જાવે, વોહ આયત યે હે.

ઇન-નહુમ યકી-દુના કય-દંવ, વ અકીદો કયદા.
ફ-મ-હ હેલીલ કા-ફે-રી-ના અ-મ-હીલ-હુમ રોવય-દા.

રિવાયત હે, કે કઇ સહાબા, એક મકાનમેં ગયે થે. ઇ-તેફાકન ઉસ મકાનકે સરદારકો સાંપ કાટ ગયા થા. ઉન લોગોંને ઉનસે ઇલાજકે લીયે કહા. તો ઉન્હોંને કહા, કે અગર તુમ્હારા ઘર વાલા અછ્છા હો-જાયે, તો હમકો કયા દોગે. ગરઝ કે, એક ગલ્લા બકરીયોંકા ઉનસે ઠેહરા. આખીર ઉન સહાબીયોં-મેંસે, એક સહાબીને જા-કર, સુરયે ફાતેહા; યાને અલ-હમ્દ-પરહ-કર, ઉસપર દમ કીયા, તો ઉસી વક્ત વોહ શખ્સ અછ્છા હો-ગયા.

સુરયે અલ-હમ્દકી ઝકાત દીયે બાદ, અમલ કારગર હોગા.

જીસ શખ્સ-કો સાંપ કાટા હો, તો ઇસ આયતે કરીમાકો પરહ-કર કીસી ચીઝ પર દમ કરે. ઓર જીસકો કાટા હો, ઉસ શખ્સકો પીલાવે. અવ્વલ ઓર આખીર, દુરુદ શરીફ પરહે. ઓર આયતકો સાત મરતબે પરહે. બા-વુઝુ પરહે. આયત યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલા અલ-કેહા યા મુસા. ફ-ઇજા હીયા હૈય-તુન તસઆ. કાલા ખુઝહા સ-ન-ઇ-દોહા સી-ર તહલ ઉલા.

રિવાયત આઇ હે, અબદુલ્લા ઇબ્ને મસઉદસે, કે હઝરત સલ.કો ઉંગલીમેં બિછ્છુને કાટા. પસ જબ નમાઝસે ફારીગ હુયે, તો ફરમાયા, કે લાઅનત કરે અલ્લાહ, બીછ્છુકો કે નબીકો છોડે, ન કીસી દુસરેકો ઉમ્મત-મેંસે, ફીર એક બર-

તનમેં નમકકો પાનીમેં આં-હઝરતને ઘોલ-કર, ઉંગલી અપની ઉસમેં રખ દી, ફીર આપને કુલ-હો વલ્લાહુકી સુરત, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીલ ફલક, ઓર કુલ આઉઝો બે-રબ્બીન-નાસ, કી સુરતેં પરહના શુરૂ કીયા. યહાં તક પરહે, કે દરદ જાતા રહા.

બાઝો હદીસમેં આયા હે, કે કીસી સહાબીને અર્ઝ કીયા, કે યા રસુલુલ્લાહ સલ, મુજકો બીછ્છુકા મંતર આતા હે. હઝરત સલ, ને સુનકર ફરમાયા, કે ઈસકો કીયા કરો, ઓર નફા લોગોંકો પહોંચાયા કરો. ઈસ અફસુનકો ૭, સાત મરતબે પરહ-કર, જીસકો કે બીછ્છુ કાટા હો. ઉસકો ઉસ જગા પર દમ કરે. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીલ્લાહે, સબ-હતુન, કરી-નતુન, મુલ-હતુન, બે-હુર મતીન, સલા-મુન અલા નુહીન, ફીલ આ-લ-મીન.

જબ કીસીકો બીછ્છુ, યા સાંપ કાટે, તો ઈસ અફસુનકો પરહે. ઓર લુઆબે દહન, યાને થુક ઊસ જગા લગાવે, ફીર અગર દર્દમેં કુછ આસાની માઅલુમ હો, તો ઝેહેર ઉતર જાવેગા. ઓર અગર ઝેહેર ન ઉતરે, તો નશતર લગાકે ઉસ જગાસે ખુન નીકાલ ડાલે. વોહ અફસુન યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. વ-સલ લલ્લાહો અલા સૈયદેના મોહંમદે-ની નની ઈલ ઉમ્મીય, વ અલ્લા આલીહી, વ સહ-બીહી વ-સલ્લમ, સુબહા-નલ લજી અન્-જમ, કુદ્દસો જબબારીન, મુ-ત-કબ્બેરીન, બે-કુદ્-તહી.

ના-ફ્-આ શર રહુ, ફી બરી-યતેહી, વ યજરી કાદી કઝીરી એહ-તદી બસીરી, વ-ન બદદા ય-દ-ઇ બસરી, ઇર જઓ એચો-હસ સમ્મો, કસ સ-મુલ્લાહો અલા રાઝીલ ખમસે, વલ હૈયે, વલ અકૂબે, વલા હવલા વલા કુવ્વતા ઇલ્લા બીલ્લા હીલ અઝીમ.

કીસીકો સાંપ, યા બાવલા (દીવાના) કુત્તા, કોઇ દાંતસે કાટને-વાલા જાનવર, ઝેહરીલા યા બે-ઝેહરકા કાટ ખાવે, ઉસકી ખબર લાને-વાલે શખ્સકો થપ્પડ (મોંહપર તમાચા) મારનેસે ઉસ મરીઝકો આરામ હો-જાવે. મરીઝ જો બઉાત ફાસીલે પર અપને ઘર હો, વોહ મંતર યે હે.

હુરહા દેહ ખુદા દેહ હુરહા દેહ રસુલ દેહ,

હુરહા દેહ ખુદા દેહ ખદદા શેખ મોહંમદ અરબી દેહ.

અમલમેં લાનેકી તરકીબ-ઇસ અમલકો ચાલીસ રોજકે અરસેમેં સવા લાખ મરતબે પરહે. અગર કમ દીનોમેં પુરા હો-જાવે, તો હરકત નહીં મગર ઝીયાદા એક રોજ ભી નહોના ચાહીયે. હર રોજ સુબોહકે વકત બા-વુઝુ પરહે. અવ્વલ ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ફીર **બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ.** કેહકર, ઉપર લીખ્ખા હુવા મંતર તીન હજાર એકસો પચીસ મરતબે હરરોજ પરહે, ફીર ગ્યારા મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહે. ઔર અપને સીધે હાથ પર, એક ફુંક મારકર ઉઠ બયઠે. અગર ઇસ બાસ રોજ અમલ કરનેકે

બાહ્દી કોઈ મરીઝ મીલજાવે, તો ઉસપરભી ઝાડા દેવે, ખુદાકે ફેઝલસે ઉસકો આરામ હોગા. ચાલીસ રોજ તક તરકે હયવાનાત કરે. જીમા યાને ઔરતસે સોહબત, ઓર નશે-સેભી પરહેજ કરે. જીસમકો પાક ઓર સાફ ઓર ખ્યાલાતકો નેક રખ્ખે, તો ઉસકો અયસી કુવ્વત હાસીલ હો-જાવેગી, કે જીસ મરીઝકો થપ્પડ મારેગા, ઉસકા મરઝ ફોરન જાતા રહેગા. અગર એક સાલ તક તરકે હયવાનાતકા પરહેજ કરે, તો ઇસ કદર તાકત હો-જાયેગી, કે ખબર લાને-વાલે શખ્સકો થપ્પડ મારનેસે હી, ઉસ મરીઝકો બહોત ફાસીલે પર આરામ હો-જાવેગા. મગર અયસે આમીલ-પર યે ફર્ઝ લાઝીમ રહેગા, કે જબ કોઇ ઉસકો બુલાને આવે, તો ફોરન ઉસકે સાથ-હી જાકર મરીઝકા ઇલાજ કરે. યા ઉસકે પાસ મરીઝ, યા ઉસકી ખબર આવે, તો સો કામ છોડકર અપને આરામકા ખ્યાલ ન કરે. બાહ કોઇભી વક્ત હો, ઉઠકર ઉસકા ઇલાજ કરે.

ઝાડનેકી તરકીબ-મરીઝ, યા ખબર લાને-વાલેકો દખ્ખનકી તરફ પીઠ કરવાકે બીઠાવે, ઓર ઉસકે સામને આપ બયઠે. અપના મોંહ દખ્ખનકી તરફ રખ્ખે ૭, સાત દફા ઇસ મંતરકો પરહ કર, અપને હાથ-પર ફુંક મારકર, જોરસે તમાચા ઉસકે મોંહ-પર મારે. આહીસ્તાન ન-મારે, જીતના જોરસે મારેગા, ઉતના-હી ઝીયાદા અસર હોગા. કોઇ ઇઝઝત-દાર અગર કમ જોર મરીઝ આવે, તો પેહલે ઉસકો સમઝાવે, કે વોહ

જોરસે થપ્પડ લગવાનેકો તૈયાર હો, તો ઇલાજ કીયા જાવે.

એહતીયાત-ઇસ અમલકો નવ-ચંદી જુમેરાતકે રોજસે શુરૂ કરે. ખાહ મહીના કોઇભી હો, યા ચાંદરાત બાદ પેહેલી જુમેરાત આવે, ઉસસે શુરૂ કરે. અમલ કરનેકે દીનોંમેં કોઇ ગીરહન પડે, તો અપને હાથ પર સાયા ગીરહનકા ન પડને દે. ખાહ મકાનમેં બયેઠ-કર પરહે. યા જંગલમેં. નંગે બદન યા કપડે પેહને હુયે, કોઇ હરકત નહીં હે. ઝાડનેકે બાદ મરીઝસે કેહ-દેવે, કે ફીર ઓર કોઇ ઇલાજ ન-કરે, બલકે કીસી કીસમકા પરહેઝભી ન-કરે, અગર કરતા હો, તો ઝાડનેસે પેશતર કુછ કરલે. તરકે હયવાનાત-સે મતલબ, કીસી જાનવરકા મારના, ગોશ્ત, અંડા, મછલી ખાના, દુધ, દહી, ઘી, શેહદ, કસ્તુરી ખાનાભી ઇસમેં શામીલ હે.

જીસકો કુત્તા કાટા હો. તો કેલેકે અરક પર ૪૧ એક-તાલીસ મરતબે સુરયે કુલ-હો વલ્લાહ, દમ કરકે પાંચ તોલે પીલાવે, તો ફાયેદા હોગા.

બાબ સતરહવાં-તાઉન, ઓર વબાકા દુર હોના.

હદીસોંમેં આયા હે, કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ, ને કે, તાઉન યાને વબા, એક અઝાબ હે. કે ભેજા હે,

ઉપર ગીરોહે બની ઇસરાઇલકે ઉપર, ઔર ઉપર ઉનકે, જો તુમસે પેહલે થે. જબ તુમ સુનો ઉસ બીમારીકો ઔર કીસી ઝમીન પર, તો વહાં ન-જાઓ. ઓર જો ઉસ ઝમીન પર, જહાં તુમ રેહને હો. વહાં વાકેઅ હો, તો વહાંસે ભાગો નહીં. ઓર લીખખા હે, કે જો શખ્સ વબાસે મરજાતા હે, વોહ દરજા શહાદતકા પાતા હે. પસ એયામે વબામેં, સુબહા નલ્લા, ઓર દુરૂદ શરીફ, કસરતસે પરહા કરે.

ઉલમા ફરમાતે હેં, કે જો કોઇ ઇન કલેમાતકો સુબહો શામ, સાત સાત બાર પરહા કરે, તો મરઝે તાઉનસે મહફુઝ રહે, વોહ યે હે.

લા-ઇલાહા ઇલ લલ્લાહ, અમા-નુન મીનત તાઅન, મોહંમદર રસુ-લુલ્લાહ, શીત તાઉન. સૈયદી અબદુલ વહહાબ શેઅરાની, સૈયદી શમસુદ-દીન અલ-ખફી, સૈયદી સીરાજુદ્દીન બલખી, હૈયો, સ-મ-દા, યા બાકી. વ-લ-હુલ ક-ત-ફો વાફી,

સુબહા-નલ મ-લ-કીલ ખલ્લાક.

વાસ્તે દફા હોને વબાકે, હર રોજ બાદ ફજરકી નમાઝકે સાત બાર યે દુઆ પરહે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. અલ્લા હુમ્મા યા વલી-યલ વલાયે, યા સામે-અદ દુઆયે, વ યા કાશે-ફલ દરરાયે, વલ વબાયે, અસ-રેફ અ ન-ની લ કદુરા, વલ મ-ર દા, વલ વબાયા, વત તાઉન, વલ ફુ-જાખા, બે-હક્કે મોહંમદે

નીલ મુર-તદા, વ ફાલે-મતીઝ ઓહરા. વલ હ-સ-નીન અમુજ-તબા વ હુસય-ને શહીદે દશ્તે કરબલા, યા રબ્બા, યા રબ્બા, યા રબ્બા.

વાસ્તે વબાકે સુબહો ઓર શામ, સાત બાર પરહ-કર, ઘરમેં ચ રોં તરફ પુંક દીયા કરે. તો વહાં હરગીઝ વબા નહીં આયેગી. વોહ અમલ યે હે.

અબદુલ્લાકા પુત, આમીના-કા જાયા, ભાગરે વબા, મોહંમદ મેરે ઘર આયા.

વાસ્તે દુર હોને વબાકે, ઈસ શેઅરકો હર રોજ કસરતસે પરહે. ઓર દરવાઝેકી ચોખટ પર લગાવે, તો વબાસે મહફુઝ રહે. વોહ યે શેઅર હે.

લી ખમ-સતુન ઉતફી બેહા હર રલ વબા ઈલ હાતેમા.
અલ-મુસ-તફા વલ મુર તદા વબના-હુમા વલ ફાતેમા.

બાબ અઠારવાં-બીમારીઓંસે શીફા પાના.

મરીઝકા (બીમારકા) હાલ દર્યાફત કરનેમેં-જબ ચાહે, કે કીસી મરીઝકો કયા મરઝ હે, યા આસેબ હે. તો સાત તાર નીલે સુતકે લેકર, પાકે અંગુઠેસે પેશાનીકે બાલ તક નાપ કર, એક બાર દુરૂદ શરીફ, ઓર ૭, સાત બાર સુરયે

અલ-હુમ્દ, ઓર એક બાર આ-ય-તુલ કુરસી પરહે. ઓર બાદ સાત મરતબે ઈસ દુઆકો પરહે. વોહ દુઆ યે હે.

બિસ-મીલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ-કયુસીન, મક-શીન, જઝ-આશીન, મીઆ-શીન, શાફી-શીન, આશીન, અબુશીન, બે-રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

ફીર સુત મજકુરકો મોવાફીક અવ્વલકે નાપે. ઓર દેખે, કે કમ હુવા હે યા ઝીયાદા. અગર એક ઉંગલ કમ હોવે, તો દેવકી અસર હે, ઓર અગર દો ઉંગલ કમ હોવે, તો આસેબ હે. અગર તીન ઉંગલ કમ હોવે, તો જાદુ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ કમ હો, તો ઉમ્મુસ સુબયાન હે. અગર દો ઉંગલ ઝીયાદા હો-જાવે, તો નઝર શુફતારકી હે, અગર તીન ઉંગલ ઝીયાદા હો-જાવે, તો બાદ હે. ઓર અગર ચાર ઉંગલ ઝીયાદા હો-જાવે, તો તપ હે. ઓર અગર કમ ઝીયાદા ન-હો, તો મરઝે બદની હે.

જબ કીસી શખ્સકે આધે સરમેં દર્દ હો, તો અંગુઠે ઓર બીચકી ઉંગલીસે દોનોં તરફકી કન-પટી પકડે. ઓર સુરયે અલ-હુમ્દ પરહના શુરૂ કરે. ઓર થોડા થોડા ઉંગલીયોંકો ખીસકાતા જાવે. યહાંતક કે વલદ-દાલ્લીન, પર દોનોં ઉંગલીયાં આકર પેશાની-પર મીલ-જાવેં. અગર એક બારમેં દરદ કમ હો-જાવે, તો ઠીક હે, ઓર નહીં, તો તીન બાર વક કરે, અગર ઉસસે-ભી ન-જાવે, તો તીન રોજ

ઇસી તરેહ કરે. ખુદા ચાહે, તો દરદ જાતા રહેગા.

જબ આધે સરમેં દરદ હો, તો સાત બાર, સુરયે ઇન્ના આતય-ના, પરહ-કર, પેશાની-પર દમ કરે.

જીસ શખ્સકી આંખોંકી રોશની કમ હો-ગઇ હો, યા આંખેં દુખતી હોં, તો ઇસ આયતે કરીમાકો તીન બાર બાદ નમાઝે પંજ-ગાનાકે પરહ-કર, આંખોં-પર દમ કરે, ઇનશા-અલ્લાહો તઆલા, આંખેં દુખનેસે મહફુઝ રહેગીં. ઓર રોશની ઝીયાદા હોગી. વોહ આયત યે હે.

ફ-કશફ્-ના અનકા ગીતા-અકા, ફ બસરો-કલ યવમા હદીદ.

જીસ ઓરતકા હમલ ગીર જાતા હો. તો ઉસ ઓરતકે કદકે બરાબર તાગા (દોરા) કુસંબી રંગકા લેવે. ઓર ઉસકે નવ તાર લેવે. ઓર સુરયે કુલ-યા ઐયો-હલ કાફે-રૂન, ઓર ઇસ આયતકો પરહ-કર, એક ગીરેહ લગાવે, ઓર ઉસ ગીરેહ પર દમ કરે. ઇસ તરેહ ઉન તારોંમેં નવ ગીરેહ લગાવે. ઓર હર ગીરેહ પર, પરહ-કર દમ કરે. ઓર દોરેકો ઉસ ઓરતકી કમરમેં બાંધે, તો હમલ બર કરાર રહેગા. વોહ આયત યે હે.

વસ-બેર વમા સબરો-કા ઇલ્લા બીલ્લાહે, વલા તહ-જના અલય-હીમ, વલા-તકો ફી દય-કીન મીમ્મા યમ-કોરૂન, ઇન-લ્લાહા મઅલ-લજી નત-તકવ, વલ લજી નહુમ, મોહસે-નુન.

જીસ ઔરતકો બચ્ચા તવલ્લુદ હોનેમેં બહોત તકલીફ હોતી હો, તો સાત મરતબે ઇસ દુઆકો, શીરીની પર, યા પાની પર, દમ કરકે, ઉસકો ખીલાવે, અગર પાની હો, તો પીલાવે, વોહ યે હે.

વ અલ-કત મા-ફીહા, વ-ત-ખલ્લત, વાજે-નત લે-રબ્બેહા વ હુક-કત. અહ-યન અશરા-હિયન.

વાસતે દફા હોને બવાસીર (મસેકી બીમારી) કે, સનીચર કે દીન શુરૂ માહમેં, યે અમલ કરે. એક દાના લાખકા છેદ-વાલા લેકર, યે આયત. ૨૧ મરતબે પરહે. અવ-વલ ઓર આખીર, દુરૂદ શરીફ પરહે, ઓર ઉસ દાને-પર દમ કરે. ઓર ઉસ દાનેકો દોરેમેં પીરો કર કમરમેં બાંધે, તો ઇનશા-અલ્લાહ, બીમારી દુર હોગી, વોહ આયત યે હે.

બિસ-મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ-સુમ્મુન બુક-મુન ઉમ-યુન, ફેહુમ લા યરજે-ઉન.

જબ ઔરત બાંઝ હો, તો ગ્યારા અદદ (ગીનતી) સુપારી લેકર, ઓર હરએક સુપારી પર, ૨૧ ગ્યારા મરતબે ઇસ દુઆકો પરહે. ઓર એક એક સુપારી, ઔરતકો હર રોજ ખીલાવે. ઔરત હયેઝસે ફારીગ હુયે બાદ, યે અમલ કરે, દુઆ યે હે.

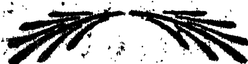
અલ્લા હુમ્મા અન-તશ શહીદો, વ અનલ મશા-હુદો, ફમન યદ-ઉન મશા-હુદા. ઇલ-લશ શહીદો, યા રબ્બા.

બાબ ઓગ્નીસવાં—હાઝીરાત.

હાઝીરાતકા અમલ, અકસર લોગ, આસેબ વ—ગયરા, દફા કરનેકે લીયે કરતે હેં; યે રાતકે વક્ત હોતા હે. ઓર મરીઝકો, યા કીસી બચ્ચેકો બીઠાકર નકશ દીખાતે હેં, તો રૂહોંકા આના ઓર આસેબકો (બલાકો) કયેદ કરકે જલાના વ—ગયરા, બાતેં સાફ નઝર આયા કરતી હેં. ઓર અકસર મરીઝ—કોભી અગર ખલલ આસેબકા હો, તો ઉસી રોજસે આરામભી હો—જાતા હે. ઓર ઇસમેં શક નહીં, કે બહોતસે ચાલાક લોગ, આજ—કલ અયસેભી હોતે હેં, કે જો હર અસલ કુછ નહીં જાનતે, ઓર ધોકા દેનેકે લીયે કાગજ પર પ્યાઝકે અર્કસે પેહલે કુછ તસવીરેં બનાકર, ઉસ જગા પર સીયાહી લગા દેતે હેં. ફીર જબ ઉસકો ચીરાગકે સામને કરતે હેં, તો વોહી તસવીરેં કે જો બનાઇ—થીં, વોહ ગરમીસે ઝાહીર હો—જાતી હેં. ઓર બચ્ચે, યા ગંવાર લોગ ઇસ તરેહ બહેક જાતે હેં. ખુસુસન જબ ઉનસે બાર બાર જોર દેકર, પુછા જાતા હે, કે દેખો તુમકો એક આદમી નઝર આતા હે ? તો વોહ ઉસ બદદીસી સુરત દેખકર, કેહને લગતે હેં, કે હાં, નઝર આયા. ચાલાકી તો હરએક કામમેં હુવા કરતી હે. મગર યે અમલ વાક—ઇ સચ્ચા હે. ઓર ઇસકે આમીલભી સચ્ચે મીલ સકતે હેં.

સીયાહ દાગ પર ટીકી ટીકી બાંધકર દેખનેસે આંખે ગફલત તારી હો-જાતા હે. ઓર રૂહાની દુન્યાકી સયેર હોને લગતી હે. બસ અસલ બાત તો ઇતની-હી હે. બાકી સબ ઉસકે લવાઝીમે હેં. ચુનાંચે હાઝીરાતકા ઇંગરેજી તરીકા યે હે, કે કાંસેકી થાલીમેં કાજલ ઓર કડવા તેલ (સરસોંકા) મીલાકર, એક સીયાહ દાગ થાલીમેં રૂપીયે-કે બરાબર બનાદો. ઉસમેં જરા સંગે મકનાતીસ-ભી મીલાદો, તો અછછા. ફીર ઉસ દાગકે ઉપર પાની ભરકર, કીસી બચ્ચેસે કહો, કે દાગકી તરફ ગઔરસે દેખતા રહે. ઓર તુમ ઉસકી કન-પટી ઓર દીમાગ પર, ચંદ મરતબે હાથ ફીરાદો, ઓર ઉસસે કેહતે રહો, કે દેખો, અબ તુમકો એક મયદાન નઝર આતા હોગા. ફીર ઉસમેં એક જીન, ખડા હુવા માઅલુમ હોગા. ગરઝ કે, જો જો બાતેં તુમ કેહતે જાઓગે, ઉસકો વોહી ઉસમેં નઝર આતા જાવેગા. ઓર જો સવાલ કરોગે, ઉસકા જવાબ ઇશારોંસે નઝર આયેગા. યે અમલ કરતે પેહલે વક્ત ચાર છે ચીરાગ રોશન કરે, તાકે રોશનીસે જલદી હાલ-તે ખાબ પયદા હો. ઓર ખુશબુભી જલાવે. ઓર ઉસકી ધુની દેવે, ઓર ઇતરભી લગાવે, કે જલદ અસર હોવે.

બાબ બીસવાં-હમ-ઝાદકા તાબે હોના.

અગર કોઇ ચાહે, કે હમ-ઝાદકો તાબે કરે. તો અવ્વલ પાક ઓર સાફ હોકર, સુબાહ-કો, નવ ઓર દસ બજે-કે દરમ્યાન ધુપ-મેં ખડા હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે પરહે. મગર યે ખ્યાલ રહે, કે એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા હો, ઉસકો આધા ઓઢે, ઓર આધા પેહને, યે કપડા સીર્ફ અમલ પરહતે વક્ત કામમેં લેવે, જબ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત કપડા ઉતાર કર રખ દેવે. ઓર ફીર રોજ-મર્રાકે કપડે પેહને. અમલ નવ-ચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે, ઓર એકહી જાતકા અનાજ, ઓર એકહી તરકારી, યા દાલકા ઈસ્તે-માલ રખ્ખે, કે જબ તક હમ-ઝાદ કબજેમેં આવે. ઓર જબ પરહનેકો ખડા હો, તો દોનોં હાથ બાંધે, જયસે-કે અદબસે ખડે હોતે હેં. ઉસ તરેહ ખડા હોવે, ઓર નીગાહ અપને માથે-કે ઉપર, યાને ઉસ મુકામ પર, જહાં-કે સરકા સાયા હો રખ્ખે. જબ સો મરતબા પરહ લેવે, ઉસ વક્ત સર ઉઠાકર આસમાન-કે તરફ દેખે, કરીબ દો મીનીટ તક. ફીર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કર લેવે, ઓર અમલ પરહના શુરૂ કર દેવે. જબ સો બાર પરહે, તો ફીર આસમાનકી તરફ નીગાહ કરીબ દો મીનીટકે કરકે

દેખે. ફીર બ-દસ્તુર પેહલેકી જગા પર નીગાહ કરે, ઓર ફીર જબ સો મરતબે પરહે, ઉસ વક્ત ફીર અપની નીગાહ આસમાનકી તરફ કરે, કરીબ દો મીનીટકે, ફીર ૧૪૧ બાર પરહે. ઓર પેહલેકી જગા પર નીગાહ રખ્ખે. જબ પરહ ચુકે, ઉસ વક્ત આસમાનકી તરફ નીગાહ કરે, કરીબ પાંચ મીનીટકે. ઇસ તરેહ કુલ ૪૪૧ મરતબે હરરોજ પરહે. ઇસી તરેહ ૪૧ એકતાલીસ દીન તક કરે. લેકીન જીસ વક્તસે ઓર જીસ રોજસે અમલ પરહના શુરૂ કરે, ઉસી રોજસે એક પાન સાલમ લગા હુવા, કે જીસમેં ઇલાયચી-ભી ડાલી હો, વોહ પાન અપને સીધે હાથકી તરફ રખ લીયા કરે. જબ અપને અમલકો પરહ-કર, ફારીગ હો-જાયા કરે, તો રોજ-મરરા ઉસ પાનકો દરીયા, યા તાલાબ, યા કુંચેમેં ડાલ દીયા કરે. જબ એકકીસવાં દીન હોગા, ઉસ વક્ત સીર્ફ સરકા સાયા, જો ઝમીન પર નઝર આતા થા, વોહ સાયા આસમાન પર નઝર આવેગા, ઓર ઇધર ઉધરસે અગર કોઈ આવાઝ દેગા, બલકે આવાઝ ઇસ કીસમકા હોગા, કે જયસે અપને ઘરકા આદમી યા કોઇ દોસ્ત અહબાબ પુકારતા હે. નતો નીગાહ હટાવે, ઓર ન-બોલે, ઇસી તરેહસે રોજ-મરરા, સાયા ઝમીન-મેંસે કમ હોતા જાવેગા, ઓર આસમાન-પર બડહતા જાવેગા. યહાં-તકકે એકતાલીસ-વેં દીન, કુલ સાયા જો કે અપના ઝમીન પર નઝર પડતા થા, વોહ-ભી સાયા આસમાન પર

બિલકુલ દીખને લગેગા. ઓર ઉસી રોજ કોઈ શખ્સ. કે જો તુમકો દીખેગા. વોહ પાન જોકે તુમ્હારે પાસ લગા હુવા મોજુદ હે, વોહ માંગેગા. આપ પાનકો હાથમેં લેકર ઉસસે કહો, કે તુભી કુછ નિશાની મુજકો દે, અગર ઉસને કુછ નિશાની દી, તો એક છલ્લા કીસી ચીજકા, ખાહ વોહ ચાંદીકા હો, યા લોહેકા હો, યા છાલીયાકા હોવેગા. લેકીન પેહલે તુમ છલ્લા લેલો, ઉસ વક્ત પાન દો. લેકીન પેહલે પાન મત દો. અગર છલ્લા ન-દેવે. ઓર યે કહે, કે મેરે પાસ છલ્લા નહીં હે, તો યે કહો, કે તીન દફા ઈકરાર કર, કે તુ મેરે કબજેમેં રહેગા. ઓર જો કામ તુજસે કરાઉંગા. તો કરદીયા કરેગા ? અગર વોહ તીન મરતબે અહદ કર લેવે, ઉસ વક્ત પાન દેદો. ગોયા વોહ તુમ્હારે કબજેમેં હો-ગયા. ઓર તુમ ઉસકે આમીલ હો-ગયે. જબ ઉસકો બુલાના મંઝુર હો, ઉસ વકત ચુટકી બજાદી, ઓર દીલમેં કેહ લીયા, કે હાઝીર હો. ફૌરન તુમ્હારે કાનમેં આવાઝ આયેગા, કે હાઝીર હું. ફીર જો કામ લેના ચાહે લે-લો. મગર દો તીન ઘંટેસે ઝીયાદા મત દીક કરો. ઓર હર એક વક્ત, પાક ઓર સાફ રહો. અગર જીમાઅ-કી નોબત પહોંચે, તો પાની તૈયાર રખ્ખો. અગર ફૌરન નહા-કર પાક હો-જાઓ. લેકીન જબ તક અમલ પરહો, વહાં તક નોબત જીમાઅકી નહો. અગર બ-હાલતે ખાબ નહાનેકી (ગુસલેકી) હાજત હો-જાવે, તો ઉસ વક્ત ફૌરન

બીસતરસે ઉઠ-કર, નહા લેના (ગુસલ કરના) ચાહીયે. મગર જો ચીઝ તલબ કરો, તો લા-દેગા, લેકીન બેજા ચીઝ હરગીઝ મત મંગવાઓ. યા કીસીકે દીલકા હાલ પુછો, તો વોહભી તુમકો બતલા દેગા. યે અમલ ૪૧ એકતાલીસ દીનકા હે. ઓર હર રોજ ૪૪૧. મરતબે અમલ પરહા જાતા હે. ઇસ અમલમેં બેહતર યે હે. કે અપને હાથસે ખાના વ-ગયરા પકાવે. યા કીસી પર-હેઝ-ગાર, પાક સાફ ઔરતસે, યા પરહેઝ-ગાર મરદકે હાથસે ખાના પકવા-કર ખાવે. ઓર અમલ પરહતે વક્ત કીસીસે હરગીઝ બાત ચીત ન-કરે. ધ્યાન અપના કીસી જગા ન-કરે. અમલ યે હે.

હરની પાર બઝાયે એમઆ અય-નમા.

અમલ અગર રાતકો કરના ચાહે, તો (બત્તી) ચીરાગકે રૂબરૂ બયઠે. અગર ચીરાગકે રૂબરૂ સાયા ન-પડે, તો ચાહીયે, કે ચીરાગકી તરફ પીઠ કરકે બયઠે.

હમ-ઝાદ તાબે હોનેસે, વોહ હરએક કીસમકે તાઝે ફલ, બીલા ફસલ, યા જો ચીઝ તુમ મંગવાઓ, વોહ એક લમ-હેમેં લા-દેતા હે. ઓર કાનમેં હરએક બાત, ઓર સવાલકા જવાબ દેતા હે. બલકે ખુદ ઇસ કદર ખબરેં જલ્દ પહોંચાતા હે, કે આમીલકો સોનેભી નહીં દેતા. જીસ કામકા તુમ હુકમ કરો, વોહ એક આનમેં કરકે ફીર કેહતા હે, કે ઓર હુકમ દો, કે કયા કરૂં? અગર હમ-ઝાદ અયસે સવાલોંસે દીક કરે, તો સહેલ ઓર ઉમદા ઇલાજ ઇસકા યે હે, કે યે હુકમ દીયા જાયે, કે હમારે લીયે એક અચ્છા મકાન આલીશાન બનાઓ, ફીર દમમેં

બગીચા લગાઓ, ફીર હમારી ફુલાન ફુલાન કિતાબકી કાપીયાં છાપતે રહો, યા હમારે ગાઉંમેં પાનીકે લીયે કુંવે બનાઓ. ઓર નેહર ખોદ-કર તૈયાર કરો. ઓર ખેતોંકો ખોદ-કર બરાબર કરો. વ-ગયરા. કામ ઉસકો સોંપે, કે જીસસે ઉસકો બિલકુલ ફુરસદ ન-હોને પાવે.

હમ-ઝાદકા અમલ કરના આસાન નહીં હે. ઓર કોઇ ઇસકો બચ્ચેકા ખેલ ન-સમઝે. અગર ઇસમેં કુછ ગફલત હુઇ, તો દીવાને હો-જાનેકા ઓર તબાહ હોનેકા ખૌફ હે. ઇસ કામમેં કોઇ કામીલ ઉસ્તાદ મીલે, તો ઉસકી મદદ, ઓર સલાહસે અમલ કરે. કે જીસસે કામયાબી હો.

બાબ એકંવીસવાં-મોવકિકલકા તાબેહોના.

જબ કોઇ અમલ કરના ચાહે, તો પેહલે રોઝા ઓર નમાઝકા પાબંદ રહે. જબ ચાંદ દેખે, ઓર નવચંદી જુમેરાત હો, ઉસ દીનસે શુરૂ કરે. મગર શુરૂ કરનેસે પેહલે અપને ખાને પીને ઓર સોને ઓર ઉઠને બેઠનેકા, ઓર પરેહ-નેકા ઝુરૂર ઇંતેઝામ કરે, ઓર યેહભી ઝુરૂર ખ્યાલ કરે, કે ચાલીસ દીનમેં ઇસ કદર ગલ્લા ખા-સકતા હું, ઉસી કદર ગીહું લેકર, ઓર દરીયા (નદી) યા કુંએકે પાનીસે ધોકર

સુખા દેવે. અગર મુમકીન હો, તો અપને હાથોંસે પીસે. યા અયસી ઓરતસે પીસવાવે, કે જો પાક સાફ હો. ઓર દીન ભર રોઝા રખકર, શામકો (મગરેબકો) અપને હાથોંસે પાની ભરકર કુંએસે લાવે. ઓર ખાનાભી અપને હાથોંસે પકાવે. ઓર અપને ખાને પીનેસે ફારીગ હોકર, વઝીફા પરહને બયઠે. જા—નમાઝ પર દો—ઝાનું હોકર, કિબલેકી તરફ મોંહ કરકે બયઠે. ઓર એકહી કપડા બગેર સીયા હુવા લેવે, વોહી કપડા બાંધે, ઓર ઉસીકો ઓઢે. યાને આધા બાંધે, ઓર આધા ઓઢે. ઓર લોબાન, ઓર ઇલાયચીકે છીલકે, કોયલોંકી આગ પર જલાતા જાવે. ઓર ખુબ ઉમદા ખુશબુ ઇતર વ-ગયરાકી પરહનેકા મકાનમેં રખ્ખેં,—ઓર વોહ મકાન તનહાઇકા હો. કીવાડ બંદ કરલેના ચાહીયે, ઓર વઝીફા પરહેને—સે પેહલે અપના હિસાર કરલેના ચાહીયે, અગર ચાલીસ દીનકા વઝીફા હોવે, તો પંધરવેં, યા સોલ્હવેં દીનસે, તરેહ તરેહકે ખૌફ ઓર ખતર—નાક બાતેં માઅલુમ હોને લગેંગી, કભી દરીયા માઅલુમ હોગા, કભી રોને ચીલ્લાનેકી યા હંસનેકી આવાઝ માઅલુમ હોગી. કભી સાંપહી સાંપહી માઅલુમ હોને લગેંગે. બલકે યે માઅલુમ હોગા, કે કોઇ શખ્સ મુજકો કત્લહી કર ડાલતા હે. લેકીન હરગીઝ ન—ડરો. કયું કે યે તમામ બાતેં તુમ્હારે હિસારકે બાહીર માઅલુમ હોતી હેં. હિસારકે અંદર હરગીઝ કોઇ બાત ખૌફકી નહીં માઅલુમ હો

સકતી. ઓર હિસારકે અંદર તુમ્હારે પાસ, કોઇ શય કીસી કીસમકી ડરાવની વ-ગયરા નહીં આ-સકતી. ઓર બહોત તસલ્લી, ઓર ઇતમીનાનસે વઝીફા પરહે,-લેકીન ખુશબુ યાને લોબાન, જલ્દ જલ્દ આગ પર ડાલતે રહો, ૩૯, દીનકે બાદ ચાલીસવેં દીન, નીહાયતહી ખોફ (ડર) ઓર ખતર-નાક બાતેં માઅલુમ હોંગી. લેકીન સાબીત કદમ રહો. ઓર જબ ચાલીસ દીન પુરે હો-જાઇંગે, ઓર વઝીફા-ભી ખતમ હો જાયેગા, ઉસી વક્ત મો-વક્કિલ આકર હાઝીર હોંગે, ઓર કહેંગે, હમ તાબેદાર હેં. જો કહો સો કરેં, તો ઉસ વક્ત આ-મીલ ઉનસે યે કેહ-દેવે, કે હમારે પાસ હાઝીર રહા કરો. જબ કામ હોગા, તો આપકો કહા જાયેગા-વોહ વઝીફા યે હે.

સુરયે મુઝ-ઝમ્મીલ, શરીફકી તમામ સુરતકો ૪૦, ચાલીસ દીનમેં એક લાખ, ઓર પચીસ હજાર મરતબે ખતમ કરદો. અગર અંધેરેમેં પરહો, તો બહોત બેહતર હે. મસજીદમેં યા છત પર બયેઠ કર ન-પરહે. બલકે તનહા જગામેં શબકે વક્ત અમલ પરહે.

હિસાર યે હે—સુરયે અલ-હમ્દ, તીન મરતબે. ઓર સુરયે કુલહો લહ્લાહ, તીન મરતબે. ઓર અંવલ, ઓર આખીર તીન તીન બાર દરૂદ શરીફ પરહ-કર, અપને દોનો હાથકી ઉંગલીયોંસે અપને ચારોં તરફ ગોલ દાયેરા ખેંચ-લો.

યે અમલ મુશ્કીલ હે. કીસી કામીલ ઉસ્તાદકી મદદ

લેકર કરે. કહ્યું-કે અગર ડર ગયા, તો દીવાના હો-જાયેગા.
પરહેઝ-ગોસ્ત ઓર મછછીકા, અંડા, પ્યાજ, લસ્સન, ઘી, દુધ, વ-ગયરાકા, કરે, ઓર તરકે હયવાનાત-ભી કરે, ઝીના, જુટ, ગીબતસે પરહેઝ કરે.

બાબ બાઈસવાં-તાવીજોંકે બ્યાનમેં.

વાઝેહ હો, કે હરએક તાવીજ, યા નકશ, ચાર તરેહકા હોતા હે. યાને આતશી, આબી, ખાકી, ઓર બાદી, હે. ઉન ચારોંકી તાસીરાત જુદી જુદી હે. ઓર તરીકે ઇસ્તેઅ-માલ ભી, અલગ અલગ હુવા કરતા હે. તાવીજ સદહા મતલબકે હોતે હેં, ઓર હરએક તાવીજ ભરનેકી તરતીબ-ભી અલગ અલગ હોતી હે. ઓર અકસર નકશ, ઓર તાવીજોંમેં આયતેં, ઓર ઉસકે અદદ, ઓર અકસરમેં તીલસમ, ઓર મોવકુ-કિલોંકે નામ વ-ગયરા, આતે હેં. ઓર અકસર ફ્તીલોંમેં શકલેં આતી હેં, તો વયસે તાવીજાત, ઓર ફ્તીલે, ગુજરાતીમેં લીખના મુશ્કીલ હે. ઓર છાપનાભી સીવાયે ઉરદુ ઓર અરબીકે ગુજરાતીમેં નહીં હો-સકતા હે. ઇસલીયે યહાં ફકત પંધરાકા નકશ લીખનેકી ઓર ઉસકી ઝકાત, વ-ગયરાકે હવાએલ લીખ્ખે જાતે હેં. દુસરી કીસમકે તાવીજ અપની

હરકતોકે લીયે નહીં લીખ્ખે ગયે હે. અદદ યાને ગીનતી ઉરદુમેં લીખના ચાહીયે. લેકીન ગુજરાતી છાપખાનેમેં ઉરદુ કે ટાઈપ ન-હોનેસે, અદદ (ગીનતી) ગુજરાતીમેં લીખ્ખે ગયે હેં. અગર કોઈ તાવીજ લીખ્ખે, તો ઉરદુ અદદ લીખ્ખે.

પંધરાકા તાવીજ, નીહાયતહી કાર આમદ, ઓર હર-એક મતલબકે લીયે મુજર-રીબ હે. મગર સબસે પેહલે જુરૂરી અમર યે હે, કે ઉસકી ઝકાત દી જાવે. ઓર ઉસકો અમલમેં લાયા જાવે. ફીર ઉસસે જો કામ ચાહે વોહ લેવે. હરગીઝ ખતા ન-કરેગા. ઝકાતકા તરીકા યે હે, કે ચાંદ-રાતસે ઈસકા અમલ શુરૂ કરે. યાને જીસ રાતકો નયા ચાંદ નીકલે ઉસ રાતકો, બાદ નમાઝે ઈશાકે, ગુસલ કરકે નયે કપડે પેહને. ઓર બદનમેં ખુશબુ લગા-કર, ફરશે ઝમીન પર બયઠે. ઓર ગ્યારા હજાર મરતબે દુરૂદ શરીફ પરહ-કર; ઉસી જગા સો-રહે. મગર દુરૂદ શરીફ, પરહનેસે યે નિયત કરે, કે મેં પંધરાકે નકશકે તાવીજકી ઝકાત દેતા-હું. વોહ પુરી હોવે.

અલ-ગરઝ સુબોહકો ઉઠકર, નમાઝમેં-સે ફારીગ હોકર ઝાફરાનકી સીયહી; ઓર નઈ કલમસે તીન હજાર, એકસો નોહ પચીસ, આતશી નકશ. લીખ્ખે. ઓર ઉન તાવીઝોંમેં ઉદ લગાકર, આગમેં એકકે બાદ એક, જલાવે. જલાતે વકત અપના મશરેકકી (પુરબ) તરફ રખ્ખે. ઈસી તરેહ ૧૦, દસ દીન તક,

બરાબર કરતા રહે. ફીર હર રોજ ઈસી કદર, આબી તાવીજ લીખકર, આટેમેં ગોલીયાં બનાકર દરીઆ, યા નદ્દી, પર જાકર, પાનીમેં ડાલ-દીયા કરે, ઓર તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ મગરેબકી તરફ રખ્ખે. ઇસી તરેહ દસ દીન તક, તા-વીજ લીખકર દરીયા યા નદ્દીમેં યા તાલાબમેં આટેમેં ગોલીયાં બનાકર ડાલા કરે, આબી તાવીજ લીખતે વક્ત ઉદ જલાવે ઇસ તરેહ યે બીસ દીન હુવે. ફીર દસ દીન તક, બાદી નકશ. યાને તાવીજ લીખ્ખે. ઓર હર રોજ ઇસી કદર, યાને ૩૧૨૫ નકશ લીખકર હવામેં ઉડા દીયા કરે. યા કોઈ ઉંચે દરખ્તોંકી શાખોંમેં બાંધ-દીયા કરે. કે વહાં ઉનકો હવા લગે. ઓર બાદી, યાને હવાઇ તાવીજ લીખત્તે વક્ત, મોંહ શિમાલકી(ઉત્તરકી) તરફ રખ્ખે, ઓર બુખુર ઉદકા જલાવે. ઇસી તરેહ દસ દીન તક તાવીજ લીખ્ખે, ફીર આખીરકે દસ દીન ઇસી તરેહ, હરરોજ ૩૧૨૫ ખાકી તાવીજ લીખતે વક્ત મોંહ જુનુબકી (દખ્ખનકી) તરફ રખ્ખે. ઓર બુખુર શક્કરકા જલાવે. બાઝે ઉસતાદ અયસાભી કરતે હેં, કે ખાંકી તાવીજ લીખકર ઝમીનમેં દફન નહીં કરતે. બલકે એક રીકાબીમેં દરીયા, યા નદકી કે સાફ, ઓર પાકીઝા રેતી,ખુશ્ક યાને સુખી ભરકર, અનારકી શાખકી કલમસે લીખ, લીખકર, મીટાતે જાતે હેં. ઓર ઇસ તરેહ-પર બીનતી પુરી કરલેતે

હૈં. જબ ઇસ તરેહ-પર અમલ કરતે કરતે, ચીલ્લા પુરા હો-જાવે. તબ ઝકાત પુરી સમઝે. ફીર આખીરકો નમાઝે દુગાના, યાને નફીલ શુક્રીયા અદા કરે, ઔર ફીર રાતકો ગ્યારા હજાર મરતબ દુરૂદ શરીફ પરહ-કર, સુબોહકો શીરીની પર ફાતેહા હઝરત સુલે કરીમ રસલ, કી દેકર, વોહ શીરીની બચ્ચોંકો બાંટ દેવે. પસ યે અમલ પુરા હુવા. ઔર પંધરાકા નકશ, તુમ્હારે અમલમેં આયા. અબ જીસ કામકે લીયે ઇસે કરોગે, તો વોહ પુરા ઉતરેગા. યેહ અયસી નંગી તલવાર હે, કે કભી ખતા નહીં કરતી. ઔર ઇસકા વાર કભી ખાલી નહીં જાતા. હાઝીરાતકે લીયે અગર કાંસેકે કટોરેકે અંદર આબી તાવીજ પંધરાકા લીખકર, ફીર જહાં પાંચકા હીંદસા (આંક) હે. વહાં સીયાહી લગાકર, ઔર કટોરેમેં તેલ ભરકર, ના-બાલીગ, મગર પાક, ઔર સાફ લડકેકે હાથમેં પકડા-દો. ઔર ઉસ લડકેકો તાકીદ કરદો, કે ઉસ તાવીજમેં પાંચકે હીંદસે પર ટીક-ટીકી બાંધકર દેખતા રહે. તો ચંદ મીનીટકે અમલસે ઉસકો જીનોયાતકી કચેરી નઝર આને લગેગી, ફીર જીનકે બાદશાહસે જો કુછ મતલબ ચાહો, વોહ દર્યાફ્ત કર લો.

અગર કુશાયેસે રીઝકકે લીયે, બાહીકા નકશ લીખકર કીસી ઉંચે ફલદાર દરખ્તસે લટકા દોગે, તો રીઝક બોહોત મીલેગા. અગર મોહબ્બતકે લીયે, આતશી નકશ લીખકર

આગમેં ડાલ દોગે, તો મતલુબ મુતી (તાબેદાર) હો-જાયેગા ઔર દુશ્મનોંકા હલાક કરનેકે લીયે, ખાકી નકશ લીખકર, પુરાની કબરમેં દબા દોગે, તો કામયાબી હોગી. અલા હાજલ કીયાસ ફીર જીસ કામકે લીયે લીખ્ખા કરોગે, તો ફૌરન તાસીર ઝાહીર હુવા કરેગી. અગરચે ૧૫, પંધરાકે નક્શકી ઝકાત, અદા કરકે અમલએં લાનેકા કામ, બહોત મેહનત, ઔર મુશ્કીલકા હે. ઔર જો શખ્સ, ફારીગુલ-બાલ હો, યાને જીસકો દુન્યવી કામોંસે પુરસત રેહતી હે, વોહી કર સકતા હે. હરએક કિસમકે તાવીજોંકી ઝકાત અદા કરનેકા તરીકા અલગ અલગ હોતા હે. ઔર વોહ આમીલોંકી ઔર મુરશીદોંકી ખીદમત સિવાયે હાસીલ નહીં હોતા હે. અકસર લોગ છપી હુઈ કિતાબોંમેં દેખકર, નકશ હર કીસી કામકે લીયે લીખકર દેતે હેં. યા તો ખુદકે લીયે તાવીજ લીખતે હેં. લેકીન જબ તક ઝકાત દેકર, તાવીજ અમલમેં ન-લાયે હોં, વહાં તક વોહ તાવીજ કુછ અસર નહીં કરતા હે, ઇસી તરેહ અમલીયાતકે લીયે-ભી ચીલ્લા કરનેકી ઝુરૂરત હે. કોઇભી અમલ ચીલ્લા કરકે અમલમેં ન-લાયે હોં, ઔર કિતાબોંમેં દેખકર બગેર ચીલ્લેકે કુછભી અમલ કરેંગે, યા તાવીજ લીખ્ખેં-ગે, તો કુછ ફાયેદા નહીં હોગા.

પંધરાકે નકશ, (તાવીજ) જો ચાર કિસમકે હેં. વોહ નીચે લીખ્ખે જાતે હેં.

આતશી		
٦	١	٨
٧	٥	٣
٢	٩	٤

આબી.		
٨	٣	٤
١	٥	٩
٦	٧	٢

બાદી.		
٤	٣	٨
٩	٥	١
٢	٧	٦

ખાકી.		
٤	٩	٢
٣	٥	٧
٨	١	٦

વાઝેહ હો, કે નકશ ભરનેકા કાયેદા યે હે, કે આતશી નકશ, જીસ ખાનેમેં ૧, એકકા, હીંદસા (આંક) લીખખા હે. વહાંસે શુરૂ કરે. ઓર તરતીબ વાર, ૧–૨–૩–૪, હીંદસે લીખખે જાતે હેં, ઓર ૯, પર ખતમ કરતે હેં. ઓર આ-બી નકશ, ભરનેકી યે તરતીબ હે, કે ૬, સે શુરૂ કરે. યાને ૬, ફીર ૭,સાત, ફીર ૮, ફીર ૯, ફીર, ૧, ૨, ઓર ફીર ૩. ફીર ૪, ફીર ૫, ઇસ તરેહ લીખખે. ઓર બાદીકા નકશ ૪, ચારસે શુરૂ કરે. ઓર નવ તક લીખખે. ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે તીન તક લીખખે. ઓર ખાકી નકશ ૮ કે હીંદ સેસે શુરૂ કરે, ઓ ફીર નવ લીખખે, ઓર ફીર એકસે શુરૂ કરકે સાત તક લીખકર નકશ પુરા કરે.

પંધરાકે નકશકી એક અજીબ તરકીબ.

પેહલે તીન રોજ, તીન હજાર મરતબે લીખખે, તાકે તીન દીનમેં નવ હજાર નકશ પુરે હો.–જાવેં. ઓર બાદ તીન રોજકે ચોથે રોજસે, હર રોજ એક હજાર મરતબે, હર રોજ લીખખા કરે. ઓર તીન દીન તક, નકશ ઈસી તરેહ લીખખે, તાકે તીન દીનમેં તીન હજાર નકશ ઔર હો–જાવેં.

ગોથા છે રોજમેં બારા હજાર નકશ (તાવીજ) લીખ્ખે ગયે. ફીર હર રોજ, એક હજાર બાર નકશ લીખ્ખા કરે. ઓર ગ્યારા દીન તક, ઇસી તરેહ લીખતા જાવે. પસ ગ્યારા દીનકે ઇસ અમલસે નિસાબ. યાને ઝકાત, પુરી હો–જાયેગી. ઈસકે બાદ હર રોજ, પંધરા, યા કમ અજ કમ નવ નકશ, હર રોજ લીખ્ખા કરે. ઓર ઉસકા લીખના કાયમ રખ્ખે. તાકે અમલ કાયમ રહેગા.

દુસરી તરકીબ યે–હે કે નવચંદી જુમેરાતસે શુરૂ કરે. પેહલે રોજ એક, ઓર દુસરે રોજ દો, ઓર તીસરે રોજ તીન, ઇસ તરેહ એક એક નકશ રોજ બઢહાતા જાવે. જબ પુરે પંધરા નકશ ગીનતીમેં પહોંચ જાવેં, તબ એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક પર ગીનતી પહોંચે, તો બઢહાના શુરૂ કરે. ઇસી તરેહ સવા મહીના, યાને ચાલીસ દીન અમલ કરે. બાદ અમલ ખતમ હોનેકે, હર રોજ નવ દફે નકશ લીખ્ખા કરે, તાકે અમલ કાયમ રહેગા.

તીસરી તરકીબ યે હે–કે સો નકશ હર રોજ લીખ્ખે. ઓર સો રોજ તક, યાને તીન મહીને ઓર દસ દીન તક લીખ્ખે. બાદ સો રોજકે એક એક નકશ કમ કરતા જાવે. જબ એક નકશ પર નોબત પહોંચ જાયે, તબ ચીલ્લા પુરા સમજે. ફીર હર રોજ પંધરા, યા ૯, નવ નકશ લીખ લીયા કરે. તાકે અમલ કાયમ રહે.

પસ ઈસ પંખરાકે નકશસે કુલ બીમારીયાં દફા હોતી હેં, ફુતુહાત અઝ-હદ હોતે હેં, હુબકે લીયે તીર બ-હદફ હે. વોહ નકશે યેહ હે.

٦	٧	٢
١	٥	٩
٨	٣	۴

બાબ તેઈસવાં-તાવીજોંકે આદાબમેં.

જબ તાવીજ લીખનેકા કીસીકા ઈરાદા હો, તો અવ્વલ ગુસલ કરે, તો બહેતર હે. વરન વુઝુ, તો ઝુરૂર કરે. ફીર અપને બદનમેં ખુશબુ લગાકર, થોડી ખુશબુ અપને પાસ રખ્ખે. ઓર દરમ્યાનમેં કીસીસે કલામ ન કરે. ઓર નાપાક આરત ઉસકે પાસ ન આને પાવે. ઓર તાવીજ-કે સીર પર ૭૮૬ કે અદદ, જો કે બિસ-મીલ્લાહ, કે હેં, વોહ ઝુરૂર લીખ્ખે. મોહબ્બતકા નકશ લીખતે વક્ત કોઈ મીઠી ચીઝ મોંહમેં ઝુરૂર રખ લેવે. ઓર મોહબ્બતકા તાવીજ, હરામ કામકે લીયે હરગીઝ-ન લીખ્ખે. ઓર જબ હલાલકે લીયે લીખ્ખે, તો મોંહ અપના મતલુબકે ઘરકી તરફ કરે. ઓર ઈસ કદર ખ્યાલ ઉસકા કરે. કે ગો-

યા સામને ખડા હે. ઓર અદાવતકા તાવીજ લીખખે. તો કડવી ચીજ મોંહમેં રખખે. ઓર અગર ઝબાન-બંદીકા તાવીજ લીખખે, તો થોડા મોમ દાંતોંમેં દબાવે. ઓર અખીર મહીનેમેં લીખખે. ઓર તેગ-બંદીકા, ઓર ખાબ-બંદીકા લીખખે, તો સીયાહીસે લીખખે.

ફ્તેહુલ કદીર, મેં લીખખા હે, કે અગર કીસીકે પાસ તાવીજ હો, ઓર ઉસકે ઉપર ગીલાફ હો, તો ઉસ તાવીજકે સાથ પાય-ખાનેમેં જાનેકા મુજાયેકા નહીં હે, અગર ઉસકો ઉતાર કર જાવે, તો બહેતર હે, ઇસસે માઅલુમ હુવા, કે-અગર નગીને પર, કોઇ દુઆ યા આયત કંદા, યાને ખોદી હુઇ હો, ઓર ઉસપર મોમ, યા કપડા મંઢહા હુવા હો, તો ફીર ઉસકો પાય-ખાનેમેં લેકર જાનેમેં હરકત નહીં હે.

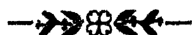
અકસર મોઅતેબર કિતાબોંસે યે સાબીત હે, કે જીસ તાવીજ, યા અમલમેં ખુદાકા નામ નહો, ઉસકા લીખના પરહના જાયેઝ નહીં, યા જીસકે માઅને સમઝમેં ન આતે હોં. અગર કોઇ રકબા હદીસે શરીફસે સાબીત હો, ઓર માઅને સમઝમેં ન-આવે, તો ઉસકે પઢનેકા મુજાયેકા નહીં. વર ન બાએસ ખરાબીયે ઇમાન હે. ઓર અમલ સીફલીકા મુસલમાનોંકો પરહના બાએસે ઝવાલે-ઇમાન હે. ખુદાયે તઆલા મુસલમાનોંકો નેક તૌફીક દેવે. લાઝીમ હે, કે જાદુ, યા સફર સીખકર અપને ઇમાનકો જાયે ન-કરે. આયતે કુરઆની, ઓર

ઇરશાદે મશાયેખ અફઝલ હેં. વાહીયાત અમલોંસે દુર રહે.

અમલ પરહને, ઓર તાવીજ લીખને પર, અકસર લોગ કુછ નજરાના લેતે હેં. ઉસકા લેના જાયેઝ હે. મગર જીસ શખ્સકી નિયતમેં ફરેબ નહો, ઉસકો લેના જાયેઝ હે. ઓર અગર લેને-વાલેકી નિયતમેં ફરેબ હે, તો હરગીઝ લેના જાયેઝ નહીં. મસલન તાવીજ લીખનેમેં તો વાકીફ-ગારી નહીં. ઓર કિતાબમેં દેખકર બે-સમઝે, દો પયસેકી લાલચસે તાવીજ લીખ-દીયા, ઓર છુછુ કરકે તાગેમેં ગીરેહ (ગાંઠ) દેકર ગંડા બના દીયા, ઓર પયસેકે લીયે જબ કોઇ અમલ પરહનેકો તૈયાર હોવે, તો વુઝુ કરકે તસબીહ લેવે. ઓર એક એક દાનેકી જગા છે છે દાને ગીરને લગે, ઓર ખુબ હીલ હીલ કર પરહને લગે. ઓર દીલમેં યે ખ્યાલ કરે, કે મુજકો લોગ બડા આમીલ જાનેં, તો અયસે ફરેબી શખ્સકો લેના જાયેઝ નહીં. કયું કે યે ફરેબ હે. ઓર ઇસી કિસમકા લેના હરામ હે. આલ્લાહ તઆલા, ફાલ, ઓર ગંડે-વાલોંકો હિદાયત કરે. કે અપની ગીજા હરામસે ન-કરેં. કયુંકે જીસકી ગીજા હરામસે હોગી, તો ઉસકે તાવીજમેં ઓર દુઆમેં કબ અસર હોગી.

અકસર ના-વાકીફ લોગ, તીલસમકો લીખતે હેં, ઓર ઉનકે હુરૂફસે વાકીફ નહીં હોતે. તો બિલકુલ ગલત, ઓર બે-ફાયેદા લીખે જાતે હેં. ઇસલીયે કુછ ફાયેદા નહીં હોતા હે. આમીલકો ચાહીયે કે, તીલસમકે ફાયેદ કીસી ઉસતાદે

કામીલસે સીખે, ફીર તીલસમકો લીખ્ખે. વ ઇસ્કા કુછભી ફાયેદા નહીં હોગા.

બાબ ચોબીસવાં–તાલે, ઓર સીતારે, ઓર અબ–જદકા બ્યાન.

જીસ શખ્સકો અપના તાલે, યા રાસી, માઅલુમ નહો, તો વોહ અપને નામકા પેહલા હરફ જો હોગા, ઉસસે તાલે, યા રાસી માઅલુમ કર લેવે. મસલન કીસીકા નામ મહબુબ–અલી હે, તો ઉસકા તાલે (રાસી) બુરજે અસદ, યાને હીંદી સીંહ હે. ઇસી તરેહસે હરએક શખ્સકી રાસ, યા તાલે, માઅલુમ કર સકતે હેં. ઉલમાયે નુજુમને બારા બુરૂજ કાયમ કીયે હેં, જીસકો હીંદીમેં રાસી કેહતે હેં.

અગર તાલીબ ઓર મતલુબકે તાલોંમેં કુદરતી નીફાક યાને બે–બનાવ હે, તો અમલસે મતલબકા હાસીલ હોના મોહાલ હે. કયુંકે કુદરતી તાસીર કભી નહીં ફીર સકતી હે. હાં,–અગર કુદરતી નીફાક નહો, તો ઝુરૂર અસર હો–જાતા હે.

બુરજોંકે અરબી નામ.	હીંદી નામ	બુરજોં કે હુરૂફ હીંદી ઓર અરબી.	બુરજોંકી દોસ્તી ઓર અદાવત.
હમલ	મેસ	અ-લ-ઇ અલેફ, એન, લામ.	જદીકે સાથ અસદકો, હમલકે સાથ સુંબુલાકો, મીઝાનકે સાથ હુતકો, દલુકે સાથ સરતાનકો, કોસકે સાથ સુરકો, ઓર જૌઝા કે સાથ સુરકો, દુશ્મની હે. હુતકે સાથ અસદકો, અકરબકે સાથ મીઝાનકો, જદીકે સાથ જૌઝાકો, સુરકે સાથ અકરબકો, સરતાનકે સાથ કોસકો, સુંબુલાકે સાથ દલુકો, થોડી મોવાફેકત હે, હમલકે સાથ મીઝાનકો સુરકે સાથ અકરબકો, જૌઝાકે સાથ કોસકો, સરતાનકે સાથ જદીકો, અસદકે સાથ દલુકો, સુંબુલા-કે સાથ હુતકો બરાબર દોસ્તી હે.
સુર	વરખ	બ-વ-ઉ બે, વાવ.	
જૌઝા	મીથુન	ક-છ-ધ કાફ, કાફ	
સરતાન	કરક	ડ-હ હે, ડાલ.	
અસદ	સીંહ	મ-ટ મીમ, ટે.	
સુંબુલા	કન્યા	પ-ઠ-ણ પે.	
મીઝાન	તુલા	ર-ત રે, તે, તોય.	
અકરબ	વૃશ્ચીક	ન-ય નુન, યે.	
કોસ	ધન	ભ-ધ-ફ-ઢ ફે.	
જુદી	મકર	જ-ખ જીમ, ખે.	
દલુ	કુંભ	ગ-શ સીન, સુવાદ, સે, ગેન	
હુત	મીન	દ-ચ-ઝ-થ દાલ, ચે.	

સીતારોંકા બ્યાન—સીતારે સાત હેં. ઉનકે નામ, ઔર ખાસીયતેં, ઔર નેક ઔર બદકા હાલ નીચે લીખ્ખા ગયા હે.

સીતારોંકે નામ.	દીનોંકે નામ	ખવાસ.
ઝોહલ	સનીચર	ખાકી
મુશ્તરી	જુમેરાત	આતશી
મીરીખ	મંગલ	આતશી
શમ્સ	ઇતવાર	આતશી
ઝોહરા	જુમઆ	બાદી
ઉતારદ	બુધ	ખાકી
કમર	પીર	આબી

ઉતારદ, મુશ્તરી, કમર, ઝોહરા, નેક સીતારે હેં, શમ્સ, ઔર મીરીખ નેહસ હેં. ઝોહલ કભી નેક ઔર કભી બદ હોતા હે. લેકીન કોઇ અમલ,કમર દર અકરબમ યાને વીંછીમેં જીસકો પંચક કેહતે હેં. ઉસમેં કોઇ અમલ શુરૂ નહીં કરે.

હુરૂફે તહજીકે (ગીનતી) અદદ—આમીલકો ચાહીયે, કે બ-ગયેર દર્યાફત કરને અદદ હુરૂફે તહજીકે કીસી આયત, યા ઇસમકા નકશ, ભરના ગયેર મુમકીન હે. લે—હાજા નીચે ઉસકા નકશા લીખ દીયા હે. ઔર ઉસમેં હરફોંકી ખાસીયત—ભી લીખ—દી હે. કે જીસસે સુહુલત, યાને આસાની હોગી.

આતશી	અલેફ ૧	હે, ૫	તોય, ૯	મીમ ૪૦	ફે. ૮૦	શીન ૩૦૦	ઝાલ ૭૦૦
બાદી	બે, ૨	વાવ, ૬	યે, ૧૦	નુન ૫૦	સુવાદ ૯૦	તે. ૪૦૦	ઝુવાદ ૮૦૦
આબી	જીમ ૩	ઝે. ૭	કાફ, ૨૦	સીન, ૬૦	કાફ, ૧૦૦	સે. ૫૦૦	ઝોય, ૯૦૦
ખાકી	દાલ ૪	હે. ૮	લામ ૩૦	એન. ૭૦	રે. ૨૦૦	ખે. ૬૦૦	ગેન ૧૦૦૦

જીસ આયત, ઓર ઇસમકે અદદ (ગીનતી) નીકાલના મંઝુર હો, તો હુરૂફે મકતુબી, યાને જો હરફ, કે લીખનેમેં આતે હેં, ઉનકે અદદ યાને ગીનતી કરે, ઓર મલફૂ-ઝુી, ય.ને જીસકા તલફ્ફુઝ યા (હીંદી ઉચ્ચાર) કીયા જાતા હે, ઉસકો છોડ દેવે, જયસે હવ્વા, કે હુરૂફે મકતુબી, યાને હે, વાવ, ઓર અલેફ, યે તીન હરફ હેં. ઓર હુરૂફે મલફૂ-ઝુી ચાર હરફ હેં. યાને હે, ઓર દો વાવ, ઓર અલેફ, હેં. પસ ઇસ હિસાબસે હુરૂફે મકતુબીકે પંધરા અદદ હોતે હેં. ઇસ તરેહસે હરએક નામકે, યા આયતકે અદદ નીકાલે, હરએક હરફકી ખાસીયત, આતશી, યા બાદી, યા આબી. યા ખાકી, માઅલુમ હો-સકતી હે. યાને હરએક શખ્સકે નામકા પહેલા હરફ જો હોગા, ઉસ-પરસે ઉસકા તાલે, યા રાસ, ઓર ખાસીયત, બ-ખુબી માઅલુમ હોગી. ઇસલીયે નુજુમકી કિતાબોંમેંસે તહકીક કરકે સબ ખુલાસા લીખખા ગયા હે. કે જીસસે આમીલ, યાને અમલ કરને-વાલેકો, કીસી તરેહકી હરકત, યા ગફલત ન-હોને પાવે, ઓર અમલ પઢનેમેં યા નકશ લીખનેમેં બ-ખુબી મદદ મીલે.

બાબ પચીસવાં—મંતરોંકે બ્યાનમેં.

ચું-કે યે કિતાબ બ-નઝરે ફાયદે-હયે આમ લીખખી ગઇ હે. ઓર ઇસસે યે ગરઝ હે, કે હરએક ખાસ ઓર આમ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાયેં. ઇસલીયે કે, જો કોઈ શખ્સ અમલીયાતે ઉલવી, યાને પાકીઝાકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. ઓર જો સીફલી, યાને મંતરકા તાલીબ હો, વોહભી ફાયેદા ઉઠાવે. કિતાબમેં ઇસલીયે પેહલે અમલીયાતે ઉલવી, લીખખે ગયે, ઓર ફીર યહાં પર, અમલીયાતે સીફલી, યાને મંતર જંતર, તંતરભી લીખખે ગયે હેં. અહલે ઇસલામકો સીફલી અમલ કરના ગુનાહ હે. કયું-કે ઉસમેં શામેલીનસે મદદ માંગી જાતી હે.

મોહનીકા મંતર-સુરજ નીકલનેસે પેહલે લોબાન ઓર દો લોંગ (લવંગ) આગમેં જલાવે, ઓર સંદલ, ઓર ઇતર, ઓર લોબાન, ઓર પુલ, અપને પાસ રખખે. ઓર ઇસ મંતરકો, ૨૧ એક્કીસ બાર, સાત મંગલ તક પરહે. યાને હર મંગલકો ૨૧ મરતબે પરહે. જબ અમલ કબઝેમેં આ-જાયે, તો ફુલ પર, ૨૧ મરતબે પરહ-કર પુંક દેવે. ઓર મત-લુબકી પીઠ પર મારે, ખુદા ચાહે, તો વોહ સાથ હો-જાયે, વોહ મંતર યે હે.

કામરૂ દેસસે આઇ અકછા દેવી, જહાં ઈસમાઈલ જોગીકી પુલવાડી, જહાં બસે લુના ચમારી, જહાં જાયે હમારે પુલકી બાસ, સો સો આવે હમારે પાસ, દોહાઇ લુના ચમારીકી

મોહબ્બતકા સુરમા—આકાશ-બેલ, (હીંદી વાંદા) જો આમ, ઓર ઈમલી, વ-ગયરા, કે ઉપર ઉગતા હે. થોડી રૂઇમેં લપેટ કર, ઇતવારકે દીન દીનકો એક બજે ચમેલીકા તેલ જલાવે, ઓર સુહાગેકા ઈતર, ઓર પાન, ઓર પુલ, અપને પાસ રખ્ખે, ઓર કાજલ પાડ-કર, આંખોંમે લગાવે. ઓર જીસકે સામને જાવે, તો વોહ આશીક હોવે.

અદાવત—કીસીમેં દુશ્મની કરાના મંજુર હોવે, તો ઔરતકે બાલ, ઓર મરદકા કપડા, જલાકર, દોનોંકો ખીલાવે, તો આપસમેં દુશમની હોગી.

મોહબ્બતકા મંતર—બાઝે ગીડરોંકે સરમેં એક છોટીસી સીંગ હોતી હે. જીસકો ગીડર સીંગી કહેતે હેં. અગર પખ નક્ષત્ર ઈતવારમેં ઉસ સીંગકો લાકર ધુપ દેવે, ઓર સીંદુરકા ટીકા લગાવે, ઓર યે મંતર, ૧૦૮ મરતબે પરહે, તા વોહ સીંગ સીધ હોગી, યાને અમલમેં આયેગી, ફીર ઉસે નવ-ચંદી ઈતવારકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર, જીસકે કંધે પર, યા દામન પર લગાવે, તો વોહ ઉસકા તાબેદાર બનેગા. વોહ મંતર યે હે.

ગંગા જમનાકા પાની લાઉં, ગીડર સીંગી સીધ કરાઉં જીસકે કાંધે લગાઉં જાયે, વોહ મેરે બસમેં આયે, જો ન સાધે મેરા કામ, મહાદેવકી ઉસકો આન, ગુરૂ ગોરખકી દુહાઇ, ગીડર સીંગ સીધ હો-જાયે.

કીસીકો અપને તાબે કરનેકા મંતર—એક છોટીસી સુપારી ઈતવારકો ખરીદ લાવે, ઓર ઉસી દીન યાને ઇતવારકો ઉસકો સીંદુરકા ટીકા, ઓર લોબાનકી ધુની દેકર, એક પાક ડબ્બી મેં બંદ કરકે—રખ છોડે. જબ કભી સુરજ યા ચાંદ ગહન હો, તો ઉસ રોજ, કમર તક પાનીમેં જાકર, વોહ સુપારી નીગલ જાવે, ઓર યે મંતર પરહતા રહે. જબ ગહન ખતમ હો-જાવે, તબ બાહેર નીકલ આવે. દુસરે રોજ જબ પા—ખાના ફીરે, તો ઉસમેંસે વોહ સુપારી સાબીત નીકાલ—કર ધોકર અછછી તરેહ સાફ કરકે રખ છોડે. પસ જીસકો ઉસકા એક ટુકડા પાનમેં ખીલા દેગા, વોહી ઉસકે કેહનેમે હો-જાયેગા, લેકીન ઇસ બાતકા ખ્યાલ રખ્ખે, કે અમલ કરને-વાલેકા મોંહ ચાંદ. ઓર સુરજકી તરફ અમલ પઢતે વક્ત હો, ઓર પાની દુંટીકે બરાબર હો. વોહ મંતર યે હે.

કાલે બનકી ગુલ છડી, ગહન લગે ગોગાયે, ગહન સુપારી ખાતે—હી મેરે બસમેં હો—જાયે. દુહાઈ મહાદેવકી, દુહાઈ ગુરૂ ગોરખનાથ—કી.

—કીસીકો અપને ઇશ્કમેં દીવાના કરનેકા મંતર-કીસી અકેલે મકાનમેં રાતકે વક્ત નંગા હોકર, ચોકડી માર કર બયેઠ જાવે, ઓર અપને પીછે ચીરાગ જલતા રખ્ખે. તાકે અપના સાયા સામને નઝર આવે, ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહ—કર ઉઠ ખડા હોવે, ઇસ તરેહ ખીલા—નાગાહ, ઓરા

રોજ તક અમલ કરે, તો મતલબ ઉસકા હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

યા ઇબલીસ, યા શયતાન, મેરી શીકલ બનકર પુલાનેકો રાન, સુતેકો જગા લા, બયઠેકો ઉઠાલા, ન-લાવે તો અપની માંકા દુધ પીયા હરામ કરે.

મોહબ્બતકા મંતર–હીંદુ લોગ, જો સુબોહકો દરીઆ કિનારે મીસવાક (દાતન) કરકે, ઔર ઉસકો ચીરકે ફેંક દેતે હેં, વોહ બહોતસે જમા કરકે સુખા રખ્ખે. પસ દસેહરા, યા દીવાલીકી રાતકો, અકેલા જંગલમેં જાવે. ઔર આબાદીસે દુર કહીં પીપલ યા બડકા,(હીંદી વડ)અકેલા દરખ્ત ખડા હો, ઉસકે નીચે જાકર, એક ચુલ્હા બનાવે. ઔર ખોપરીમે ચાવલ પકાવે. લકડીયોંકી જગા વોહી મીસવાક(દાતન)ખોપરીકે નીચે જલાવે. મગર અપને આસપાસ એક બડા(હિસાર)કુંડલ ખેંચ લેવે. ઔર ઉસી કુંડલકે અંદર બયેઠકે યે કામ કરે. ઔર ચુલ્હાભી કુંડલકે અંદર બનાવે. જબ તક ચાંવલ પકકે વહાં તક આપ મંતર પરહતા રહે. મઝબુત દીલ કરકે બયઠે ઔર હરગીઝ ન-ડરે. બહોતસી ખૌફ્-નાક શકલેં દીખાઇ દેંગી. ઔર કુંડલકે ચારોં તરફ્સે આકર ઘેરેંગી. મગર કુંડલકે અંદર ન આ-સકેંગી. ઇસલીયે બીલકુલ બે-ફીકર હોકર અંદર બયઠા રહે. જબ ખોપરીકે અંદર ચાંવલ પક-કર ગલ જાવેં,તબ ઉસ ખોપરીકો ઉઠાકર પીપલકે ઝાડસે મારે, કે કુછ ચાંવલ

ઝાડકે સાથ ચીપક કર રેહ-જાઈંગે, ઔર કુછ ગીર પડેંગે. પસ ઈન દોનોં કિસમકે ચાંવલોંકો અલગ અલગ પેહછાન-કર રખ્ખે. જો ચાંવલ ચીપક-કર રેહ-ગયે થે, અગર ઉનમેંસે એક દો દાને કીસીકો મીઠાઈમેં મીલાકર ખીલાયેગા, તો વોહ શખ્સ ઉસીકા હો-જાયેગા. ઔર અગર ગીરે હુયે ચાંવલમેંસે એક દો દાને કીસીકો ખીલાયેગા, તો જુદાઈ-હો જાયેગી. મગર ઈન ચાંવલોંકો ધુપમેં અછ્છી તરેહ સુખાકર રખ્ખે. ક્યું કે અગર ગીલે બંધ કરકે રખ્ખોગે, તો સડ જાવેંગે. કુંડલ નીકાલ-નેકા મંતર યે હે.

આય-તુલ કુરસી દીન કુરઆન, ચવદા તબક તુઈ રહમાન, આય-તુલ કુરસી દીન હજારી, મોહંમદુર રસુલુલ્લાહ તેરી અસવારી, લંકાસા કોટ સમંદરસી ખાઈ, યા હઝરત સુલય-માન પયગંબર તેરી દુહાઈ.

તીન મરતબે યે મંતરકો પરહે. ઔર છુરી-પર દમ કરે, ઔર છુરીસે એક હુલકા (કુંડલ) અયસા ખેંચે, કે લકીર કહીં ટુટને ન-પાવે. ઔર જહાં કુંડલકે દોનો સીરે મીલ-જાવેં, વહીં છુરી ગાડ દેવે. પસ ઉસકે અંદર બયેઠ-કર કુલ અમલ કરે. ઔર ચાંવલોંકે પકને તક, નીચેકા અમલ પરહતા જાવે. વોહ અમલ યે હે.

હરના-ગરસે ચાંવલ લાઉં, ગંગા-જલસે ખીર પકાઉં, બીરાકો યે ખીર ખીલાઉં, ખીર ખીલા-કર બસમેં લાઉં

કીલું તેરે માત પીતા, જીને તુઝે ગોદ ખીલાયા હે, અનંત કીલું અનંત કીલું. બીસીયો દંત જાગો, જીસ કામમેં લાઉં ઉસમેં લાગો.

બચ્ચા પયદા હોનેકા દર્દ દુર હોનેકા મંતર— અગર કીસી ઔરતકો જન્નેકા દર્દ હોતા હો, ઓર બચ્ચા પયદા ન–હોતા હો, તો યે મંતર પરહ–કર કાલે દોરેમેં સાત ગાંઠેં લગાવે, કમરમેં બાંધનેકો દેવે. ઇનશા અલ્લાહ તુરંત બચ્ચા પયદા હોવે, ઓર જબ બચ્ચા પયદા હોવે, તબ વોહ દોરા ખોલ–દેવે. વોહ મંતર યે હે.

અરજન સરજન તારા ટુટે, પુલાનીકા (ઔરતકા નામ લેવે) પેટ છુટે.

બીછ્છુ ઉતારનેકા મંતર—અગર બીછ્છુ ઉતારના મંઝુર હો, તો યે અમલ સાત રોજ ફજરમેં કરે. ચને ભુને હુયે પાવ–સેર લેકર, ઉસ–પર સો મરતબે યે મંતર પરહ–કર દમ કરે, ઓર વોહ ચને બચ્ચોંકો બાંટે. બાદ સાત રોજકે બીછ્છુ ઉતારે તો, ઝેહર ઉતર જાયેગા. વોહ મંતર યે હે.

બડમેં જંડ, જડમેં ડાલી, વહાં બસે બીછ્છન કાલી, બીછ્છનકે અઠારે બચ્ચે, છે કાલે, છે કબરે, છે કબોતરે, ઉતરે તો ઉતારૂં, ચડે તો મારૂં, ઉતર બીછ્છુ ડંક છોડ,

મેરે ઉતારે ના ઉતરે તો, ખાજા મોઈનુદ્દ-દીન ચીશતીકી આન.

મોહનીકા મંતર–અગર કોઈ ચાહે, કે કીસીકો અપના તાબેદાર બના–લેવે, તો લાઝીમ હે, કે ઇસ મંતરકો સાત દીન તક, યાને હર રોજ એકસો આઠ ૧૦૮ મરતબે મંતર પરહે. યા દીવાલીકે દીન પરહે. તો મંતર અમલમેં આયેગા ફીર પાનકે બીડે પર દમ કરકે ખીલાવે. ઇસ તરેહ તીન બીડે ખીલાવે, તો મતલબ હાસીલ હોગા. વોહ મંતર યે હે.

અચપલ મોહની ચંચલ નાર, છોડે ઘંટી ફીરે ઘરનાર, હાથમેં બીડા શહ સુધાર,* ઉસકો ખાતે સુખ નહો, સોતે સુખ નહો, જબ દેખે હમારા મુખ, તો આવે ઉસકો સુખ, હમારા બચન ન રખ્ખે, તો તુઝે મહાબીરકી આન.

બાંબ છબ્બીસવાં–શોઅબોદાંમેં.

થોડા નવસાગર ઓર આકર કરહા (અક્કલગરા) ઘીસ-કર, અપને મોંહકે બીચમેં રખ્ખે. ઓર ઉસકે પાનીસે ગરગરા કરે. બાદ ઉસકે ઇંગારા આગકા જલતા હુવા, બીચ

---

*યહાં ઉસ શખ્સકા નામ લેવે. અમલમેં લાતે વક્ત નામ લેનેકી ઝુરરત નહીં હે. લેકીન પાન પર દમ કરતે વક્ત નામ લેવે.

મોંહકે રખ્ખે, તો હરગીઝ મોંહ ઉસકા આગસે ન-જલેગા. ગોયા મોંહમેં બરફ્ રખ્ખા હૈ.

અગર થોડી ખાક, કે જહાં પર ગધા લોટા હો, વોહ લેકર નીચે દસ્તર ખાનકે રખ્ખે. તો ખાનેવાલે લોગ ઇસ શીદ્દતસે હસે, ઓર કેહ-કહા મારે, કે ઉનકા ખાના છુટ જાયે, હંસી હરગીઝ બંદ નહો.

અગર મુરદા (મૈયત) ઇનસાનકે દાંત, ઓર હુદહુદ જાનવરકી ઝબાન, કીસી શખ્સકે સીરહાને રખ્ખે, તો વોહ હરગીઝ ખાબ, યાને નીંદસે નહીં જાગેગા.

અગર કીસીકો બીછ્છુને ડંક મારા (કાટા) હો, તો થોડા નવ-સાગર લેવે, ઓર ઉસમેં ચુના મીલાવે, ઓર વોહ ઘીસકર સુંઘાવે, કે જીસસે ઉસકી બુ દીમાગમેં પહોંચેગી, તો ફૌરન બીછ્છુકા ઝેહર ઉતર જાયેગા.

અગર કીસીકો સાંપને (ડંકમારા) કાટા હો, તો ઉસી વક્ત એક ચીનોઠી બરાબર નીલા-થોથા લેવે. ઓર બારીક ઘીસકર, સાંપ કાટે હુયે-કે દીમાગમેં પહોંચાવે, તો ઉસી દમ વોહ શખ્સ હોશમેં આ-જાયેગા, ઓર મરનેસે બચ જાયેગા. લેકીન યે ઇલાજ જલ્દ કરના ચાહીયે, કયું-કે દેર હોગી, તો ઇલાજ કારગર ન-હોગા.

સમંદર-ફીન, ઓર ગંધક, કો રૂઇમેં લપેટ કર, ઓર ઉસકી બત્તી બનાકર, તીલકે તેલમેં રખકર બત્તીકો જલાવે, તો કયસીભી હવા ચલેગી, લેકીન બત્તી નહીં બુઝેગી.

ઇતવારકે દીન જબ અમાસ હો, તબ ઘુઘુ યાને (ઘુવડ) જાનવરકા તલવા લેકર, ઉસે પાનમેં રખકર જીસ ઔરતકો ખીલાવે, તો વોહ બસમેં આ–જાવે.

છુઈ–મુઇ, યાને શરમીંદગીકી પત્તી લેકર, ઇતવારકે દીન હાથમેં મલે, જબકે કીસી ઔરતકો શરમીંદા કરના મંઝુર હો, તબ અપની હથેલી ઉસે દીખાવે, ઓર મુઠ્ઠી બંદ કર લેવે, જબ તક અપની મુઠ્ઠી બંદ રહેગી, ઉસકે પીસતાન (છાતીયાં) ગાયેબ રહેંગે.

જંગલી મેંડકકી ચરબી લેકર, તીન બાર તલવેમેં, અંગુઠેસે એડી તક મલકર, આગ પર ચલે જાયેં, તો પાઉં હરગીઝ ન–જલેગા.

ઔરતકા સબુચા, યાને ઘડા, પાનીસે કભી ખાલી ઓર કભી ભરા હુવા માઅલુમ હોવે–હંસકી ચોંચ લેકર મંગલકે રોજ પનઘટકે રાસતેમેં એક લકીર ખેંચે, જો કોઇ પનહારી ઉસ જગાસે ઘડા લેકર જાયેગી, તો ઉસકા ઘડા ખાલી માઅલુમ હોગા. ઓર ફીર ઉસ તરફ જાયેગી, તો ઘડા ભરા હુવા નઝર આયેગા. ગરઝ–કે જીતની દફા આના જાના હોગા, ઉતની દફા ખાલી ઓર ભરા હુવા માઅલુમ હોગા.

જાનવરોંકો પકડનેકા ઇલાજ–ચાહીયે, કે ચને, યા ચાંવલ, યા ગીહું, લેકર મદારકે (આંકડા) દુધમેં તર કરકે સુખાવે, ફીર જીસ જગા વોહ દાના પડેગા, ઓર જો

પરીંદા ઉસે ખાયેગા, તો ફૌરન બે-હોશ હો-જાયેગા. ઉસ હાલતમેં ઉસકા પકડ લેના આસાન હૈ.

બગેર ખુંટીકે ખીડાઉં-પર ચલના-અગર સુફેદ ચીનોઠીકો પાનીમેં ઘીસકર, ખીડાઉં-પર લગાવે. ઓર ઉસકો સુકાવે, ઓર ફીર પાંઉ ધોકર ખીડાઉં પર, બ-ગયેર ખુંટીકે ચલે, તો ચલ સકેગા.

અગર હડતાલ, ઓર મંસલ, ગાયકે મસકેમેં મીલાકર સાત ગોલીયાં બનાવે, બાદ એક હફ્તે તક, મોરકો ખીલાવે, બાદ એક હફ્તેકે ઉસ મોરકી બીટ (ગુ) લેકર, હાથમેં લગાવે, ઓર ફીર હાથમેં ચાંદી, યા સોનેકી કોઇ ચીઝ અપને હાથમેં લેવે, તો કીસીકો માઅલુમ ન-હોગી.

તમામ ઘરમેં સાંપ દીખલાઈ દેંગે-સાંપકી કંચલી લાકર, ચાર બત્તી બનાવે, ઓર ચાર કોડીયે તાંબેકે લેકર ઉસમેં તેલ ડાલે, ઓર ઉન બત્તીયોંકો સીલગાવે. ચીરાગોંકા રૂખ મશરીક, યાને પુરબકી તરફ રખ્ખે, તો એક ઘડીકે બાદ, તમામ ઘર સાંપોંસે ભરા હુવા માઅલુમ હોગા. અગર ચીરાગ ગુલ કર દેંગે, તો તમામ સાંપ ગાયેબ હો-જાઇંગે.

લોહેકી જંજીર, યા સંકલ, આગમેં ગરમ કી-હુઇ પકડના-ભંગડેકે પત્તોંકા અરક હાથમેં ખુબ મલકર, સાયેમેં ખુશ્ક કરેં, ફીર ગરમ કી-હુઇ જંજીર, યા સંકલ પકડોગે, તો હાથ જલનેસે મહફુઝ રહેંગે.

બાબ સત્તાઈસવાં—અદવીયાત, યાને દવાઈયોંકે બ્યાનમેં.

જાનના ચાહીયે, કે સીવાયે મૌતકે કોઇ અયસા મરઝ નહીં, કે જીસકે દફા હોનેકે લીયે, દવા ઓર દુઆસે ઇલાજ ન–હોવે. મુસલીમમેં જાબીર રદી, સે રિવાયત હે, કે હઝરત રસુલે કરીમ, સલ, ને ફરમાયા, કે હર બીમારીકી એક દવા હે, ફીર જબ વોહ દવા બીમારકો પહોંચે, તો ખુદાકે હુકમસે સેહ-હત હાસીલ હોતી હે. જબ આદમી કીસી મરઝમેં મુબ-તીલા હો–જાયે, તો ઝુરૂર હે, કે અલ્લાહ તઆલા પર તવક-કલ કરકે, અપને મરઝકા ઇલાજ કરે, ઓર યે સમઝે, કે શાફીએ બરહક અલ્લાહી હે. ઓર દવામેં ઉસીકી (અલ્લાહકી) તાસીર બખશી હુઇ હે.

સરકે દર્દકા ઇલાજ—જબ કીસીકે સરમેં દર્દ હો, તો યે લેપ સર પર લગાવે, સુંઠ ઓર એરંડ, કી જડકા છીલકા બારીક કુટકર છાન લેવે, ઓર ઉસકો પાનીસે ધોકર, સાઠીકે ચાંવલકે સાથ બારીક પીસકર સર પર લગાવે.

સરકે દર્દકા ઇલાજ—અગર કીસીકો દર્દ સરમેં ગરમીસે હોતા હો, તો સુફેદ સંદલ, ઓર ગુલે નીલોફર (કુંપલીકે ફુલ) ઓર જવકા આટા, યે તીનોં ચીઝેં વજન ચાર ચાર માશે લર

લેવે, પાનીમેં પીસકર પેશાનીકે ઉપર લગાવે.

આધે સરકે દર્દકા ઇલાજ—કાગજી લીમુંકા રસ, દો (ટીપે) કતરે નાકમેં ડાલે, જીસ તરફ સરકા દર્દ ન-હો, ઉસ તરફ નાકકે સુરાખમેં ડાલે.

નગ-સાગર, ચાર રતી, પાનીમેં ઘીસકર, નાકમેં ડાલે, જીધર દર્દ ન-હો, ઉસ તરફકે સુરાખમેં ડાલે.

ઇરકાન, યા કંવલેકા ઇલાજ—રેવંદ-ચીની, ચાર માશે, કાશની દો તોલે, કાલી દરાખ દો તોલે, ઇન ચીઝોંકો પાવસેર પાનીમેં રાતકો ભીગા રખ્ખે, ઓર સુબોહકો મલકર છાન લેવે. ઓર પીલાવે. ઇસી તરેહ ૭, સાત રોજ તક પીલાવે, ખટ્ટી ચીઝેં, ઓર તેલ વ-ગયરા ન-ખાવે.

ત્રોફલા ઓર સુકી ગોલો, (ગરવેલ) યે દોનોં ચીઝેં બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર બારીક કુટે, ઓર દસ માશે, હર રોજ સુબોહમેં ખાવે, યે દવા સાત દીન તક ખાવે.

બવાસીર, યાને મસોંકા ઇલાજ—બવાસીર દો કિસમકી હે. એક વોહ, કે મકઅદમેં મસે હો, ઓર ઉસ-મેંસે ખુન નીકલે, ઉસકો બવાસીર ખુની કેહતે હે. ઓર જીસ-મેંસે ખુન ન-નીકલે, ઓર ફુલ જાવે, ઉસકો બાદી બવાસીર કેહતે હેં. ઇલાજ યે હે. હાર સીંગારકે બીજકો છીલે, ઓર વજન એક તોલા લેવે, ઓર કાલી મીરચીયાં આધા તોલા લેવે. યે દોનો ચીઝોંકો કુટ છાનકર ગોલીયાં બનાવે.

ઔર વજન હરએક ગોલીકા દો માશે હોવે, અયસી ગોલી બનાવે. ઔર વોહ ગોલી હર રોજ એક, સુબોહકો ઠંડે પાનીસે નીગલ જાવે. આરામ હોતે તક ઇલાજ કરે. પરહેઝ, ગરમ ચીઝેં, ગોશ્ત, મછલી, બેગન, વ–ગયરાહ રખ્ખે.

શોરા–કલમી, ઔર રસોત, હમ વઝન લેકર. ઉસકો બારીક પીસ ડાલે, ઔર જંગલી બેરકે બરાબર ગોલીયાં બનાવે, ઔર હર રોજ એક એક ગોલી ખાવે. ઔર યેહી ગોલીયોં–મેંસે ઘીસકર મસોં પર લેપ લગાવે, તો બેહતર હે.

કાલી જીરીકા સુફુફ (ભુકી) ખુની, ઔર બાદી, બવાસીરકો મુફીદ હે. કાલી જીરી, એક તોલા લેવે, ઔર સેકે ઔર આધી કચ્ચી રખ્ખે. ઔર હર રોજ સાઠીકે ચાંવલકે પાનીકે સાથ એક દીરમ ખાવે.

રસોત, સુકે ધાને, ઔર નાગ–કેસર, યે તીનોં ચીઝેં વઝનમેં બરાબર લેવે. ઔર ઉનકો બારીક કુટ ડાલે. ઔર હર રોજ, સુબોહમેં એક તોલા ફૂંકી મારે, ઔર ઉપર થોડા ઠંડા પાની પીવે. તો બવાસીર દફા હોગી.

મીરગી, યાને ફેફરેકા ઇલાજ–આકર કરહા, યાને હીંદી અક્કલગરા, કુટ છાનકર શેહદમેં મીલાવે, ઔર જવાન આદમીકો એક તોલા, ઔર બચ્ચેકો દો–માશે, હર રોજ ખીલાવે, એક હફતેમેં આરામ હો–જાયેગા.

જીસકો મીરગીકા (ફેફરા) આરીઝા હોવે, તો તુખ્મે કુન્ચા, યાને કાકચેકે બીજકો ગાયકે ઘીમેં જોશ દેકર, વોહ ઘી, જીસકો ફેફરા આતા હો, ઉસકી નાકમેં ડાલે. તો આરામ હોગા.

આગસે જલે હુયેકા ઇલાજ—બડકી (વડ) કુંપલ ગાયકે દહીમેં પીસકર, ઉસકો જલી હુઇ જગા પર લગાવે. તો આરામ હોગા.

અગર કીસીકા બદન જલકર સુફેદ હો—ગયા હો, તો હરડે, બેડે, ઓર આંવલે, કો પાનીમેં પીસકર લગાવે.

કાનકે દર્દકા ઇલાજ—લસ્સન, કો કુટકર, ઉસકા સાફ અરક લેકર, નીમ ગરમ કરકે જીસ કાનમેં દર્દ હોતા હો, ઉસમેં ટપકાવે.

મીઠે તેલકે અંદર ઘોડાવજ ગરમ કરે, ઓર જબ ઠંડા હોવે, ઉસ વક્ત કાનમેં વોહ તેલ ટપકાવે.

જીસ શખ્સકા કાન પક ગયા હો, ઓર ઉસમેંસે પીપ બેહતા હો, તો ખાલીસ શેહદ (મધ) લાકર, ઉસકો ખુબ ગરમ કરકે, ઉસકી બત્તી બનાવે, ઓર વોહ બત્તી ઉસ કાનમેં રખ્ખે, તો પીપ ચંદ રોજમેં બંદ હો—જાયેગા.

દાંતોંકે દર્દકા ઇલાજ—તુલસીકી પત્તીયાં, કાલી મીરચાંયાં, પીસકર ગોલી બનાકર, દાંતોંકે નીચે દબાયેં.

અક્કલગરા, નવસાગર, ઓર અફ્યુન, હરએક પાંચ માશે પીસકર, દાંતોં—પર રખ્ખે, તો દર્દ દુર હોગા, ઓર ઓર કીડેભી મર જાયગે.

ખાંસીકા ઈલાજ-મુલેઠી, (જેઠીમદ) ઓર કાલી મીરચ, બીરથાન (ભુનકે) કરકે, બરાબર ઉસકે મીસરી મીલાકર કુટ છાનકર ચનેકે બરાબર, ગોલીયાં બનાવે. રાતકો દો ગોલીયાં મોંહમેં રખ્ખે. યે ઈલાજ બલગમી ખાંસીકો મુફીદ હે.

કાકડા સીંગ, જેઠીમદ, બબુલકા ગુંદ, ખસખસકે પોસ્ત, પીપલ (છોટી પીપર) સમંદર ફલ, બરાબર વજનમેં લેવે, ઓર કુટ છાનકર, સુપુફ યાને ભુકી બનાયેં, ખુરાક હર રોજ તીન માશે ખાવે.

હીચકીકા ઈલાજ-નારીયેલકે બાલ જલાકર, રાખ ઉસકી પાનીમેં મીલાયેં, ઓર જબ વોહ રાખ (ખાક) પાનીકે નીચે બયેઠ જાયે, તો પાની ખાલીસ ઉસકા લેકર પીયેં.

મોરકે પર જલાકર, તીન માશે, ખાલીસ શેહદમેં મીલા કર ખાયેં.

પુદીના શક્કરમેં મીલાકર ચાબેં.

તાપ તીલ્લીકા ઈલાજ-લીમુંકા અરક, એક દામ, પ્યાઝકા અરક, એક દામ, બાહમ મીલાકર ચવદા રોજ તક પીયેં. ઓર સીવાયે નરમ ચીઝકે, માનીંદ ખીચડી, ઓર દાલ ખુશકેકે ઓર ન-ખાવેં.

ઠરેલેકી કુંપલે સુખી, વઝન સાડે તીન મીસકાલ લેવે, ઓર ઉસસે આધા વઝન કાલી મીરચીયાં લેવે, ઓર કુટ છાન-કર, હર રોજ સુબાહકો ઠંડે પાનીકે સાથ પીયેં, તો તીલ્લીકી સખતીકો દુર કરતા હે.

સુઝાક, યાને પીરમેકા ઇલાજ—કબાબ ચીની, રેવંદ ચીની, ઓર ઇલાયચી, વઝન હરએક છે માશે, કલમી શોરા, એક તોલા, મીસરી દો તોલે, યે સબ ચીઝેં બારીક કરકે ગાયકે દુધ સાથ પીયેં.

જાસવંતીકે પુલ, પેહલે રોજ, એક પુલ બતાશેકે સાથ ખાવે, ઇસી તરેહસે ચાર રોજ તક ખાવે, એક એક પુલ રોજ ઝીયાદા ખાવે. ઓર પાંચવેં રોજસે એક એક પુલ કમ કરે, કે એક તક હો-જાવે. ઇનશા અલ્લાહ, સુઝાક (પીરમા) અચ્છા હો-જાયેગા.

દો બતાશે લેકર, ઉસમેં બકરા દુધ, ભરકર, ૩ તીન રોજ તક સુબોહકે વક્ત ખાવે, બકરા દુધ સુબોહકો સુરજ નીકલનેકે અવ્વલહી નીકલેગા.

સંદલકા ખાલીસ તેલ, બતાશેમેં ડાલકર, ચંદ રોજ ખાવે, તો બીમારી દુર હોગી.

મેંહદીકે પ , આંવલે, સુફેદ જીરા, ઓર ધનીયા, (ધાને) ગોખરૂ, સબ વઝન એક એક તોલા લેવે, ઓર ઇન સબકો થોડા કુટ ડાલે, ઓર મીટટીકે કોરે બરતનમેં પાની ડાલકે રાતકો ભીગાવે. ઓર સુબોહમેં પાની નીથારકે, ઉસમેં એક તોલા શક્કર મીલાકર પીવે.

આંખોંકા ઇલાજ—સુરમા બનાનેકી તરકીબ, સુરમેકા પથ્થર દો માશે, હરડેકે પોસ્ત છે માશે, બાંસ લોચન છે

માશે, ઇન સબ ચીઝોંકો ખરલ કરકે સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે. તો આંખોંકી રોશની ઝીયાદા હોગી.

જીનકી આંખે કમઝોર હો-ગઈ હોં, તો સુરમા બનાવે, જાફરાન, કાફુર, ઓર મીસરી, યે તીનોં ચીઝેં હમ વઝન લેકર, બારીક સુરમા બનાવે, ઓર આંખોંમેં લગાવે.

દમ્મેકા ઇલાજ-ફીટકી-કો આગ પર સેકે, ઓર ઉસકે બરાબર મીસરી લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ભુકી બનાવે. ઓર ખુરાક દો માશે હર રોજ ખાવે.

મદાર યાને આંકડેકી કલી, કે જો ખીલી નહો, વોહ લેવે, ઓર દો હીસ્સે અજવાન લેવે, ઓર દોનોંકો કુટકર ગુડકે અંદર મીલાવે, ઓર ગોલીયાં બનાવે, એક તોલા સુબોહમેં ખાવે.

કુવ્વતે બાહ, યાને તાકતકી દવાયેં-સમંદર સોખ, તાલમ-ખાના (એખરા) તુખમે રીહાન, હરએક પાંચ દીરમ કુટ છાનકર, સુપુફ બનાકર, આધા દામ, નહાર મોંહ ખાવે, તુરશી (ખટાશ) ઓર બાદીસે પરહેઝ કરે.

આકર કરહા, એક દીરમ, તુખમે રીહાન, આઠ દીરમ, શક્કર નવ દીરમ, કુટકર છાનકર, ગોલીયાં બનાકર એક દીરમ ખાવે.

ચનીયા ગુંદ, ઓર બહુ-ફલી, યે દોનોં બરાબર પીસકર, એક તોલા હર રોજ, દુધકે સાથ ખાવે, તો મની

(ધાત) ગાડહી હોગી. ઓર કમરકા દર્દ, ઓર કમજોરી–કી શીકાયત દુર હોગી.

તપ, યાને બુખારકા ઈલાજ- સમંદર ફલ, ઓર કાલી મીરચ, તુલસીકે પ-તે, યે સબ બરાબર વઝનમેં લેકર, એક માશા, તપ આનેકે અવ્વલ, બાસી પાનીકે સાથ ખાવે.

પીપલ (પીપર), કાલી મીરચ, કલોંજી, ચીરાતા, ગેરૂ, હરએક એક એક માશા, ભંગકે પ-તે દો-માશે, કુટ છાનકર સુપુફ બનાયેં, ઓર બુખાર આનેકે અવ્વલ સુપુફ એક માશા ખાવે. બચ્ચેકો આધા માશા દેવે.

તુખમે રીહાન, વઝન એક તોલા લેકર, ઉસકો એક તોલા મીસરીકે શરબતમેં ભીગા દેવે, જબકે વોહ પુલ હો જાવે. તો તપ–વાલેકો તીન રોજ તક, ઇસી તઓરસે પીલાવે, ખુદા ચાહે, તો તપ દફા હો–જાયેગી.

ઝેહરકા ઈલાજ–જીસ, શખ્સને ઝેહર ખાયા હો, તો ઉસકો કય, (ઉલટી) ગરમ પાની, યા ખારા પાની, પીલા કર કરાવે, યા ઘી પીલાવે.

સબ કીસમકે ઝેહરકો ફાયદા કરે–ચોલાઇકી જડ, અગર તાઝી હો, તો એક તોલા, ઓર અગર ખુશ્ક (સુખી) હો, તો છે માશે, પાનીમેં પીસકર, ગાયકે ઘીકે સાથ ખાયેં.

ગાયકા ઘી દસ દીરમ, લાહોરી નમક, દો દીરમ, મીલાકર ખાયે, તો સાંપકે કાટે હુયે, શખ્સકો ફાયેદા હોગા. યાને ઝેહર ઉતર જાયેગા.

કંઠમાલાકા ઇલાજ—મુલીકે બીજ, બકરીકે દુધમેં પીસકર લેપ કરેં.

ગાયકે સીંગ, ઓર નાખુનકો જલાકર, ઘીમેં મીલાકર, કંઠમાલાકે દાનોં—પર લગાવેં.

આવાઝ ખુલનેકા ઇલાજ—ખસખસકે પોસ્ત, ઓર અજવાયનકો પાનીમેં જોશ દેકર ગરગરે કરેં, ઓર ગુંદીકી જડ મોંહમેં રખ્ખેં.

ચાંવલ, ગુડમેં પકાકર, વોહ સોતે વક્ત પેટ ભરકર ખાયેં. ફીર એક ઘંટેકે બાદ દો ચમચે, નીમ ગરમ પાની પીયેં, ઓર મોંહમેં કબાબ—ચીની રખ્ખેં.

ઝુકામ, ઓર નઝલેકા ઇલાજ—જો પુઝલાત દીમાગ—સે નાકકી રાહસે નીકલે, વોહ ઝુકામ હે, ઓર જો હલ્ક—કી તરફ ગીરે વોહ નઝલા હે, ઇસ મરઝમેં જીમાઅ, ઓર ઉંઘે સોનેસે, ઓર ખટાઇ, ઓર દહી, ઓર ઘી, ખાનેસે પરહેઝ કરે. પાની કમ પીયે. બુંદકા કાહવા, પીનેસે નુઝુલકો ફાયેદા કરતા હે. ઓર સરપર જાફરાન પીસકર, ગરમ કરકે લગાનેસે ઝુકામ ખુશ્ક હો—જાતા હે.

બાલ ઉડાનેકા પાઉડર-કલઈ ચુના, જો કે, બુઝા હુવા નહો, વોહ દો તોલે, હડતાલ ઝર્દ, ઉમદા એક તોલા, સંગે જરાહત, એક તોલા. કાપુર દો માશે. ઇન સબકો-(ભુકી) સુપુફ કરકે, કીસી શીશીમેં રખખેં, ઓર ઝુરૂરતકે વક્ત કદરે (થોડા) લેકર પાનીસે લગાયેં, ઓર ચંદ મીનીટ બાદ ધો ડાલેં, તો બાલ સબ ગીર જાઇંગે, ફીર કદરે (થોડા) તેલ લગાયેં.

જુલ્લાબકી ગોલીયાં-સોના-મકીકે પ-તે, વઝન એક તોલા લેકર, ઉસકો બદામકે તેલમેં મીલાકર, ગુલકંદ, હરડેકા મુરબ્બા, કાલી દરાખ, દુધીકા મગઝ, હરએક એક એક તોલા લેકર, સબકો પીસકર, ઉસકી ગોલીયાં જંગલી બેરકે બરાબર બનાકર રખખેં, ઓર ઝુરૂરતકે વક્ત, એક યા દો, ગોલી સુબોહકો યા શામકો ખાનેસે પેટ સાફ હો-જાતા હે.

મોંહકી બદબુ દુર કરનેકા ઇલાજ—અગર મોંહસે બદબુ આતી હો, તો યે ગોલીયાં બનાકર મોહમેં રખખેં. ઇલાયચી, સુપારી, લોંગ, ઓર આકર કરહા, (અક્કલ-ગરા) હરએક એક તોલા. ઓર ગુલાબકા પાની, ઓર પકકે પાન, લેકર ઉસકો ખરલ કરકે, ઉસકી ગોલીયાં, છોટી છોટી બનાકર મોંહમેં રખખે.

મસોડોંકા વરમ (સોજા) દુર કરનેકા ઇલાજ-ચમેલીકે પ-તે, મોલસરીકે ઝાડકી છાલ, ગુંદીકે ઝાડકી છાલ, થોડી થોડી લેકર પાનીમેં ડાલ-કર, જોશ કરકે ઉસકે ગરગરે કરનેસે વરમકો મીટાતા હે. ઓર દરદકો દુર કરતા હે.

હયઝા યા કોલેરાકા ઇલાજ અગર કય (ઉલટી) ઓર દસ્ત જારી હોં, તો હરયાઇ ખોપરા, ઓર ઝેહર મોહરા, યે દોનોંકો ગુલાબકે પાનીમેં ઘીસકર, ઇમલી, યા અનારકે શરબતમેં મીલા-કર પીલાનેસે, દસ્ત, ઓર કય બંદ હોંગે,

તીહ્લાલ યાને તાપ તીલ્લીકા ઇલાજ-જીગરકે પાસ એક સખ્ત ગોલા હો-જાતા હે. જીસસે બદન દુબલા ઓર બુખારભી આને લગ જાતા હે, ઉસકા ઇલાજ યે હે.

નવ-સાગર, રાઇ, અજવાન, કતીરા ગુંદ, સબ એક એક માશા, મીસરી દો માશે, ઇસકા સુફુફ (ભુકી) કરકે હરરોજ યે ખાયા કરે, ઓર ઉપરસે ઠંડા પાની પીકર જીસ તરફ તીલ્લી હો, ઉસ બાઝુ લેટ જાવે, ઓર પાવ કલાક તક લેટ રહે. ઓર મરીઝ બચ્ચા હોવે, તો દવાઇકા આધા હીસ્સા લેવે. પરહેઝ-ખટ્ટી ઓર બાદીકી ચીઝેં, ઓર તેલ વાલી ચીઝોંકા કરના ચાહીયે.

શાયેકાનોં ઓર નાઝેરીનોંસે ઇલ્તી-માસ કરતા હું, કે ઇસ કિતાબકે જમા કરનેમેં મુઝકો બોહત મુસ્કીલેં પેશ આઇ હેં. ઓર ઇસમેં જો અમલીયાત. ઓર તાવીઝાત ઓર દવાયેં વ-ગયરા, દાખીલ કીયે હેં ઉસસે ઝુરૂર ફાયેદા મીલેગા. લેકીન મોહબ્બતકે અમલ હરામ-કારીકી નિયતસે ન-કરે, કયું કે ઉસમેં દીની ઓર દુન્યવી નુકસાન હે. ઓર અદાવતકે અમલ, અગરચે કારગર હોતે હેં. લેકીન કીસીકો જરાસી બાત પર બરબાદ કરનેકા કોઇ ઇરાદા કરકે વયસે અમલ

કરેગા, તો ઉસમેંભી નુકસાન ઉઠાયેગા. ઓર સીફલી, યાને હીંદવી અમલ, મુસલમાનોંકો કરના હરગીઝ દુરૂસ્ત નહીં હે. કયુંકે વોહ સબ શયતાની અમલ હેં. મેંને ઇસ કિતાબમેં અયસે અમલ ઇસલીયે દાખીલ કીયે હેં, કે અગર કીસી મુશરીક, યા હીંદુકો ઉસકી ઝુરૂરત હો, તો વોહ ઇસસે ફાયેદા ઉઠાવે, હરએક અમલ, યા ઇસમમેં તાસીર ઝુરૂર હે, લેકીન બુઝુરગોંને જોજો કવાયેદ બતાયે હેં, ઉન કવાયેદ ઓર તરકીબોંકે મોવાફીક અમલ કરનેસે કામયાબી હાસીલ હોગી, હરકોઇ ચીઝ બરાબર અમલ કરકે તજરૂબા કરે, અગર એક વકતમેં કામયાબી નહો, તો દુસરી વકત અમલ કરે, તો ઇનશા અલ્લાહ, ફતેહ—મંદી હાસીલ હોગી.

ગુજરાતીમેં આજ તક અયસી કોઇ કિતાબ નહીં છપી હે. ઇસલીયે યેહ કિતાબ શાયેકીનોંકો પસંદ આઇ હે, કયુ કે ઇસ કિતાબકો તીસરી મરતબે છપવાનેકી નૌબત આઇ હે.

અલ હમ્દો લિલ્લાહ, કે યે કિતાબ ઝીંદા કરામાત; ઉર્ફ ખઝી—નયે અમલીયાત. તમામ હુઇ, ખુદાવંદ કરીમ અપને હબીબ હઝરત મોહમ્મદ મુસતફા સલ, કે તુફેલસે ઇસકો મકબુલે આમ કરે. આમીન. યા રબ્બુલ આલમીન.

તમામ શુદ.